

Bruselj, 1. julij 2021
(OR. en)

10381/21

**Medinstitucionalna zadeva:
2021/0171 (COD)**

**CONSOM 147
MI 520
COMPET 526
CODEC 1020
DIGIT 83
CYBER 196
CHIMIE 65
JAI 818**

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj: za generalno sekretarko Evropske komisije:
direktorica Martine DEPREZ

Datum prejema: 1. julij 2021

Prejemnik: generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-
MIKKELSEN

Št. dok. Kom.: COM(2021) 346 final

Zadeva: Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o splošni
varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega
parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in
Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2021) 346 final.

Priloga: COM(2021) 346 final

Bruselj, 30.6.2021
COM(2021) 346 final

2021/0170 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2021) 280 final} - {SWD(2021) 168 final} - {SWD(2021) 169 final}

KAZALO

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM	3
1. OZADJE PREDLOGA	3
• Razlogi za predlog in njegovi cilji	3
• Skladnost z drugimi politikami Unije	5
2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST	6
• Pravna podlaga	6
• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)	7
• Sorazmernost	8
• Izbira instrumenta	8
3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA	8
• Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje	8
• Posvetovanja z deležniki	9
• Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj	11
• Ocena učinka	11
• Primernost in poenostavitev ureditve	13
• Temeljne pravice	14
4. PRORAČUNSKE POSLEDICE	15
5. DRUGI ELEMENTI	15
• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja	15
• Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga	15
UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETAo splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta	
POGLAVJE I	32
Splošne določbe	32
POGLAVJE II	35
Zahteve glede varnosti	35
POGLAVJE III	37
Obveznosti gospodarskih subjektov	37
Oddelek 1	37
Oddelek 2	43
POGLAVJE IV	44

Spletne tržnice	44
POGLAVJE V	46
Nadzor trga in izvajanje	46
POGLAVJE VI	47
Sistem hitrega obveščanja Safety Gate	47
POGLAVJE VII	48
Vloga Komisije in usklajevanje izvrševanja	48
POGLAVJE VIII	51
Pravica do obveščeniosti in uveljavljanja zahtevka	51
POGLAVJE IX	53
Mednarodno sodelovanje	53
POGLAVJE X	54
Finančne določbe	54
POGLAVJE XI	57
Končne določbe	57
OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA	62

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Ta predlog uredbe o varnosti potrošniških proizvodov je v skladu z novo agendo za potrošnike iz leta 2020¹, katere cilj je: (i) posodobiti in prenoviti splošni okvir za varnost neživilskih potrošniških proizvodov; (ii) ohraniti svojo vlogo varnostne mreže za potrošnike; (iii) prilagoditi določbe izzivom, ki jih prinašajo nove tehnologije in spletna prodaja, ter (iv) zagotoviti enake konkurenčne pogoje za podjetja. Predlog bo nadomestil Direktivo 2001/95/ES o splošni varnosti proizvodov² (v nadaljnjem besedilu: direktiva o splošni varnosti proizvodov), vendar se bo ta še naprej uporabljala za proizvedene neživilske potrošniške proizvode. Predlagana uredba bo zagotavljala tudi kontinuiteto z direktivo o splošni varnosti proizvodov, in sicer: (i) z zahtevo, da so potrošniški proizvodi varni; (ii) z določitvijo nekaterih obveznosti za gospodarske subjekte in (iii) s tem, da vsebuje določbe za razvoj standardov v podporo zahtevi glede splošne varnosti. Poleg tega usklajuje pravila o nadzoru trga za proizvode, ki ne spadajo na področje uporabe harmonizacijske zakonodaje EU (v nadaljnjem besedilu: neharmonizirani proizvodi), s pravili, ki se uporabljajo za proizvode, ki spadajo na področje uporabe harmonizacijske zakonodaje EU (v nadaljnjem besedilu: harmonizirani proizvodi), kot je določeno v Uredbi (EU) 2019/1020. Cilj predlagane uredbe je zato posodobiti pravila, ki so trenutno določena v Direktivi 2001/95/ES, da bi zagotovili varnostno mrežo za vse proizvode, ter obenem poskrbeti, da ureditev zagotavlja večjo skladnost med harmoniziranimi in neharmoniziranimi proizvodi.

Že leta 2011 je bila v Aktu za enotni trg³ revizija direktive o splošni varnosti proizvodov in Uredbe (ES) št. 765/2008⁴ opredeljena kot ključni ukrep za „izboljšanje varnosti proizvodov, ki krožijo v EU, z večjo skladnostjo in boljšim izvajanjem pravil o varnosti proizvodov in nadzoru trga“. Taka revizija je bila predlagana leta 2013 v svežnju, ki je vključeval revizijo obeh pravnih instrumentov, namen pa je bil uvesti enoten zakonodajni okvir za harmonizirane in neharmonizirane proizvode. Ugotovljeno je bilo, da so prekrivanja pravil o nadzoru trga in obveznostih gospodarskih subjektov, ki so določena v raznih zakonodajnih aktih EU (v direktivi o splošni varnosti proizvodov, Uredbi (ES) št. 765/2008 in sektorski harmonizacijski zakonodaji EU), povzročala zmedo med gospodarskimi subjekti in nacionalnimi organi ter ovirala učinkovitost dejavnosti nadzora trga v EU. Pogajanja za sprejetje predlaganega svežnja so zastala, zato je bil ta umaknjen. Ob tem je Komisija leta 2017 na podlagi sporočila iz leta 2015 *Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo*⁵ sprejela predlog za revizijo Uredbe (ES) št. 765/2008, da bi se okrepila skladnost proizvodov in izvrševanje harmonizacijske zakonodaje EU o proizvodih, in sicer kot del svežnja pobud za

---

¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu, Nova agenda za potrošnike – *Krepitev odpornosti potrošnikov za trajnostno okrevanje* (COM(2020) 696 final).

² Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (Besedilo velja za EGP) (UL L 11, 15.1.2002, str. 4).

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Akt za enotni trg – Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja – „Skupaj za novo rast“ (COM(2011) 206 final).

⁴ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (Besedilo velja za EGP) (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

⁵ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, *Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo* (COM(2015) 550 final).

zagotavljanje boljšega delovanja enotnega trga za blago (t. i. blagovni sveženj). Na podlagi tega je bila leta 2019 sprejeta Uredba (EU) 2019/1020⁶.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Uredba (EU) 2019/1020⁷

Uredba (EU) 2019/1020 določa pravila in postopke za skladnost s harmonizacijsko zakonodajo EU o proizvodih in njeno izvrševanje. Namen tega predloga je omogočiti boljše sodelovanje med nacionalnimi organi za nadzor trga. V ta namen je cilj predloga pojasniti postopke za mehanizem medsebojne pomoči med zadevnimi nacionalnimi organi, poleg tega pa bodo morali proizvajalci iz tretjih držav v zvezi z nekaterimi kategorijami proizvodov imenovati fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna za informacije o skladnosti. Predlog zajema nadzor trga neživilskih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: industrijski proizvodi), katerih dajanje na enotni trg urejajo harmonizacijski akti EU. Z izjemo poglavja VII se uporablja samo za harmonizirane proizvode.

Za zagotovitev skladnosti in doslednosti med ureditvami za harmonizirane in neharmonizirane proizvode so v tem predlogu povzete in prilagojene številne določbe Uredbe (EU) 2019/1020, kot so poglavja IV, V in VI o nadzoru trga ter člen 4.

Sklep št. 768/2008/ES⁸

Sklep št. 768/2008/ES določa skupna načela in postopke, ki jih je treba v zvezi s harmonizacijo pogojev za trženje proizvodov v EU in EGP upoštevati v zakonodaji EU. Vključuje referenčne zahteve, ki jih je treba vključiti ob vsaki reviziji zakonodaje o proizvodih. Kot tak je predloga za prihodnjo harmonizacijsko zakonodajo o proizvodih.

Za zagotovitev skladnosti med zakonodajo za harmonizirane in neharmonizirane proizvode so v tem predlogu povzete nekatere določbe Sklepa št. 768/2008/ES, kot so določbe o zahtevah glede sledljivosti in o obveznostih gospodarskih subjektov.

Uredba (EU) št. 1025/2012⁹

Uredba (EU) št. 1025/2012 zagotavlja pravno podlago za uporabo evropskih standardov za proizvode in storitve, opredelitev tehničnih specifikacij IKT in financiranje evropskega procesa standardizacije. V njej je določena tudi obveznost evropskih organizacij za standardizacijo (CEN, CENELEC, ETSI) in nacionalnih organov za standardizacijo glede preglednosti in sodelovanja.

---

⁶ Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

⁷ Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

⁸ Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (Besedilo velja za EGP) (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

⁹ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

Za zagotovitev skladnosti s splošno ureditvijo za standardizacijo, kot je določena v Uredbi (EU) št. 1025/2012, so v tem predlogu predvidene številne spremembe Uredbe (EU) št. 1025/2012, da bi jo prilagodili specifičnim značilnostim predlagane uredbe, zlasti dejstvu, da je treba v skladu s to uredbo sprejeti posebne zahteve glede varnosti, in dejstvu, da standardov, sprejetih na podlagi te uredbe, ni mogoče enačiti s harmoniziranimi standardi in so zato navedeni kot evropski standardi.

Direktiva (EU) 2019/771¹⁰

Direktiva 2019/771 uvaja pravila o skladnosti blaga, zahtevke, ki so potrošnikom na voljo v primeru neskladnosti, in načine njihovega uveljavljanja.

Predlog določa posebne zahtevke za nevarne proizvode, ki so bili odpoklicani s trga. Za te specifične razmere je upravičen sklop pravil, ki so delno drugačna in jih je lažje aktivirati, zlasti zato, ker potrošniku ni treba dokazovati neskladnosti proizvoda. Ta pravila se uporabljajo samo, če se proizvodi odpokličejo. Zato Direktive (EU) 2019/771 ne spreminjajo, temveč le dodajajo dodatno varstvo v primeru odpoklica proizvodov.

Uredba (EU) 2019/881¹¹

Z aktom o kibernetiki varnosti je bil vzpostavljen vseevropski certifikacijski okvir za kibernetično varnost proizvodov, storitev in postopkov IKT. Vendar navedeni akt ne vključuje minimalnih pravnih zahtev glede kibernetične varnosti proizvodov IKT. V tem predlogu je pojasnjeno, da so tveganja glede kibernetične varnosti, ki vplivajo na varnost potrošnikov, zajeta v koncept varnosti iz predlagane uredbe.

• Skladnost z drugimi politikami Unije

Za varnost proizvodov so pomembne naslednje tekoče ali načrtovane pobude na ravni EU:

Cilj predloga **akta o digitalnih storitvah**, ki ga je Komisija sprejela 15. decembra 2020¹², je urediti odgovornosti ponudnikov posredniških storitev prek spleta, vključno s spletnimi platformami, kot so družbeni mediji in spletne tržnice, v zvezi z nezakonitimi vsebinami, blagom ali storitvami, ki jih ponujajo njihovi uporabniki. Navedeni predlog določa številne obveznosti glede potrebne skrbnosti za spletne platforme, pomembne za predlagano uredbo, vključno z uvedbo načela sledljivosti trgovcev in obveznostjo upoštevanja zakonodaje o varnosti proizvodov pri organiziranju vmesnika (člen 22). Akt o digitalnih storitvah zajema vse vrste nezakonitih vsebin, kot so opredeljene v nacionalnem pravu ali pravu EU, vključno s spletno prodajo nevarnih proizvodov. Ker je navedeni akt zakonodajni instrument splošne uporabe, ne vsebuje posebnih določb, ki bi obravnavale tovrstne vsebine. Poleg tega določa tudi okvir za postopek prijave in ukrepanja (člen 14). Predlagana uredba določa nekatere obveznosti spletnih tržnic na področju varnosti proizvodov.

¹⁰ Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (Besedilo velja za EGP) (UL L 136, 22.5.2019, str. 28).

¹¹ Uredba (EU) 2019/881 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o Agenciji Evropske unije za kibernetično varnost (ENISA) in o certificiranju informacijske in komunikacijske tehnologije na področju kibernetične varnosti ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 526/2013 (Akt o kibernetiki varnosti) (UL L 151, 7.6.2019, str. 15).

¹² Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES (COM(2020) 825 final).

Zakonodajni predlog o umetni inteligenci določa harmonizirana pravila za dajanje na trg, dajanje v uporabo in uporabo sistemov umetne inteligence v EU. Pravila morajo zagotoviti visoko raven zaščite javnih interesov, zlasti na področju zdravja in varnosti ter temeljnih pravic in svoboščin ljudi. V predlogu so določene posebne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati sistemi umetne inteligence z visokim tveganjem, ter obveznosti za ponudnike in uporabnike takih sistemov.

Ta predlog upošteva te določbe in zagotavlja varnostno mrežo za proizvode ter tveganja za zdravje in varnost potrošnikov, ki ne spadajo na področje uporabe predloga o umetni inteligenci.

V **strategiji za kemikalije**, sprejeti oktobra 2020¹³, je navedeno, da se bo že tako razširjena uporaba kemikalij še povečala, med drugim v potrošniških proizvodih, in da je treba prepovedati najbolj škodljive kemikalije v potrošniških proizvodih, da bi zagotovili njihovo varnost. Z **uredbo REACH**¹⁴ so bile uvedene obveznosti za industrijo, da oceni in obvladuje tveganja, ki jih predstavljajo kemikalije, ter zagotovi ustrezne varnostne informacije za njihove uporabnike. V njej so določene tudi omejitve za varovanje zdravja ljudi in okolja pred nesprejemljivimi tveganji, ki jih predstavljajo kemikalije. Ta predlog ohranja varnostno mrežo za tveganja, povezana s kemikalijami v proizvodih, ki niso zajeti v posebni zakonodaji.

Cilj **akcijskega načrta za krožno gospodarstvo**, sprejetega marca 2020¹⁵, je zmanjšati količino odpadkov s ponovno uporabo, popravilom, ponovno izdelavo in visokokakovostnim recikliranjem, zlasti v zvezi s sekundarnimi surovinami, v katerih lahko ostanejo nevarne snovi. Poleg tega je v akcijskem načrtu navedeno, da je treba varnost proizvodov upoštevati kot glavni cilj. V tem predlogu je potrjeno, da bi bilo treba, kadar imajo gospodarski subjekti ali organi na voljo raznovrstne korektivne ukrepe, dati prednost ukrepu, ki je najustreznejši s trajnostnega vidika (tj. tistemu z najmanjšim vplivom na okolje), če seveda ta ne okrne ravni varnosti.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Pravna podlaga za predlagano uredbo je člen 114 PDEU, ob ustreznem upoštevanju člena 169¹⁶. Cilj predlagane uredbe je zagotoviti varnost proizvodov in izboljšati delovanje notranjega trga. Hkrati naj bi zagotovila visoko raven varstva potrošnikov, in sicer s prispevanjem k varovanju zdravja in varnosti evropskih potrošnikov ter spodbujanjem njihove pravice do obveščeniosti¹⁷.

---

¹³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Strategija na področju kemikalij za trajnostnost – Okolju brez strupov naproti (COM(2020) 667 final).

¹⁴ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

¹⁵ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo – Za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo (COM(2020) 98 final).

¹⁶ Člen 169 se za doseganje svojih ciljev sklicuje na člen 114.

¹⁷ Poleg tega je varnost proizvodov del visoke ravni varstva potrošnikov, ki jo zagotavljajo politike EU (glej člen 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah), in je zato eden od stebrov politike EU za varstvo potrošnikov.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

S tem predlogom se usklajujejo zahteve glede splošne varnosti proizvodov v EU. Države članice same ne morejo zadovoljivo zagotoviti varnosti proizvodov na enotnem trgu iz naslednjih razlogov:

- proizvodi prosto krožijo po enotnem trgu. Kadar se v neki državi odkrije nevaren proizvod, je zelo verjetno, da se enak proizvod nahaja tudi v drugih državah članicah, nenazadnje zaradi eksponentne rasti spletne prodaje;
- različna pravila o varnosti proizvodov na nacionalni ravni lahko povzročijo neenake stroške za podjetja pri zagotavljanju skladnosti z zakonodajo o varnosti proizvodov, zato lahko povzročijo izkrivljanje enakih konkurenčnih pogojev na notranjem trgu;
- da bi EU zagotovila visoko raven varstva potrošnikov, mora prispevati k varovanju zdravja in varnosti potrošnikov. Če se bodo v različnih državah uporabljala različna pravila, potrošniki ne bodo povsod po EU enako zaščiteni pred nevarnimi proizvodi;
- da bi bil nadzor trga učinkovit, mora biti po vsej EU enoten. Če je nadzor trga v nekaterih delih EU „mehkejši“, nastanejo šibke točke. To ogroža javni interes, ustvarja nepošteno pogoje trgovanja in spodbuja izbiranje najugodnejših ureditev¹⁸.

Ukrepi na ravni EU na področju varnosti proizvodov za neharmonizirane proizvode imajo naslednjo dodano vrednost:

- skupna pravila in standardi za varnost proizvodov na ravni EU pomenijo, da podjetjem ni več treba izpolnjevati raznovrstnih sklopov nacionalnih pravil. To prinaša koristi v smislu prihranka stroškov, manjšega upravnega bremena in manj zapletene pravne ureditve za podjetja ter obenem omogoča tudi prosti pretok blaga v EU in tesnejše sodelovanje med državami članicami;
- skupna pravila EU omogočajo ekonomijo obsega pri nadzoru trga, kar je še zlasti pomembno zaradi eksponentnega razvoja spletne prodaje, v okviru katere se krepi čezmejna prodaja in neposredni uvoz iz tretjih držav. Poleg tega so stroški nadzora trga deljeni zaradi skupnih ukrepov za nadzor trga in izmenjave informacij med državami članicami EU;
- delovanje enotnega trga se bo izboljšalo z ukrepanjem na ravni EU. Skupna pravila o varnosti proizvodov in nadzoru trga v EU bodo zagotovila bolj izenačeno obravnavo podjetij, zato bo manjša verjetnost, da se bodo izkrivljali enaki konkurenčni pogoji na enotnem trgu EU;
- ukrepanje EU omogoča hitrejše in učinkovitejše kroženje informacij, zlasti prek sistema Safety Gate/RAPEX, kar zagotavlja hitro ukrepanje proti nevarnim proizvodom po vsej EU in enake konkurenčne pogoje;
- na mednarodni ravni je skupni sklop določb iz direktive o splošni varnosti proizvodov EU omogočil, da odločneje spodbuja visoko raven varnosti na dvostranski in večstranski ravni ter se tako spoprijema z vse večjim dotokom blaga iz tretjih držav prek spletne prodaje.

---

¹⁸ Situacija, ko poskušajo trgovci najti različne vstopne točke v EU.

- **Sorazmernost**

S tem predlogom se vzpostavlja skrbno ravnovesje med regulativno avtonomijo držav članic EU pri določanju ravni varstva potrošnikov in nadzora trga, ki se jim zdi potrebna, na eni strani ter potrebo po obravnavanju vprašanj v zvezi z varnostjo proizvodov, ki jih je treba reševati centralno, na drugi strani. Kot je poudarjeno v poglavju 7 ocene učinka, so izzivi še vedno veliki, saj je na trgu EU še vedno veliko nevarnih potrošniških proizvodov. Stroške in regulativna bremena, povezane s tem predlogom, se je poskušalo čim bolj omejiti. Skupni stroški za podjetja v EU-27 v prvem letu izvajanja te uredbe so ocenjeni na 0,02 % prometa, ki ga ustvarijo podjetja EU s proizvodnjo, veleprodajo in maloprodajo neharmoniziranih proizvodov. Ukrepi iz tega predloga ne presegajo tistega, kar je potrebno za rešitev opredeljenih težav in doseganje začrtanih ciljev. Predvideni stroški za Komisijo in države članice se štejejo za sprejemljive ter se bodo izravnali s prihranki, ki jih bodo imela podjetja, ter koristmi za podjetja, potrošnike in države članice.

- **Izbira instrumenta**

Uredba je edini primeren instrument za doseg cilja izboljšanja izvrševanja zakonodaje EU o varnosti proizvodov in njenega spoštovanja, saj zagotavlja skladno izvajanje njenega pravnega okvira. Z direktivo cilji ne bi bili zadovoljivo doseženi, saj bi se po njenem prenosu ohranile nacionalne omejitve pristojnosti in nadaljevali morebitni spori glede pristojnosti. Izbira uredbe namesto direktive omogoča tudi boljše uresničevanje cilja glede zagotavljanja skladnosti z zakonodajnim okvirom za nadzor trga za harmonizirane proizvode, saj je tudi v tem primeru veljavni pravni instrument uredba (Uredba (EU) 2019/1020). Nazadnje, s tako izbiro se bo na podlagi dosledne uporabe pravil o varnosti proizvodov po vsej EU dodatno zmanjšalo regulativno breme.

3. **REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA**

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Ta predlog uredbe temelji na oceni direktive o splošni varnosti proizvodov, ki je bila izvedena kot vzporedna ocena skupaj z oceno učinka, priloženo predlogu. Direktiva o splošni varnosti proizvodov ima dvojni cilj. Namenjena je **izboljšanju delovanja enotnega trga** z uvedbo skupnega zakonodajnega okvira, da bi se izognili razlikam med državami članicami, ki bi lahko nastale zaradi neobstoja prava EU na tem področju. Hkrati je njen cilj doseči **visoko raven varstva potrošnikov** z uvedbo zahteve glede splošne varnosti proizvodov in drugih ukrepov. Oba cilja sta medsebojno povezana: z usklajeno zahtevo glede varnosti za potrošniške proizvode, predvideno v direktivi o splošni varnosti proizvodov, se preprečujejo razlike, ki bi povzročile nastanek ovir za trgovino in izkrivljanje enakih konkurenčnih pogojev na enotnem trgu.

V oceni je bilo ugotovljeno, da je vloga direktive o splošni varnosti proizvodov kot temelja varnosti potrošnikov in delovanja enotnega trga nesporna. Njeni cilji ostajajo v celoti relevantni, ob tem ni mogoče zanikati niti njene dodane vrednosti za EU. Vloga direktive o splošni varnosti proizvodov kot varnostne mreže ostaja ključna za varstvo potrošnikov, saj je pravna podlaga, katere cilj je preprečiti, da bi potrošniki dobili kateri koli nevaren proizvod. Vzpostavitev sistema hitrega obveščanja za nevarne neživilske proizvode v okviru direktive o splošni varnosti proizvodov se je izkazala za uspešno. Vendar so bili v oceni izpostavljeni številni dejavniki, na podlagi katerih se je mogoče spraševati o tem, koliko nekatere določbe direktive o splošni varnosti proizvodov še vedno prispevajo k ustreznemu doseganju njenih ciljev.

Prvič, zaradi rasti **e-trgovanja** se je zmanjšala učinkovitost direktive o splošni varnosti proizvodov. Ta se uporablja za vse potrošniške proizvode, ne glede na to, ali se prodajajo v fizičnih trgovinah ali prek spleta. Vendar pomanjkanje izrecnih določb v direktivi o splošni varnosti proizvodov, ki bi obravnavale posebnosti spletne prodaje, zlasti pojav novih akterjev v spletni dobavni verigi, negativno vpliva na varnost potrošnikov EU in enake konkurenčne pogoje za podjetja EU, ki izpolnjujejo predpise.

Ob hitrem razvoju **novih tehnologij** se porajajo tudi vprašanja o področju uporabe nekaterih ključnih pojmov iz direktive o splošni varnosti proizvodov. Zaradi pojava nekaterih novih tveganj, povezanih s povezljivostjo, uporabe direktive za posodobitve in prenose programske opreme ter razvijajočih se funkcionalnosti proizvodov, ki jih poganja umetna inteligenca, se postavlja vprašanje, ali je direktiva o splošni varnosti proizvodov dovolj jasna, da zagotavlja pravno varnost za podjetja in varstvo potrošnikov.

V oceni je bilo ugotovljeno tudi pomanjkanje notranje skladnosti v pravnem okviru EU, saj veljata dva sklopa pravil o **nadzoru trga**, in sicer za harmonizirane in neharmonizirane proizvode.

Nazadnje, iz ocene je razvidno, da bi bilo treba nekatere določbe prilagoditi, da bi se izboljšala učinkovitost direktive o splošni varnosti proizvodov. Potrebne so zlasti zakonodajne spremembe ali nadaljnji ukrepi za izboljšanje učinkovitosti **odpoklica proizvodov**. Poleg tega je potreben mehanizem za razsojanje v sporih med državami članicami glede ocen tveganja. **Sistem sledljivosti** iz direktive in **omejeni viri organov za nadzor trga** otežujejo učinkovit nadzor varnosti proizvodov, zato jih je treba obravnavati, da bi zagotovili ustrezno varstvo potrošnikov in delovanje enotnega trga. Poleg tega se **direktiva o proizvodih, podobnih živilom**, med državami članicami trenutno ne izvaja usklajeno, zato je potrebna rešitev za obravnavo tega vprašanja.

- **Posvetovanja z deležniki**

Komisija se je pri pripravi tega predloga posvetovala z deležniki prek javnega posvetovanja o začetni oceni učinka in časovnem načrtu, odprtega javnega posvetovanja, delavnic z deležniki ter *ad hoc* prispevkov in ciljno usmerjenih posvetovanj z državami članicami in drugimi deležniki. Rezultati posvetovalnih dejavnosti so bili vključeni v celotno oceno učinka in so upoštevani v tem predlogu. Glavne točke, ki so bile obravnavane na posvetovanjih, so:

Ohranitev varnostne mreže: splošne povratne informacije vseh skupin deležnikov so bile, da je direktiva o splošni varnosti proizvodov koristen zakonodajni akt in da bi bilo treba ohraniti njeno načelo varnostne mreže. Vendar je velika večina anketirancev navedla, da bi bilo mogoče sedanja varnostna pravila EU za neživilske potrošniške proizvode, zajete z direktivo o splošni varnosti proizvodov, izboljšati na posebnih področjih, da bi bolje zaščitili potrošnike (71 % odgovorov v odprtem javnem posvetovanju).

Reševanje izzivov, ki jih prinašajo nove tehnologije: vsi deležniki so potrdili, da nove tehnologije prinašajo številne izzive, vendar so predlagali različne pristope k njihovem reševanju. Med posvetovanji so predstavniki potrošnikov in številni organi držav članic izrazili podporo razširitvi opredelitve pojma varnosti, da bi vključeval vidike (kibernetske) varnosti, ki vplivajo na varnost. Vendar so bila tehnološko usmerjena podjetja med posvetovanjem o časovnem načrtu/začetni oceni učinka bolj zadržana do vključitve novih tehnologij in novih tveganj, povezanih z njimi, v direktivo o splošni varnosti proizvodov. Zavzemajo se za to, da bi direktiva o splošni varnosti proizvodov ostala tehnološko nevtralna, tveganja, povezana z novimi tehnologijami, pa bi bila zajeta v drugih, bolj specifičnih zakonodajnih aktih. Kljub temu predlog uredbe vključuje take vidike, da bi zagotovili, da so

tveganja, ki jih predstavljajo nove tehnologije, vključena v področje uporabe varnostne mreže, če niso zajeta v bolj specifičnih zakonodajnih aktih EU¹⁹.

Obravnavanje varnostnih vprašanj, povezanih s proizvodi, ki se prodajajo prek spleta: vprašanje proizvodov, ki prihajajo neposredno ali prek spletnih platform iz držav zunaj EU, je bilo na posvetovanjih omenjeno večkrat. Podjetja in predstavniki podjetij so poudarili, kako pomembni so enaki konkurenčni pogoji, in opozorili, da so trenutno številni trgovci na drobno v EU oškodovani zaradi nelojalne konkurence gospodarskih subjektov s sedežem v tretjih državah. Organi držav članic so poudarili, da je težko nadzorovati proizvode, ki prihajajo iz tretjih držav, in sprejemati izvršilne ukrepe proti gospodarskim subjektom zunaj EU. Mnenja deležnikov glede obveznosti spletnih tržnic so se razlikovala:

- spletne tržnice, ki so predložile povratne informacije o časovnem načrtu, so navedle, da bi sprejele, da nekatere obveznosti na podlagi sedanje prostovoljne zaveze o varnosti proizvodov postanejo zavezujoče, ne bi pa podprle dodatnih obveznosti²⁰. Trgovci na drobno so trdili, da imajo spletne tržnice ključno vlogo v dobavni verigi in da bi zato morale imeti ustrezne odgovornosti;
- predstavniki potrošnikov in organi držav članic so podprli krepitev odgovornosti v celotni dobavni verigi.

Izboljšanje pravil za nadzor trga in izvrševanja: v zvezi z nadzorom trga in izvrševanjem so deležniki iz vseh kategorij podprli uskladitev pravil o nadzoru trga za harmonizirane in neharmonizirane proizvode. To je vključeno v predlog. V zvezi z uvedbo „odgovorne osebe“ v revidirano direktivo o splošni varnosti proizvodov je velika večina sodelujočih v odprtem javnem posvetovanju menila, da bi se smeli proizvodi, zajeti z direktivo o splošni varnosti proizvodov, na trg EU dati le, če obstaja gospodarski subjekt s sedežem v EU, ki je odgovoren za varnost proizvodov (to je podprlo 70 % sodelujočih).

Revizija postopka standardizacije: večina deležnikov je podprla poenostavitev postopka standardizacije za razvoj novih standardov na podlagi direktive o splošni varnosti proizvodov in zdaj na podlagi te uredbe. To je določeno v tem predlogu.

Vključitev proizvodov, podobnih živilom, na področje uporabe revidirane direktive o splošni varnosti proizvodov: večina deležnikov je podprla vključitev zakonodaje o proizvodih, podobnih živilom, v revidirano direktivo o splošni varnosti proizvodov. Velika večina sodelujočih v odprtem javnem posvetovanju je menila, da bi bilo treba proizvode, ki so podobni živilom, vključiti v pravni instrument za splošno varnost proizvodov (za to se je izreklo 69 % sodelujočih). V posvetovanju o začetni oceni učinka so se sodelujoči zavzeli za vključitev tega elementa v oceno tveganja za varnost proizvodov. Ta pristop je upoštevan v predlogu. Nihče od sodelujočih ni podprl popolne prepovedi proizvodov, podobnih živilom.

Izboljšanje okvira za odpoklice proizvodov: deležniki so večkrat poudarili, da je ključno, da se v primeru odpoklicev prizadete potrošnike o tem po možnosti seznanijo neposredno, na primer če je bil proizvod registriran, kupljen prek spleta ali kupljen z uporabo kartice zvestobe. Več deležnikov je omenilo, da bi morali imeti potrošniki (ob registraciji proizvoda ali vključitvi v program zvestobe) možnost izbire, da prejemajo le varnostna obvestila. Na splošno so se strinjali, da bi bilo treba nekatere ključne elemente in temeljna pravila, ki veljajo za vsa obvestila o odpoklicu, standardizirati in določiti, da so obvezni, kar je upoštevano v

¹⁹ Glej mnenje podskupine za umetno inteligenco, povezane proizvode in druge nove izzive na področju varnosti proizvodov v okviru mreže za varnost potrošnikov iz decembra 2020.

²⁰ Prejete povratne informacije o časovnem načrtu: [Direktiva o splošni varnosti proizvodov – pregled \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2444).

predlagani uredbi. Številni deležniki so omenili potrebo po tem, da je sodelovanje pri odpoklicu za potrošnike manj obremenjujoče in bolj privlačno.

Izboljšanje sledljivosti v celotni dobavni verigi: velika večina deležnikov se je strinjala, da bi bilo treba v direktivi o splošni varnosti proizvodov okrepiti sistem sledljivosti proizvodov (82 % sodelujočih v odprtem javnem posvetovanju). Poleg tega je bila poudarjena tudi vloga spletnih tržnic pri izboljšanju sledljivosti proizvodov, pri čemer so sodelujoči trdili zlasti, da bi morale tržnice preveriti, ali so informacije o sledljivosti na voljo, preden proizvod uvrstijo v ponudbo.

Obravnavanje ponarejenih proizvodov: organizacije lastnikov blagovnih znamk so poudarile, da bi bilo treba direktivo o splošni varnosti proizvodov spremeniti, da bi se lahko spoprijeli z nevarnimi ponarejenimi proizvodi. To vprašanje je bilo ustrezno upoštevano, ni pa bilo vključeno v ta predlog, saj so ponarejeni proizvodi v zakonodaji EU že obravnavani, nevarni proizvodi pa so ne glede na njihovo pristnost zajeti v direktivi o splošni varnosti proizvodov in v tem predlogu. Čeprav lahko ponarejeni proizvodi predstavljajo varnostna tveganja, je treba varnost danega proizvoda analizirati na podlagi ocene tveganja.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Pripravljalni koraki za ta predlog temeljijo na strokovnih nasvetih in številnih študijah. To vključuje študije, osredotočene na izvajanje direktive o splošni varnosti proizvodov, ki so bile izvedene v podporo vrednotenju in oceni učinka, pa tudi študije, osredotočene na učinkovitost odpoklica proizvodov.

Komisija je zbrala tudi strokovna mnenja in stališča s ciljnimi posvetovanji in dejavnostmi vključevanja, vključno z več delavnicami, konferencami ter razgovori s strokovnjaki in organi, ter pridobila mnenje podskupine mreže za varnost potrošnikov o umetni inteligenci, povezanih proizvodih in drugih novih izzivih na področju varnosti proizvodov. Organizirala je številna dvostranska srečanja in izvedla analizo *ad hoc* dokumentov o stališčih potrošniških organizacij, predstavnikov industrije in akademskih krogov.

- **Ocena učinka**

Ta predlog je podprt s poročilom o oceni učinka (SWD(2021) 169, SWD(2021) 168). Poročilo o oceni učinka je pregledal Odbor za regulativni nadzor in o njem podal pozitivno mnenje (SEC 280 (avis du RSB)).

Komisija je v okviru te pobude proučila več različnih možnosti politike, ki so predstavljene v poročilu o oceni učinka. Nabor analiziranih možnosti politike je vključeval nezakonodajne in zakonodajne ukrepe za obravnavo različnih posebnih ciljev, kot so predstavljeni v poročilu: (i) zagotovitev, da pravni okvir EU določa pravila o splošni varnosti za vse potrošniške proizvode in tveganja, vključno s proizvodi in tveganji, povezanimi z novimi tehnologijami; (ii) obravnavanje izzivov v zvezi z varnostjo proizvodov v kanalih spletne prodaje; (iii) izboljšanje uspešnosti in učinkovitosti odpoklica proizvodov, da bi nevarni proizvodi ostali nedostopni potrošnikom; (iv) okrepitev nadzora trga ter zagotovitev boljše uskladitve pravil za harmonizirane in neharmonizirane potrošniške proizvode; in nazadnje (v) obravnavanje varnostnih vprašanj v zvezi s proizvodi, podobnimi živilom.

Ocenjene so je bile številne možnosti. Komisija je najprej proučila, kako bi se lahko odzvala na posebne cilje, ne da bi revidirala direktivo o splošni varnosti proizvodov (možnost 1). Obravnavani so bili številni nezakonodajni ukrepi, zlasti: (i) izdaja dokumentov s smernicami o uporabi direktive o splošni varnosti proizvodov za nove tehnologije ter o odpoklicu proizvodov in (ii) proučitev možnosti razširitve prostovoljnih ukrepov v okviru zaveze o

varnosti proizvodov za spletno prodajo. Vendar so razna posvetovanja pokazala, da ugotovljene pomanjkljivosti s takimi pravno nezavezujočimi ukrepi ne bi bile odpravljene.

Komisija je proučila več zakonodajnih možnosti za obravnavo posebnih ciljev: ciljno usmerjeno zakonodajno revizijo direktive o splošni varnosti proizvodov (možnost 2) s poudarkom na omejenem številu sprememb in popolno revizijo direktive o splošni varnosti proizvodov (možnost 3), v okviru katere je predlagala celovite ukrepe v zvezi z vsemi cilji. Iz ocene učinka je razvidno, da se z možnostjo 3, ki je ambicioznejša od možnosti 2, poleg tega bolje obravnavajo ugotovljene pomanjkljivosti in bolje izpolnjujejo specifični cilji, ki jih je treba obravnavati, pri čemer so gospodarski učinki še vedno omejeni. V okviru možnosti 4 je bila obravnavana popolna vključitev instrumentov za nadzor trga, kot je bilo predlagano v svežnju o varnosti proizvodov in nadzoru trga iz leta 2013, da bi analizirali, ali bi ta možnost po nedavnem sprejetju Uredbe (EU) 2019/1020 še vedno prišla v poštev. Ocena učinka je pokazala, da bi lahko možnost 4, čeprav je vsebinsko podobna možnosti 3, povzročila višje stroške za podjetja v EU. Zato je Komisija izbrala možnost 3 (popolna revizija direktive o splošni varnosti proizvodov, vključno z njeno spremembo v uredbo) kot najboljšo izbiro politike za sedanji predlog, saj najbolje obravnava cilje politike, hkrati pa omejuje stroške za podjetja in organe za nadzor trga.

Obravnavane so bile tudi različne možnosti glede varnosti proizvodov, podobnih živilom. Te so bile: (i) ohranitev ločene ureditve za te proizvode v okviru samostojne direktive (revizija Direktive 87/357/EGS); (ii) vključitev posebnih določb veljavne Direktive 87/357/EGS v novo direktivo o splošni varnosti proizvodov s specifično pravno ureditvijo; (iii) opustitev ciljnih določb o proizvodih, podobnih živilom, in namesto tega uporaba splošnih določb za zagotavljanje varnosti takih proizvodov na podlagi ocene tveganja za vsak primer posebej. Komisija je v zvezi s prvima dvema možnostma proučila tudi možnost priprave smernic, da bi našla rešitev za vprašanje različne razlage v državah članicah; vendar je posvetovanje z državami članicami pokazalo, da so razlike v razlagi direktive o proizvodih, podobnih živilom, tako velike, da je potrebna pravna revizija pravil, da bi zagotovili njeno enotno uporabo. Komisija je kot najboljšo možnost politike izbrala ukinitvev posebne ureditve za proizvode, podobne živilom, in ocenjevanje njihove varnosti v skladu z enakimi načeli ocenjevanja tveganja kot za druge neharmonizirane potrošniške proizvode (pri oceni tveganja za posamezen proizvod se bo upošteval vidik posnemanja živil).

Prednostna možnost, ki vključuje a) pojasnitev, kako bi se ta zakonodaja uporabljala za tveganja, ki jih povzročajo nove tehnologije in spletna prodaja, b) določbe, s katerimi se povečuje učinkovitost odpoklicev proizvodov, c) uskladitev s harmoniziranimi pravili o nadzoru trga in zagotavljanje boljše odgovornosti gospodarskih subjektov in spletnih tržnic v zvezi z varnostjo proizvodov, d) poenostavitev postopkov standardizacije in e) vključitev določb direktive o proizvodih, podobnih živilom, naj bi imela v nadaljevanju opisane učinke.

Glede gospodarskih učinkov se pričakuje, da bo prednostna možnost prinesla velike koristi za potrošnike in družbo. Ocenjena škoda za potrošnike naj bi se v prvem letu izvajanja prednostne možnosti zmanjšala za približno 1 milijardo EUR, v naslednjem desetletju pa za približno 5,5 milijarde EUR. S to možnostjo naj bi se zmanjšala tudi škoda za potrošnike, povezana z neučinkovitimi odpoklici, in sicer za več kot 400 milijonov EUR na leto. Poleg tega naj bi predlagani ukrepi z zmanjšanjem števila nevarnih proizvodov zmanjšali tudi sedanjo škodo, ki jo imajo potrošniki in družba v EU zaradi nesreč, povezanih s proizvodi, ki jih je mogoče preprečiti (danes ocenjena na 11,5 milijarde EUR na leto), in sedanje zdravstvene stroške zaradi poškodb, povezanih s proizvodi (po sedanji oceni 6,7 milijarde EUR na leto). Natančnega učinka ni bilo mogoče količinsko opredeliti, ker niso na voljo podatki o poškodbah, na podlagi katerih bi bilo mogoče oceniti trende. Prihranki pri

stroških zaradi zmanjšanja razlik v izvajanju na nacionalni ravni in pravne razdrobljenosti so ocenjeni na 59 milijonov EUR letno za podjetja in 0,7 milijona EUR letno za organe za nadzor trga.

Skupni stroški za podjetja v EU (ki se ukvarjajo s proizvodnjo, veleprodajo in maloprodajo neharmoniziranih proizvodov) so ocenjeni na 196,6 milijona EUR, kar ustreza 0,02 % njihovega prometa v prvem letu izvajanja. V naslednjih letih bi ponavljajoči se stroški za podjetja v EU znašali 177,8 milijona EUR. Ti stroški so povezani z večjimi obveznostmi za podjetja predvsem v zvezi s spletno prodajo, prodajo novih tehnoloških proizvodov in odpoklici nevarnih proizvodov, ter z uskladitvijo pravil o nadzoru trga s pravili za harmonizirane proizvode. Organi za nadzor trga v državah članicah bi imeli v skladu s tem predlogom skupne dodatne ponavljajoče se stroške v višini približno 6,7 milijona EUR na leto zaradi večjih pristojnosti pri nadzoru nevarnih proizvodov na trgu ter le razmeroma zmerne enkratne stroške prilagajanja in izvajanja.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

V tem predlogu je predvidena revizija dveh obstoječih zakonodajnih instrumentov: direktive o splošni varnosti proizvodov in direktive o proizvodih, podobnih živilom. Za poenostavitev zakonodaje Komisija predlaga razveljavitev direktive o proizvodih, podobnih živilom, in oceno varnosti proizvodov, podobnih živilom, v okviru sedanjega predloga nove uredbe o splošni varnosti proizvodov.

Komisija je opredelila tudi številna področja, na katerih bi bilo mogoče zmanjšati upravno breme in povezane stroške.

Prvič, s tem predlogom bi se zmanjšali regulativni stroški in breme za podjetja, saj bodo pravno zavezujoča pojasnila in izbira uredbe kot instrumenta zmanjšali regulativno negotovost in zagotovili enotnejše izvajanje zakonodaje o varnosti proizvodov v primerjavi s sedanjo direktivo o splošni varnosti proizvodov. Poleg tega se bodo z uskladitvijo splošnega nadzora trga in zahtev glede varnosti za harmonizirane in neharmonizirane proizvode zmanjšale razlike v izvajanju, izboljšala pa se bo tudi sledljivost v dobavni verigi. Stroški se bodo znižali za vsa podjetja, zlasti pa za 42 % podjetij, ki so poročala o dodatnih stroških, povezanih z neenotnim izvajanjem direktive o splošni varnosti proizvodov. Prihranki pri stroških za podjetja zaradi bolj usklajenega izvajanja so ocenjeni na približno 59 milijonov EUR letno (mala in srednja podjetja v EU bi prihranila 34 milijonov EUR letno, velika podjetja v EU pa 26 milijonov EUR).

Drugič, s tem predlogom se bo povečala učinkovitost držav članic pri nadzoru trga in izvrševanju. To je posledica uskladitve določb o nadzoru trga za harmonizirane in neharmonizirane proizvode, bolj usklajenih izvršilnih pooblastil, večjega odvrčilnega učinka in novega arbitražnega mehanizma. Zato ta predlog prinaša znižanje stroškov za vse organe za nadzor trga v državah članicah, zlasti za 16 % teh organov, ki so poročali o dodatnih stroških zaradi različnih pravnih okvirov za harmonizirane in neharmonizirane proizvode. Ti prihranki pri stroških za države članice se ocenjujejo na 0,7 milijona EUR na leto po vsej EU.

S predlagano poenostavitvijo postopka standardizacije se bo zmanjšalo upravno breme za države članice in Komisijo. Taka poenostavitev postopka standardizacije EU bo pospešila delo v zvezi s standardizacijo, s čimer se bo povečala pravna varnost, podjetja pa bodo lažje izpolnjevala zahtevo glede splošne varnosti proizvodov.

Ta predlog ne izvzema mikropodjetij ter malih in srednjih podjetij iz nobene od obveznosti. Zakonodaja EU o varnosti proizvodov ne dopušča „lažjih“ ureditev za mala in srednja podjetja, saj mora biti vsak potrošniški proizvod varen ne glede na značilnosti njegove dobavne verige, da bi bil izpolnjen splošni cilj varnosti proizvodov in varstva potrošnikov. Po

ocenah Komisije bodo skupni stroški izpolnjevanja obveznosti v zvezi s tem predlogom za MSP v EU v prvem letu izvajanja znašali 111,1 milijona EUR (enkratni in ponavljajoči se stroški). V naslednjih letih bi ponavljajoči se stroški za MSP v EU znašali približno 100 milijonov EUR. Ocenjeni prihranki zaradi manjših razlik v izvajanju na nacionalni ravni in manjše pravne razdrobljenosti bi za mala in srednja podjetja v EU znašali 34 milijonov EUR.

Ta predlog bo imel praktične posledice za gospodarske subjekte, ki ravnavajo s proizvodi, ki jih zajema direktiva o splošni varnosti proizvodov, in za organe za nadzor trga v državah članicah.

Podjetja bodo morala izpolnjevati dodatne zahteve glede sledljivosti in preglednosti. Za podjetja, ki so dejansko dala nevarne proizvode na trg, bodo veljale dodatne zahteve glede odpoklica. Spletne tržnice bodo morale poleg tega poskrbeti za vzpostavitev notranjih mehanizmov za izpolnjevanje novih obveznosti v zvezi z varnostjo proizvodov. Poleg tega bodo morala podjetja, ki na enotnem trgu prodajajo proizvode iz tretjih držav, vzpostaviti ureditev za zagotavljanje, da bo za proizvode, ki se prodajajo v EU, obstajal odgovorni gospodarski subjekt.

Organi držav članic za nadzor trga bodo morda potrebovali dodatna sredstva za obvladovanje razširjenih odgovornosti za nadzor trga in novih pristojnosti, ki jim bodo dodeljene. Nova orodja za spletni nadzor trga na primer širijo možnosti nacionalnih organov, zato bodo morda potrebna dodatna sredstva in znanja. Ker pa so ta nova pooblastila pretežno usklajena z veljavnimi določbami o nadzoru trga, ki se v skladu z Uredbo (EU) 2019/1020 uporabljajo za harmonizirane proizvode, jih organi za nadzor trga pogosto že poznajo, zlasti v tistih državah članicah, kjer isti nacionalni organi za nadzor trga že obravnavajo tako harmonizirane kot neharmonizirane proizvode. Praktične posledice za države članice so torej prej boljše sinergije ter boljša uporaba obstoječih struktur in virov kot pa nove dodatne potrebe. Pričakuje se, da se bo zaradi razširjene pokritosti tveganj, ki jih prinašajo nove tehnologije (npr. tveganj glede kibernetске varnosti, ki vplivajo na varnost), povečala potreba po strokovnem osebju in zunanjem strokovnem znanju v državah članicah za preverjanje varnosti novih tehnoloških proizvodov.

Najbolj prizadeti poslovni sektorji bi bili spletna prodaja in proizvajalci v nekaterih sektorjih novih tehnologij. Vendar zaradi harmoniziranih zahtev EU to ne bi smelo imeti večjega vpliva na njihovo konkurenčnost.

Ta predlog učinkovito deluje v digitalnem in fizičnem svetu ter upošteva digitalni razvoj, zlasti razvoj spletne prodaje in novih tehnoloških proizvodov. Eden od glavnih ciljev tega predloga je obravnavanje digitalnih izzivov na področju varnosti proizvodov. Predlog izboljšuje pravila o nadzoru trga za spletno prodajo ter določa obveznosti glede varnosti proizvodov za spletne tržnice in spletne prodajalce na drobno, da bi izboljšali varnost proizvodov, ki se prodajajo na spletu. V tem predlogu so obravnavana tudi nova varnostna tveganja, ki jih prinašajo nove tehnologije, poleg tega je v njem pojasnjena uporaba pravil o varnosti proizvodov za programsko opremo. Ta predlog je v celoti skladen z veljavnimi digitalnimi politikami EU, zlasti s predlogom akta o digitalnih storitvah ter zakonodajnim delom v zvezi z umetno inteligenco in internetom stvari. To pobudo podpirajo obstoječe rešitve IKT, in sicer sistem EU za hitro obveščanje o nevarnih neživilskih izdelkih (v nadaljnjem besedilu: sistem Safety Gate) ter s tem povezani portal Safety Business Gateway.

- **Temeljne pravice**

Cilj tega predloga je okrepiti varovanje zdravja in varnosti evropskih potrošnikov ter spodbujati njihovo pravico do obveščeniosti. Zaradi jasnejših obveznosti in boljšega

izvrševanja zahtev glede varnosti proizvodov naj bi ta predlog pozitivno vplival na varstvo potrošnikov in okolja ter zagotavljal višjo raven tega varstva v skladu s členoma 37 in 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Predlog uvaja dodatne zahteve za podjetja, ki so potrebne za uresničevanje splošnega interesa EU, in sicer večjega varstva potrošnikov. Ocenjuje se, da so posledični stroški izpolnjevanja obveznosti v primerjavi s prometom podjetij razmeroma nizki. Te zahteve same po sebi ne vplivajo na temeljno pravico svobode gospodarske pobude in njeno sorazmernost v skladu s členom 52 Listine.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Komisija mora v skladu s predlagano uredbo podpirati in lajšati sodelovanje izvršilnih organov za nadzor trga, med drugim z usklajenimi dejavnostmi nadzora trga, novim arbitražnim mehanizmom in medsebojnimi strokovnimi pregledi. Poleg tega ta predlog omogoča okrepljeno sodelovanje in izmenjavo informacij z mednarodnimi partnerji EU na področju varnosti proizvodov. Ta predlog določa tudi sprejetje izvedbenih in delegiranih aktov (v zvezi s sledljivostjo in odpoklicem proizvodov) ter morebitno intenzivnejšo dejavnost standardizacije s poenostavljenim postopkom standardizacije. To bo povzročilo dodatno delovno obremenitev Komisije, ocenjeno na štiri dodatne uradnike s polnim delovnim časom (trije upravni uslužbeneci in en strokovno-tehnični uslužbenec). Ti viri se bodo zagotovili s prerazporeditvijo in preusmeritvijo nalog obstoječega osebja.

Komisija bo financirala tudi elektronske vmesnike, in sicer spletno stran sistema Safety Gate, portal sistema Safety Gate (ki zagotavlja obvestila o nevarnih proizvodih) in portal Safety Business Gateway za zbiranje obvestil, ki jih gospodarski subjekti pošljejo organom za nadzor trga.

Dodatni stroški za te dejavnosti usklajevanja in elektronske vmesnike se lahko krijejo iz programa Enotni trg v okviru sedanjega večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027. Podobne možnosti financiranja se lahko vključijo tudi v programe, ki bodo nasledili obstoječe programe, v prihodnjih večletnih finančnih okvirih. Podrobnosti so navedene v oceni finančnih posledic, ki je priložena temu predlogu.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Izvajanje predloga bo dopolnjeno s spremljanjem na podlagi vnaprej opredeljenih temeljnih kazalnikov izvrševanja. Komisija izvaja študijo za opredelitev skupnega sklopa izvedljivih in ustreznih kazalnikov izvrševanja na področju varnosti proizvodov, o katerih se bo dogovorila z državami članicami.

Poleg rednega spremljanja in poročanja se predlaga, da se po petih letih izvajanja v državah članicah ocenijo uspešnost, učinkovitost, ustreznost in skladnost tega zakonodajnega posredovanja ter dodana vrednost, ki jo ima za EU.

Komisija bo podpirala izvajanje predloga z usklajevalnimi ukrepi v okviru mreže za varnost potrošnikov (spremljanje izvajanja, izmenjava primerov dobre prakse med državami članicami itd.) in v okviru koordinacije dejavnosti nadzora trga.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Predlagana uredba je sestavljena iz 11 poglavij, ki obsegajo 47 členov.

Poglavje I – Splošne določbe

To poglavje določa področje uporabe in glavne pojme, ki se uporabljajo v predlagani uredbi. Zagotavlja „varnostno mrežo“ za vse proizvode, ki spadajo na področje njene uporabe, saj določa zahteve za zagotavljanje varnosti potrošniških proizvodov in s tem varnosti potrošnikov. Določa pravila o uporabi te uredbe za neharmonizirano zakonodajo. Posodablja opredelitve pojmov iz Direktive 2001/95/ES, zlasti zaradi upoštevanja drugačnega obsega opredelitve proizvoda, in uvaja posebno opredelitev pojma spletna tržnica.

Poglavje II – Zahteve glede varnosti

To poglavje uvaja zahtevo glede splošne varnosti, potrjuje pomen standardov, objavljenih v Uradnem listu EU, ki zagotavljajo domnevo o varnosti, in glede na razveljavitev Direktive 87/357/EGS posodablja vidike za ocenjevanje varnosti proizvodov, da se pri oceni tveganja upoštevajo proizvodi, podobni živilom. Novi vidiki za ocenjevanje varnosti proizvodov vključujejo tudi morebitna tveganja, povezana s proizvodi, ki temeljijo na novih tehnologijah.

Poglavje III – Obveznosti gospodarskih subjektov

Oddelek 1

V tem oddelku so določene obveznosti gospodarskih subjektov, razen tistih, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) 2019/1020. S tem se prepreči, da bi bile obveznosti iz tega poglavja v nasprotju s podobnimi obveznostmi iz harmonizirane zakonodaje. Poleg splošnejših obveznosti gospodarskih subjektov, da zagotavljajo varnost proizvodov, uvaja pojem bistvene spremembe, pri kateri se odgovornost za varnost proizvoda prenese na osebo, ki je spremembo izvedla. Poleg tega pojem odgovorne osebe iz člena 4 Uredbe (EU) 2019/1020 razširja na neharmonizirane proizvode. To je nujen pogoj za zagotovitev, da se pri proizvodih, ki so na voljo na trgu, obravnavajo vprašanja neposrednega uvoza iz tretjih držav. To poglavje vsebuje tudi osnovne določbe o sledljivosti, ki so večinoma povzete iz Sklepa št. 768/2008/ES, in možnost, da se v primeru proizvodov, ki bi lahko predstavljali resno tveganje za zdravje in varnost ljudi, uporabi strožji sistem sledljivosti, ki se sprejme z delegiranim aktom.

Oddelek 2

Ta oddelek vsebuje obveznosti gospodarskih subjektov, ki se uporabljajo tudi za gospodarske subjekte, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) 2019/1020. To so obveznosti, ki nimajo ustreznice v harmoniziranih sektorjih, zato njihova uporaba tudi za ta sektor ne bi povzročila navzkrižja. Nanašajo se na obveznost gospodarskih subjektov v primeru prodaje na daljavo in v primeru nesreč, povezanih s proizvodom.

Poglavje IV – Spletne tržnice

V tem poglavju je obravnavana vloga spletnih tržnic, določene so tudi posebne obveznosti, ki veljajo zanje.

Poglavje V – Nadzor trga in izvajanje

To poglavje povzema in prilagaja celotna poglavja IV, V in VI Uredbe (EU) 2019/1020 o nadzoru trga. Cilj je, da se vzpostavi kar najbolj enotna ureditev za harmonizirane in neharmonizirane proizvode.

Poglavje VI – Sistem hitrega obveščanja Safety Gate

V tem poglavju je določeno načelo za izmenjavo informacij v primeru nevarnega proizvoda, ime sistema RAPEX pa je spremenjeno v Safety Gate, pri čemer so ohranjene enake značilnosti sistema. V predlogu so uvedeni natančnejši roki. Jasneje je opredeljena povezava med sistemom Safety Gate ter informacijskim in komunikacijskim sistemom za nadzor trga

(ICSMS); v tem poglavju je pojasnjeno še, da se lahko organi držav članic odločijo, da nacionalno kontaktno točko za sistem Safety Gate pooblastijo za opravljanje funkcije enotnega povezovalnega uradnika.

Poglavje VII – Vloga Komisije in usklajevanje izvrševanja

To poglavje Komisiji omogoča, da z izvedbenimi akti sprejme ukrepe v primeru resnega tveganja, ki ga ni mogoče zadovoljivo obvladati z ukrepi, ki jih sprejme(-jo) zadevna(-e) država(-e) članica(-e), ali s katerim koli drugim postopkom v skladu z zakonodajo EU. Ta možnost že obstaja v direktivi o splošni varnosti proizvodov, v predlagani uredbi pa je področje njene uporabe natančneje opredeljeno. S poglavjem V se uvaja tudi prostovoljni arbitražni mehanizem, v okviru katerega lahko države članice v primeru različnih ocen tveganja Komisiji predložijo vprašanja v zvezi z opredelitvijo ali ravno tveganja, povezanega s proizvodom. To bo omogočilo enotnejše ukrepanje na ravni EU zoper nevarne proizvode.

Poglavje VIII – Pravica do obveščeniosti in uveljavljanja zahtevka

To poglavje vsebuje določbe o informacijah za potrošnike. Potrjuje obveznost Komisije in držav članic, da potrošnikom dajo na voljo informacije o tveganjih za zdravje in varnost, ki jih predstavljajo proizvodi. Določa tudi obveznost držav članic, da potrošnikom omogočijo vložitev pritožb pri pristojnih nacionalnih organih. Potrjuje in dodatno razširja obseg že obstoječega spletnega portala sistema Safety Gate ter dodaja nov oddelek, v katerem se lahko potrošniki seznanijo z opozorili in odpoklici, ki jih neposredno izdajo gospodarski subjekti. V zvezi z odpoklici je cilj novih določb izboljšati njihovo učinkovitost ter tako poskrbeti za celovitejše in bolj razširjeno zagotavljanje informacij potrošnikom ter okrepljen sistem zahtevkov, ki so na voljo potrošnikom.

Poglavje IX – Mednarodno sodelovanje

S tem poglavjem je Komisiji zagotovljena pravna podlaga za vzpostavitev oblik sodelovanja za izboljšanje varnosti proizvodov. Te oblike sodelovanja vključujejo skupne izvršilne ukrepe, tehnično podporo, izmenjavo uradnikov in izmenjavo informacij o nevarnih proizvodih, zlasti informacij iz sistema Safety Gate. V zvezi s tem določba omogoča polno sodelovanje v sistemu Safety Gate ali izmenjavo izbranih informacij.

Poglavje X – Finančne določbe

Predlagana uredba določa, da Komisija financira dejavnosti v vseh zadevah, ki spadajo na področje njene uporabe.

Predlagana uredba vključuje splošne klavzule o zaščiti finančnih interesov EU.

Poglavje XI – Končne določbe

To poglavje določa zlasti sistem kazni: ob priznavanju, da je določitev kazni v nacionalni pristojnosti, določa vodilno načelo za kazni, zlasti merila za določanje kazni, vrste kršitev, ki jih je treba kaznovati, merila za zgornje meje in možnost naložitve periodičnih denarnih kazni.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta²² določa, da morajo biti potrošniški proizvodi varni in da morajo organi za nadzor trga v državah članicah ukrepati proti nevarnim proizvodom ter si informacije o njih izmenjevati prek sistema Unije za hitro izmenjavo informacij RAPEX.
- (2) Glede na razvoj v zvezi z novimi tehnologijami in spletno prodajo je treba Direktivo 2001/95/ES revidirati in posodobiti, da bi zagotovili skladnost z razvojem harmonizacijske zakonodaje Unije in zakonodaje Unije o standardizaciji, boljše delovanje odpoklica proizvodov in jasnejši okvir za proizvode, podobne živilom, ki so bili doslej urejeni z Direktivo Sveta 87/357/EGS²³. Zaradi jasnosti bi bilo treba Direktivo 2001/95/ES in Direktivo 87/357/EGS razveljaviti in ju nadomestiti s to uredbo.
- (3) Uredba je ustrezen pravni instrument, saj določa jasna in podrobna pravila, ki ne dopuščajo možnosti za razhajanja pri prenosu v nacionalno zakonodajo držav članic. Izbira uredbe namesto direktive poleg tega omogoča boljše doseganje cilja zagotavljanja skladnosti z zakonodajnim okvirom za nadzor trga za proizvode, ki

---

²¹ UL C , , str. .

²² Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta o splošni varnosti proizvodov (UL L 11, 15.1.2002, str. 4).

²³ Direktiva Sveta 87/357/EGS z dne 25. junija 1987 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z izdelki, ki zaradi zavajajočega videza ogrožajo zdravje ali varnost potrošnikov (UL L 192, 11.7.1987, str. 49).

spadajo na področje uporabe harmonizacijske zakonodaje Unije, kot je določeno v Uredbi (EU) 2019/1020, kadar je tudi veljavni pravni instrument iste vrste, in sicer Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta²⁴. Nazadnje, taka izbira bo ob dosledni uporabi pravil o varnosti proizvodov po vsej Uniji dodatno zmanjšala regulativno breme.

- (4) Namen tega instrumenta je prispevati k doseganju ciljev iz člena 169 Pogodbe. Natančneje, njegova cilja bi morala biti zagotavljanje zdravja in varnosti potrošnikov ter delovanja notranjega trga v zvezi s proizvodi, namenjenimi potrošnikom.
- (5) Cilj te uredbe bi moral biti varstvo potrošnikov in njihove varnosti, kar je eno izmed temeljnih načel pravnega okvira EU, zapisano v Listini EU o temeljnih pravicah. Nevarni proizvodi imajo lahko zelo negativne posledice za potrošnike in državljane. Vsi potrošniki, vključno z najbolj ranljivimi, kot so otroci, starejši ali invalidi, imajo pravico do varnih proizvodov. Potrošniki bi morali imeti na voljo zadostna sredstva za uveljavljanje teh pravic, države članice pa ustrezne instrumente in ukrepe za izvrševanje te uredbe.
- (6) Kljub razvoju sektorske harmonizacijske zakonodaje Unije, ki obravnava varnostne vidike posebnih proizvodov ali kategorij proizvodov, je praktično nemogoče sprejeti zakonodajo Unije za vse potrošniške proizvode, ki so že na voljo ali se bodo morda razvili. Zato še vedno obstaja potreba po horizontalnem zakonodajnem okviru, da bi zapolnili vrzeli in zagotovili varstvo potrošnikov, ki drugače ni zagotovljeno, zlasti za doseganje visoke ravni varovanja zdravja in varnosti potrošnikov, kot se zahteva s členoma 114 in 169 Pogodbe.
- (7) Hkrati bi bilo treba v zvezi s proizvodi, za katere velja sektorska harmonizacijska zakonodaja Unije, jasno določiti področje uporabe različnih delov te uredbe, da se preprečita prekrivanje določb in nejasen pravni okvir.
- (8) Čeprav se nekatere določbe, kot so določbe o večini obveznosti gospodarskih subjektov, ne bi smele uporabljati za proizvode, zajete s harmonizacijsko zakonodajo Unije, saj so že zajete s tako zakonodajo, bi se nekatere druge določbe morale uporabljati za dopolnitev harmonizacijske zakonodaje Unije. Natančneje, zahtevo glede splošne varnosti proizvodov in z njo povezane določbe bi bilo treba uporabljati za potrošniške proizvode, zajete s harmonizacijsko zakonodajo Unije, kadar določene vrste tveganj niso zajete v navedeni zakonodaji. Določbe te uredbe v zvezi z obveznostmi spletnih tržnic, obveznostmi gospodarskih subjektov v primeru nesreč, pravico potrošnikov do obveščeniosti in odpoklici potrošniških proizvodov bi se morale uporabljati za proizvode, ki jih zajema harmonizacijska zakonodaja Unije, če v navedeni zakonodaji ni posebnih določb z enakim ciljem. Podobno se sistem RAPEX že uporablja za namene harmonizacijske zakonodaje Unije, kot je navedeno v členu 20 Uredbe (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta²⁵, zato bi se morale določbe te uredbe, ki urejajo sistem Safety Gate in njegovo delovanje, uporabljati za harmonizacijsko zakonodajo Unije.

---

²⁴ Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

²⁵ Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

- (9) Določbe poglavja VII Uredbe (EU) 2019/1020 o pravilih za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, se že neposredno uporabljajo za proizvode, zajete s to uredbo, in namen te uredbe ni spremeniti takih določb. Stabilnost teh pravil je zlasti pomembna ob upoštevanju dejstva, da organi, pristojni za ta nadzor (ki so v skoraj vseh državah članicah carinski organi), izvajajo nadzor na podlagi analize tveganja iz členov 46 in 47 Uredbe (EU) št. 952/2013 (carinski zakonik Unije), izvedbene zakonodaje in ustreznih smernic. Ta pristop, ki temelji na tveganju, je ključen za carinsko kontrolo glede na velike količine blaga, ki vstopajo na carinsko območje in ga zapuščajo, njegova posledica pa je uporaba konkretnih kontrolnih ukrepov glede na opredeljene prednostne naloge. Dejstvo, da ta uredba v ničemer ne spreminja poglavja VII Uredbe (EU) 2019/1020, ki se neposredno sklicuje na pristop na podlagi tveganja, določen v carinski zakonodaji, v praksi pomeni, da bi morali organi, pristojni za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije (vključno s carinskimi organi), svoj nadzor omejiti na najbolj tvegane proizvode glede na verjetnost in vpliv tveganja, s čimer bi zagotovili uspešnost in učinkovitost svojih dejavnosti ter zaščito svoje zmogljivosti za izvajanje takega nadzora.
- (10) Previdnostno načelo je temeljno načelo za zagotavljanje varnosti proizvodov in potrošnikov, zato bi ga morali pri uporabi te uredbe ustrezno upoštevati vsi zadevni akterji.
- (11) Ob upoštevanju širokega obsega pojma zdravje²⁶ bi bilo treba pri uporabi te uredbe upoštevati okoljsko tveganje, ki ga predstavlja proizvod, saj lahko na koncu povzroči tudi tveganje za zdravje in varnost potrošnikov.
- (12) Proizvodi, ki so namenjeni izključno za opravljanje poklicne dejavnosti, vendar so pozneje prešli na potrošniški trg, bi morali spadati v področje uporabe te uredbe, saj bi ob uporabi v razumno predvidljivih okoliščinah lahko ogrožali zdravje in varnost potrošnikov.
- (13) Zakonodaja Unije o živilih, krmi in povezanih področjih določa poseben sistem za zagotavljanje varnost proizvodov, ki jih zajema. Zato bi bilo treba živila in krmo izključiti iz področja uporabe te uredbe, razen materialov in proizvodov, namenjenih za stik z živili, če gre za tveganja, ki niso zajeta z Uredbo (ES) št. 1935/2004 Evropskega parlamenta in Sveta²⁷ ali drugo posebno zakonodajo za živila, ki zajema le kemična in biološka tveganja, povezana z živili.
- (14) Zdravila je treba pred dajanjem na trg oceniti, kar vključuje tudi posebno analizo tveganj in koristi. Zato bi jih bilo treba izključiti iz področja uporabe te uredbe.
- (15) Za zrakoplove iz člena 2(3), točka (d), Uredbe (EU) 2018/1139²⁸ velja regulativni nadzor držav članic zaradi njihovega omejenega tveganja za varnost v civilnem letalstvu. Zato bi jih bilo treba izključiti iz področja uporabe te uredbe.

---

²⁶ Evropska agencija za okolje, „Healthy environment, healthy lives: how the environment influences health and well-being in Europe“ (Zdravo okolje, zdravo življenje: kako okolje vpliva na zdravje in dobro počutje v Evropi), poročilo Evropske agencije za okolje št. 21/2019, 8. september 2020.

²⁷ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS (UL L 338, 13.11.2004, str. 4).

²⁸ Uredba (EU) 2018/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2018 o skupnih pravilih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Agencije Evropske unije za varnost v letalstvu ter spremembi uredb (ES) št. 2111/2005, (ES) št. 1008/2008, (EU) št. 996/2010, (EU) št. 376/2014 ter direktiv 2014/30/EU in 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi uredb (ES)

- (16) Zahteve iz te uredbe bi se morale uporabljati za rabljene proizvode ali proizvode, ki so popravljeni, obnovljeni ali recikrirani ter ki ponovno vstopijo v dobavno verigo v okviru gospodarske dejavnosti, razen za proizvode, za katere potrošnik ne more razumno pričakovati, da izpolnjujejo najodobnejše varnostne standarde, kot so starine ali proizvodi, ki so predstavljeni kot popravljeni ali obnovljeni.
- (17) Direktiva 87/357/EGS o potrošniških proizvodih, ki niso živila, vendar so jim podobni in bi jih bilo mogoče zamenjati z živili, tako da jih potrošniki, zlasti otroci, lahko dajo v usta, jih sesajo ali zaužijejo, kar lahko povzroči na primer zadušitev, zastrupitev, predrnje ali zaporo prebavnega trakta, je privedla do spornih razlag. Poleg tega je bila sprejeta v času, ko je bil pravni okvir za varnost potrošniških proizvodov zelo omejen. Zato bi bilo treba Direktivo 87/357/EGS razveljaviti.
- (18) Ta uredba ne bi smela zajemati storitev. Da pa bi zagotovili varovanje zdravja in varnosti potrošnikov, bi morali proizvodi, ki se v okviru opravljanja storitev dobavljajo ali dajejo na voljo potrošnikom, vključno s proizvodi, ki so jim potrošniki neposredno izpostavljeni med opravljanjem storitev, spadati na področje uporabe te uredbe. Opremo, s katero se potrošniki prevažajo ali potujejo in ki jo upravlja ponudnik storitev, bi bilo treba izključiti iz področja uporabe te uredbe, ker jo je treba obravnavati v povezavi z varnostjo zagotovljene storitve.
- (19) Predmeti, ki se povežejo z drugimi predmeti, ali nevgrajeni predmeti, ki vplivajo na delovanje drugega predmeta, lahko predstavljajo tveganje za varnost proizvoda. Ta vidik bi bilo treba ustrezno upoštevati kot potencialno tveganje. Morebitno povezovanje in medsebojno delovanje predmeta z zunanjimi predmeti ne bi smelo ogroziti njegove varnosti.
- (20) Tudi nove tehnologije prinašajo nova tveganja za zdravje in varnost potrošnikov ali spreminjajo način, na katerega bi se lahko obstoječa tveganja uresničila, na primer z zunanjimi posegi, ki omogočijo t. i. hekanje proizvoda ali spremembo njegovih značilnosti.
- (21) Po opredelitvi Svetovne zdravstvene organizacije je zdravje stanje popolnega telesnega, duševnega in socialnega blagostanja in ne le odsotnost bolezni ali poškodb. Ta opredelitev podpira dejstvo, da bi lahko razvoj novih tehnologij prinesel nova zdravstvena tveganja za potrošnike, kot so psihološko tveganje, tveganja za razvoj, zlasti pri otrocih, duševna tveganja, depresija, nespečnost ali spremenjeno delovanje možganov.
- (22) Posebna tveganja glede kibernetike varnosti, ki vplivajo na varnost potrošnikov, ter protokoli in certificiranje se lahko obravnavajo s sektorsko zakonodajo. Vendar bi bilo treba v primeru vrzeli v sektorski zakonodaji zagotoviti, da zadevni gospodarski subjekti in nacionalni organi pri načrtovanju proizvodov oziroma njihovem ocenjevanju upoštevajo tveganja, povezana z novimi tehnologijami, da bi zagotovili, da uvedene spremembe proizvoda ne ogrožajo njegove varnosti.
- (23) Varnost proizvodov bi bilo treba oceniti ob upoštevanju vseh pomembnih vidikov, zlasti njihovih značilnosti in predstavitve ter specifičnih potreb kategorij potrošnikov, ki bodo proizvode verjetno uporabljali, zlasti otrok, starejših in invalidov, ter tveganj zanje. Če so torej za zagotavljanje varnosti proizvodov za posamezno kategorijo oseb potrebne specifične informacije, je treba pri oceni varnosti proizvodov upoštevati tudi

---

št. 552/2004 in (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Sveta (EGS) št. 3922/91 (UL L 212, 22.8.2018, str. 1).

razpoložljivost teh informacij in njihovo dostopnost. Varnost proizvodov bi bilo treba oceniti ob upoštevanju potrebe, da je proizvod varen v svoji celotni življenjski dobi.

- (24) Gospodarski subjekti bi morali imeti obveznosti v zvezi z varnostjo proizvodov glede na svoje posamične vloge v dobavni verigi, da bi zagotovili visoko raven varovanja zdravja in varnosti potrošnikov. Vsi gospodarski subjekti, ki sodelujejo v dobavni in distribucijski verigi, bi morali sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da dajejo na trg samo tiste proizvode, ki so varni in v skladu s to uredbo. Zagotoviti je treba jasno in sorazmerno porazdelitev obveznosti, ki ustrezajo vlogi vsakega gospodarskega subjekta v postopku dobave in distribucije.
- (25) Na področje uporabe te uredbe bi morala spadati tudi prodaja na daljavo, vključno s spletno prodajo. Spletna prodaja se nenehno povečuje, kar ustvarja nove poslovne modele in nove tržne akterje, kot so spletne tržnice.
- (26) Spletne tržnice imajo ključno vlogo v dobavni verigi, saj gospodarskim subjektom omogočajo, da dosežejo neomejeno število potrošnikov, posledično pa imajo ključno vlogo tudi v sistemu varnosti proizvodov.
- (27) Glede na pomembno posredniško vlogo, ki jo imajo spletne tržnice pri prodaji proizvodov med trgovci in potrošniki, bi morali imeti ti akterji več odgovornosti pri preprečevanju prodaje nevarnih proizvodov na spletu. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁹ določa splošni okvir za e-trgovanje in nekatere obveznosti za spletne platforme. Z Uredbo [.../...] o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES³⁰ so urejene obveznosti in odgovornost ponudnikov posredniških storitev na spletu v zvezi z nezakonitimi vsebinami, vključno z nevarnimi proizvodi. Navedena uredba se uporablja brez poseganja v pravila, določena v pravu Unije o varstvu potrošnikov in varnosti proizvodov. Zato bi bilo treba na podlagi horizontalnega pravnega okvira iz navedene uredbe v skladu z njenim členom [1(5), točka (h),] uvesti posebne zahteve, ki so ključne za učinkovito preprečevanje spletne prodaje nevarnih proizvodov.
- (28) Zaveza o varnosti proizvodov, ki je bila podpisana leta 2018 in so se ji od takrat pridružile številne tržnice, določa vrsto prostovoljnih zavez glede varnosti proizvodov. Izkazala se je za koristno, saj krepi varstvo potrošnikov pred nevarnimi proizvodi, ki se prodajajo na spletu. Vendar je zaradi njene prostovoljne narave in prostovoljnega sodelovanja omejenega števila spletnih tržnic njena učinkovitost zmanjšana in ne omogoča zagotovitve enakih konkurenčnih pogojev.
- (29) Spletne tržnice bi morale v skladu s posebnimi obveznostmi iz te uredbe delovati skrbno v zvezi z vsebinami, ki gostujejo na njihovih spletnih vmesnikih in se nanašajo na varnost proizvodov. Zato bi bilo treba za vse spletne tržnice določiti obveznosti glede potrebne skrbnosti v zvezi z vsebinami, ki gostujejo na njihovih spletnih vmesnikih in se nanašajo na varnost proizvodov.
- (30) Poleg tega bi se morale spletne tržnice za namene učinkovitega nadzora trga registrirati na portalu sistema Safety Gate in na njem navesti informacije o svojih enotnih kontaktnih točkah za lažje sporočanje informacij o vprašanjih v zvezi z

---

²⁹ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

³⁰ Uredba [.../...] o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES.

varnostjo proizvodov. Enotna kontaktna točka v skladu s to uredbo je lahko enaka kot kontaktna točka v skladu s [členom 10] Uredbe (EU) .../... [akt o digitalnih storitvah], pri čemer ne sme biti ogrožen cilj hitre in specifične obravnave vprašanj, povezanih z varnostjo proizvodov.

- (31) Da bi lahko spletne tržnice izpolnile svoje obveznosti iz te uredbe, zlasti v zvezi s pravočasnim in učinkovitim spoštovanjem odločb javnih organov, obdelavo obvestil drugih tretjih strani in sodelovanjem z organi za nadzor trga v okviru korektivnih ukrepov na njihovo zahtevo, bi morale imeti vzpostavljen notranji mehanizem za obravnavanje vprašanj, povezanih z varnostjo proizvodov.
- (32) Obveznosti, ki jih ta uredba nalaga spletnim tržnicam, ne bi smele pomeniti njihove splošne obveznosti spremljanja informacij, ki jih pošljejo ali hranijo, niti dejavnega iskanja dejstev ali okoliščin, ki kažejo na nezakonito dejavnost, kot je prodaja nevarnih proizvodov na spletu. Da pa bi bile spletne tržnice upravičene do izvzetja iz odgovornosti za storitve gostovanja v skladu z direktivo o elektronskem poslovanju in [aktom o digitalnih storitvah], bi morale s svojih spletnih vmesnikov hitro odstraniti vsebine, ki se nanašajo na nevarne proizvode, ko izvejo za nezakonito vsebino ali se je v primeru odškodninskih zahtevkov zavejo, zlasti kadar so bile seznanjene z dejstvi ali okoliščinami, na podlagi katerih bi moral skrben gospodarski subjekt ugotoviti zadevno nezakonitost. Spletne tržnice bi morale obvestila o vsebini, ki se nanašajo na nevarne proizvode in so prejeta v skladu s [členom 14] Uredbe (EU) .../... [akt o digitalnih storitvah], obdelati v dodatnih rokih, določenih s to uredbo.
- (33) Organi za nadzor trga so v skladu s členom 14(4) Uredbe (EU) 2019/1020 pooblašteni, da kadar ni drugega učinkovitega načina, s katerim bi odpravili resno tveganje, zahtevajo odstranitev vsebine, ki se nanaša na sorodne proizvode, s spletnega vmesnika ali zahtevajo, da se prikaže izrecno opozorilo za končne uporabnike, ko dostopajo do spletnega vmesnika. Pooblastila, ki so organom za nadzor trga podeljena s členom 14(4) Uredbe (EU) 2019/1020, bi se morala uporabljati tudi za to uredbo. Za učinkovit nadzor trga v skladu s to uredbo in za preprečevanje prisotnosti nevarnih proizvodov na trgu Unije bi bilo treba to pooblastilo uporabljati v vseh potrebnih in sorazmernih primerih in tudi za proizvode z manj kot resnim tveganjem. Ključno je, da spletne tržnice take odločbe izpolnijo nemudoma. Zato ta uredba v zvezi s tem uvaja zavezujoče roke, brez poseganja v možnost, da se v odredbi določi krajši rok. To pooblastilo bi bilo treba izvajati v skladu s [členom 8] akta o digitalnih storitvah.
- (34) Tudi če informacije iz sistema Safety Gate ne vsebujejo natančnega enotnega naslova vira (URL) in morebiti potrebnih dodatnih informacij, ki omogočajo identifikacijo zadevne nezakonite vsebine, bi morale spletne tržnice kljub temu upoštevati posredovane informacije, kot so identifikatorji proizvodov, če so na voljo, in druge informacije o sledljivosti v okviru ukrepov, ki jih sprejmejo na lastno pobudo za odkrivanje, prepoznavanje ali odstranitev nevarnih proizvodov, ki se ponujajo na njihovi tržnici, ali onemogočanje dostopa do njih, kjer je to primerno.
- (35) Koordinator digitalnih storitev bi moral za namene [člena 19] Uredbe (EU) .../... [akt o digitalnih storitvah] in v zvezi z varnostjo proizvodov, ki se prodajajo na spletu, kot zaupanja vredne prijavitelje obravnavati zlasti potrošniške organizacije in združenja, ki zastopajo interese potrošnikov, če ta tako zahtevajo in če so izpolnjeni pogoji iz navedenega člena.
- (36) Sledljivost proizvodov je ključna za učinkovit nadzor trga nevarnih proizvodov in korektivne ukrepe. Potrošnike bi bilo poleg tega treba enako zaščititi pred nevarnimi proizvodi v kanalih nespletne in spletne prodaje, tudi pri nakupu proizvodov na

spletnih tržnicah. Spletne tržnice glede na določbe Uredbe (EU) .../... [akt o digitalnih storitvah] o sledljivosti trgovcev ne bi smele omogočati uvrstitve proizvodov v ponudbo na svojih platformah, razen če je trgovec predložil vse informacije v zvezi z varnostjo in sledljivostjo proizvodov, kot je podrobno določeno v tej uredbi. Take informacije bi morale biti prikazane skupaj z uvrstitvijo proizvoda v ponudbo, da bi lahko potrošniki imeli na voljo enake informacije na spletu in zunaj njega. Vendar spletne tržnice ne bi smele biti odgovorne za preverjanje popolnosti, pravilnosti in točnosti navedenih informacij, saj je zagotavljanje sledljivosti proizvodov še vedno obveznost trgovca.

- (37) Pomembno je tudi, da spletne tržnice v zvezi z varnostjo proizvodov tesno sodelujejo z organi za nadzor trga, organi kazenskega pregona in ustreznimi gospodarskimi subjekti. V skladu s členom 7(2) Uredbe (EU) 2019/1020 je ponudnikom storitev informacijske družbe naložena obveznost sodelovanja z organi za nadzor trga v zvezi s proizvodi, ki jih zajema navedena uredba, zato bi bilo treba to obveznost razširiti na vse potrošniške proizvode. Organi za nadzor trga na primer nenehno izboljšujejo tehnološka orodja, ki jih uporabljajo pri nadzoru spletnega trga za prepoznavanje nevarnih proizvodov, ki se prodajajo na spletu. Da bi ta orodja lahko delovala, bi morale spletne tržnice omogočiti dostop do svojih vmesnikov. Poleg tega bodo organi za nadzor trga zaradi zagotavljanja varnosti proizvodov morda morali tudi nabirati podatke s spletnih tržnic (t. i. data scraping).
- (38) Neposredna prodaja, ki jo prek spletnih kanalov opravljajo gospodarski subjekti s sedežem v tretjih državah, ovira delo organov za nadzor trga pri obravnavanju nevarnih proizvodov v Uniji, saj v gospodarski subjekti v številnih primerih nimajo nujno sedeža ali pravnega zastopnika v Uniji. Zato je treba zagotoviti, da imajo organi za nadzor trga ustrezna pooblastila in sredstva za učinkovito preprečevanje spletne prodaje nevarnih proizvodov. Za zagotovitev učinkovitega izvrševanja te uredbe bi bilo treba obveznost iz člena 4(1), (2) in (3) Uredbe (EU) 2019/1020 razširiti tudi na proizvode, ki ne spadajo na področje uporabe harmonizacijske zakonodaje Unije, da bi zagotovili, da obstaja odgovorni gospodarski subjekt s sedežem v Uniji, ki so mu zaupane naloge v zvezi s takimi proizvodi ter je ustrezen sogovornik za organe za nadzor trga in pravočasno opravlja posebne naloge.
- (39) Kontaktni podatki gospodarskega subjekta s sedežem v Uniji, ki je odgovoren za proizvode, zajete s področjem uporabe te uredbe, bi morali biti navedeni skupaj s proizvodom, da se olajšajo pregledi v celotni dobavni verigi.
- (40) Kadar imajo gospodarski subjekti ali organi za nadzor trga na izbiro različne korektivne ukrepe, bi bilo treba dati prednost ukrepom, ki so najustreznejši s trajnostnega vidika in imajo torej najmanjši vpliv na okolje, kot je popravilo proizvoda, če to ne zmanjša ravni varnosti.
- (41) Vsakega gospodarskega subjekta, ki da proizvod na trg pod svojim imenom ali blagovno znamko ali proizvod spremeni tako, da to lahko vpliva na skladnost z zahtevami iz te uredbe, bi bilo treba šteti za proizvajalca in bi zato moral prevzeti obveznosti proizvajalca.
- (42) Gospodarski subjekti bi morali sami vzpostaviti notranje postopke za ugotavljanje skladnosti, s katerimi zagotavljajo učinkovito in hitro izpolnjevanje svojih obveznosti ter pogoje za pravočasno odzivanje v primeru nevarnega proizvoda.
- (43) Gospodarski subjekti bi morali pri omogočanju dostopnosti proizvodov na trgu v okviru zadevne ponudbe zagotoviti minimalne informacije o varnosti in sledljivosti

proizvodov. To ne bi smelo posegati v zahteve po informacijah iz Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta³¹, na primer o glavnih značilnostih blaga, v obsegu, ki ustreza nosilcu podatkov in blagu.

- (44) Zagotavljanje identifikacije in sledljivosti proizvodov v celotni dobavni verigi prispeva k identifikaciji gospodarskih subjektov ter k sprejetju učinkovitih korektivnih ukrepov proti nevarnim proizvodom, kot so ciljni odpoklici. Identifikacija in sledljivost proizvoda tako zagotavljata, da potrošniki in gospodarski subjekti dobijo točne informacije o nevarnih proizvodih, kar povečuje zaupanje na trgu in preprečuje nepotrebne motnje v trgovini. Proizvodi bi zato morali biti opremljeni z informacijami, ki omogočajo njihovo identifikacijo ter identifikacijo proizvajalca in, če je ustrezno, uvoznika. Za nekatere vrste proizvodov bi lahko bile take zahteve glede sledljivosti strožje. Proizvajalci bi morali v zvezi s svojimi proizvodi pripraviti tudi tehnično dokumentacijo s potrebnimi informacijami, ki dokazujejo, da je njihov proizvod varen.
- (45) Pravni okvir za nadzor trga za proizvode, ki jih zajema harmonizacijska zakonodaja Unije in so določeni v Uredbi (EU) 2019/1020, ter pravni okvir za nadzor trga za proizvode, ki jih zajema ta uredba, bi morala biti čim bolj usklajena. Zato je treba v zvezi z dejavnostmi, obveznostmi, pooblastili in ukrepi na področju nadzora trga ter sodelovanjem med organi za nadzor trga odpraviti vrzel med zadevnima sklopoma določb. V ta namen bi bilo treba člene od 10 do 16, člena 18 in 19 ter člene od 21 do 24 Uredbe (EU) 2019/1020 uporabljati tudi za proizvode, zajete s to uredbo.
- (46) Da bi ohranili skladnost pravnega okvira za nadzor trga in hkrati zagotovili učinkovito sodelovanje med evropsko mrežo organov držav članic, pristojnih za varnost proizvodov (v nadaljnjem besedilu: mreža za varnost potrošnikov), ki je določena v tej uredbi, in mrežo Unije za skladnost proizvodov, katere cilj je strukturirano usklajevanje in sodelovanje med izvršilnimi organi držav članic in Komisijo in ki je določena v Uredbi (EU) 2019/1020, je treba pri dejavnostih iz členov 11, 12, 13 in 21 Uredbe (EU) 2019/1020 mrežo za varnost potrošnikov povezati z mrežo Unije za skladnost proizvodov.
- (47) Nacionalnim organom bi bilo treba omogočiti, da tradicionalne dejavnosti nadzora trga, ki so osredotočene na varnost proizvodov, dopolnijo z dejavnostmi nadzora trga, ki so osredotočene na notranje postopke za preverjanje skladnosti, ki jih gospodarski subjekti vzpostavijo za zagotavljanje varnosti proizvodov. Organom za nadzor trga bi moralo biti omogočeno, da od proizvajalca zahtevajo, naj navede, za katere druge proizvode – ki so proizvedeni po enakem postopku ali vsebujejo enake sestavne dele, za katere se šteje, da predstavljajo tveganje, ali so del iste proizvodne serije – velja enako tveganje.
- (48) Med državami članicami in Komisijo bi bilo treba vzpostaviti izmenjavo informacij o izvajanju te uredbe, in sicer na podlagi kazalnikov izločkov, ki bi omogočili merjenje in primerjavo učinkovitosti držav članic pri izvajanju zakonodaje Unije o varnosti proizvodov.
- (49) Vzpostaviti bi bilo treba učinkovito, hitro in natančno izmenjavo informacij o nevarnih proizvodih.

---

³¹ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

- (50) Sistem Unije za hitro izmenjavo informacij (RAPEX) se je izkazal kot uspešen in učinkovit. Ta sistem omogoča, da se korektivni ukrepi v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo tveganje, sprejmejo po vsej Uniji in ne le na ozemlju posameznih držav članic. Zaradi večje jasnosti in boljšega ozaveščanja potrošnikov pa je primerno, da se uporabljeno okrajšano ime RAPEX spremeni v Safety Gate. Safety Gate zajema sistem hitrega obveščanja o nevarnih neživilskih proizvodih, prek katerega si lahko nacionalni organi in Komisija izmenjujejo informacije o takih proizvodih, spletni portal za obveščanje javnosti (portal sistema Safety Gate) in vmesnik, ki podjetjem omogoča, da izpolnjujejo obveznosti glede obveščanja organov in potrošnikov o nevarnih proizvodih (Safety Business Gateway).
- (51) Države članice bi morale v sistem Safety Gate priglasiti obvezne in prostovoljne korektivne ukrepe, ki preprečujejo, omejujejo ali določajo posebne pogoje za morebitno trženje proizvoda, in sicer zaradi resnega tveganja za zdravje in varnost potrošnikov ali, v primeru proizvodov, zajetih z Uredbo (EU) 2019/1020, tudi za druge pomembne javne interese končnih uporabnikov.
- (52) V skladu s členom 34 Uredbe (EU) 2019/1020 morajo organi držav članic ukrepe, sprejete v zvezi s proizvodi, ki jih zajema navedena uredba in predstavljajo manj kot resno tveganje, priglasiti prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz istega člena, korektivne ukrepe, sprejete v zvezi s proizvodi, ki jih zajema ta uredba in predstavljajo manj kot resno tveganje, pa bi bilo treba priglasiti v sistemu Safety Gate. Države članice in Komisija bi morale javno objaviti informacije o tveganjih, ki jih proizvodi predstavljajo za zdravje in varnost potrošnikov. Za potrošnike in podjetja je primerno, da so vse informacije o korektivnih ukrepih, sprejetih v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo tveganje, vključene v sistem Safety Gate, kar omogoča, da so ustrezne informacije o nevarnih proizvodih javnosti na voljo prek portala sistema Safety Gate. Države članice se zato spodbuja, da v sistemu Safety Gate priglasijo vse korektivne ukrepe v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo tveganje za zdravje in varnost potrošnikov.
- (53) Če je treba v skladu z Uredbo (EU) 2019/1020 informacije priglasiti v informacijskem in komunikacijskem sistemu, obstaja možnost, da se taka obvestila predložijo neposredno v sistemu Safety Gate ali da se ustvarijo v informacijskem in komunikacijskem sistemu za nadzor trga iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020. V ta namen bi morala Komisija vzdrževati in nadalje razvijati vmesnik, ki je bil vzpostavljen za prenos informacij med informacijskim in komunikacijskim sistemom ter sistemom Safety Gate, da bi se izognili dvojnemu vnašanju podatkov in olajšali tak prenos.
- (54) Komisija bi morala vzdrževati in nadalje razvijati spletni portal Safety Business Gateway, ki gospodarskim subjektom omogoča, da izpolnjujejo svoje obveznosti glede obveščanja organov za nadzor trga in potrošnikov o nevarnih proizvodih, ki so jih dali na trg ali katerih dostopnost na trgu so omogočili. To orodje bi moralo gospodarskim subjektom poleg tega omogočati, da organe za nadzor trga obveščajo o nesrečah, ki jih povzročijo proizvodi, ki so jih dali na trg ali katerih dostopnost na trgu so omogočili. Omogočati bi moralo hitro in učinkovito izmenjavo informacij med gospodarskimi subjekti in nacionalnimi organi, gospodarskim subjektom pa lajšati obveščanje potrošnikov.
- (55) V nekaterih primerih je morda treba resno tveganje obravnavati na ravni Unije, in sicer kadar tveganja ni mogoče zadovoljivo obvladati z ukrepi, ki jih sprejme zadevna država članica, ali s katerim koli drugim postopkom v skladu z zakonodajo Unije. To bi lahko veljalo zlasti v primeru novih nastajajočih tveganj ali tveganj, ki vplivajo na

ranljive potrošnike. Zato lahko Komisija sprejme ukrepe na lastno pobudo ali na zahtevo držav članic. Take ukrepe bi bilo treba prilagoditi resnosti in nujnosti razmer. Poleg tega je treba zagotoviti ustrezen mehanizem, s katerim bi Komisija lahko sprejelačasne ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj.

- (56) Določitev tveganja v zvezi s proizvodom in ravni tega tveganja temelji na oceni tveganja, ki jo izvedejo ustrezni akterji. Države članice lahko pri izvajanju ocene tveganja pridejo do različnih rezultatov glede prisotnosti tveganja ali njegove stopnje. To bi lahko ogrozilo pravilno delovanje enotnega trga ter enake konkurenčne pogoje za potrošnike in gospodarske subjekte. Zato bi moral biti državam članicam na voljo arbitražni mehanizem, ki bi ga uporabljale na prostovoljni osnovi in ki bi Komisiji omogočil, da poda mnenje o spornem vprašanju.
- (57) Mreža za varnost potrošnikov krepi sodelovanje med državami članicami na področju izvrševanja zahtev glede varnosti proizvodov. Olajšuje zlasti dejavnosti izmenjave informacij, organizacijo skupnih dejavnosti nadzora trga ter izmenjavo strokovnega znanja in primerov dobre prakse. Mreža za varnost potrošnikov bi morala biti ustrezno zastopana ter sodelovati v dejavnostih usklajevanja in sodelovanja mreže Unije za skladnost proizvodov iz Uredbe (EU) 2019/1020, kadar je usklajevanje dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe obeh uredb, potrebno za zagotovitev njune učinkovitosti.
- (58) Organi za nadzor trga bi lahko izvedli skupne dejavnosti z drugimi organi ali organizacijami, ki zastopajo gospodarske subjekte ali končne uporabnike, da bi spodbujali varnost proizvodov in prepoznavanje nevarnih proizvodov, vključno s tistimi, ki se ponujajo za prodajo prek spleta. Pri tem bi morali organi za nadzor trga in Komisija, kakor je primerno, zagotoviti, da izbira proizvodov in proizvajalcev ter izvedene dejavnosti ne ustvarjajo razmer, ki bi lahko izkrivljale konkurenco ali vplivale na objektivnost, neodvisnost in nepristranskost strank.
- (59) Sočasni usklajeni nadzorni ukrepi (v nadaljnjem besedilu: usklajene preiskave potrošniških trgov) so posebni izvršilni ukrepi, ki lahko dodatno izboljšajo varnost proizvodov. Usklajene preiskave potrošniških trgov bi bilo treba izvesti zlasti, kadar tržni trendi, pritožbe potrošnikov ali drugi znaki kažejo, da nekatere kategorije proizvodov pogosto predstavljajo resno tveganje.
- (60) Javni vmesnik sistema Safety Gate, t. i. portal sistema Safety Gate, omogoča širši javnosti, vključno s potrošniki, gospodarskimi subjekti in spletnimi tržnicami, da je obveščena o korektivnih ukrepih, sprejetih v zvezi z nevarnimi proizvodi, ki so prisotni na trgu Unije. Potrošniki lahko v posebnem razdelku na portalu sistema Safety Gate Komisijo obvestijo o proizvodih, ki predstavljajo tveganje za zdravje in varnost potrošnikov ter so bili odkriti na trgu. Komisija bi morala po potrebi zagotoviti ustrezno nadaljnje ukrepanje, zlasti s posredovanjem takih informacij zadevnim nacionalnim organom.
- (61) Kadar se informacije o varnosti proizvodov dajejo na voljo javnosti, je treba varovati poslovno skrivnost iz člena 339 Pogodbe na način, ki je združljiv s potrebo po zagotavljanju učinkovitosti dejavnosti nadzora trga in zaščitnih ukrepov.
- (62) Če se izkaže, da je proizvod, ki je že bil prodan potrošnikom, nevaren, ga bo morda treba odpoklicati, da bi zaščitili potrošnike v Uniji. Potrošniki se morda ne zavedajo, da je bil proizvod, ki so ga kupili, odpoklican. Da bi povečali učinkovitost odpoklicev, je zato treba bolje doseči zadevne potrošnike. Neposredni stik je najučinkovitejši način za povečanje ozaveščenosti potrošnikov o odpoklicih in spodbujanje ukrepov. Je tudi prednostni komunikacijski kanal v zvezi z vsemi skupinami potrošnikov. Za

zagotovitev varnosti potrošnikov je pomembno, da so potrošniki o tem obveščeni hitro in zanesljivo. Gospodarski subjekti bi zato morali podatke o strankah, ki so jim na voljo, uporabiti za obveščanje potrošnikov o odpoklicih in varnostnih opozorilih v zvezi s proizvodi, ki so jih kupili. Zato je potrebna pravna obveznost, v skladu s katero bi morali gospodarski subjekti za obveščanje potrošnikov o odpoklicih in varnostnih opozorilih uporabiti vse podatke o strankah, ki jih že imajo na voljo. V zvezi s tem bodo gospodarski subjekti poskrbeli, da bodo možnost neposrednega stika s strankami v primeru odpoklica ali varnostnega opozorila, ki jih zadeva, vključili v obstoječe programe zvestobe kupcev in sisteme registracije proizvodov, prek katerih so stranke po nakupu proizvoda pozvane, naj proizvajalcu prostovoljno sporočijo nekatere informacije, kot je njihovo ime, kontaktni podatki, model ali serijska številka proizvoda.

- (63) Tretjina potrošnikov kljub obvestilu o odpoklicu še naprej uporablja nevarne proizvode, zlasti zato, ker so obvestila o odpoklicu težko razumljiva ali ker se v njih zmanjšuje pomen zadevnega tveganja. Obvestilo o odpoklicu mora biti zato jasno in pregledno ter vključevati jasen opis zadevnega tveganja, pri čemer se je treba izogibati pojmom, izrazom ali drugim elementom, ki bi lahko vplivali na to, da potrošnik dojema tveganje kot manj resno. Potrošniki bi morali imeti tudi možnost, da po potrebi prejmejo več informacij na brezplačni telefonski številki ali z uporabo drugega interaktivnega instrumenta.
- (64) Za spodbujanje odziva potrošnikov na odpoklice je poleg tega pomembno, da je ukrepanje, ki se zahteva od potrošnikov, čim bolj preprosto ter da je uveljavljanje ponujenih zahtevkov učinkovito, brezplačno in pravočasno. Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta³² potrošnikom zagotavlja pogodbene zahteve v primeru neskladnosti blaga, ki je obstajala ob dobavi in se je pokazala v obdobju odgovornosti. Gospodarski subjekt, ki je odgovoren za odpoklic, bi moral potrošnikom omogočiti podobne zahteve.
- (65) Da bi olajšali učinkovito in dosledno uporabo zahteve glede splošne varnosti iz te uredbe, je pomembno, da se uporabijo evropski standardi, ki zajemajo nekatere proizvode in tveganja, tako da se domneva, da je proizvod, ki ustreza takemu evropskemu standardu, sklic na katerega je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, v skladu zahtevo glede splošne varnosti.
- (66) Kadar Komisija ugotovi potrebo po evropskem standardu, ki bi zagotavljal skladnost nekaterih proizvodov z zahtevo glede splošne varnosti iz te uredbe, bi morala uporabiti zadevne določbe Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta³³, da od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahteva pripravo ali identifikacijo standarda, ki je primeren za zagotavljanje, da so proizvodi, ki so z njim skladni, tudi varni.

---

³² Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L 136, 22.5.2019, str. 28).

³³ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Svet 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

- (67) Nekatere določbe Uredbe (EU) št. 1025/2012 bi bilo treba spremeniti, da bi upoštevali posebnosti te uredbe, zlasti potrebo po opredelitvi posebnih zahtev glede varnosti v skladu s to uredbo, preden se zahteva predloži evropski organizaciji za standardizacijo.
- (68) Skupaj s prilagoditvijo Uredbe (EU) št. 1025/2012 bi bilo treba uvesti poseben postopek za sprejetje posebnih zahtev glede varnosti ob pomoči specializiranega odbora iz te uredbe.
- (69) Evropski standardi, sklici na katere so bili objavljeni v skladu z Direktivo 2001/95/ES, bi morali še naprej zagotavljati domnevo o skladnosti z zahtevo glede splošne varnosti iz te uredbe. Zahteve za standardizacijo, ki jih Komisija izda v skladu z Direktivo 2001/95/ES, bi bilo treba šteti za zahteve za standardizacijo, izdane v skladu s to uredbo.
- (70) Unija bi morala imeti možnost sodelovanja in izmenjave informacij v zvezi z varnostjo proizvodov z regulativnimi organi tretjih držav ali mednarodnih organizacij v okviru sporazumov, sklenjenih med Komisijo in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami. Pri takem sodelovanju in izmenjavi informacij bi bilo treba spoštovati pravila Unije o zaupnosti in varstvu osebnih podatkov.
- (71) Da bi imele kazni pomemben odvračilni učinek za gospodarske subjekte in spletne tržnice s ciljem preprečevanja dajanja nevarnih proizvodov na trg, bi morale biti ustrezne glede na vrsto kršitve, možno korist za gospodarski subjekt ali spletno tržnico ter vrsto in resnost škode, ki jo je utrpel potrošnik. Poleg tega je enotna raven kazni pomembna za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev, saj se s tem prepreči, da bi gospodarski subjekti ali spletne tržnice svoje dejavnosti osredotočile na ozemlja, kjer je raven kazni nižja.
- (72) Pri izreku kazni bi bilo treba ustrezno upoštevati naravo, težo in trajanje zadevne kršitve. Izrek kazni bi moral biti sorazmeren ter v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, vključno z veljavnimi procesnimi jamstvi in načeli iz Listine o temeljnih pravicah.
- (73) Za spodbujanje doslednejše uporabe kazni bi bilo treba vključiti skupna neizčrpna in okvirna merila za uporabo kazni. Ta merila bi morala vključevati trajanje ali časovne učinke kršitve ter njeno naravo in težo, zlasti raven nastalega tveganja za potrošnika. Ponavljajoče se kršitve istega storilca kažejo nagnjenost k takim kršitvam, zato so pomemben pokazatelj teže zadevnega ravnanja, s tem pa tudi potrebe po zvišanju ravni kazni za doseganje učinkovitega odvračanja. Če so na voljo ustrezni podatki, bi bilo treba upoštevati pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube zaradi kršitve. Upoštevati bi bilo treba tudi druge obteževalne ali olajševalne dejavnike v zvezi z okoliščinami primera.
- (74) Da bi zagotovili večjo doslednost, bi bilo treba vključiti seznam tistih vrst kršitev, za katere bi bilo treba naložiti kazni.
- (75) Odvračilni učinek kazni bi bilo treba okrepiti z možnostjo objave informacij v zvezi s kaznimi, ki jih naložijo države članice. Kadar so te kazni izrečene zoper fizične osebe ali vključujejo osebne podatke, se lahko objavijo na način, ki je skladen z zahtevami glede varstva podatkov iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta³⁴

---

³⁴ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

ter Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta³⁵. Letno poročilo o kaznih, ki jih naložijo države članice, bi moralo prispevati k enakim konkurenčnim pogojem in preprečevanju ponavljajočih se kršitev. Zaradi pravne varnosti in v skladu z načelom sorazmernosti bi bilo treba določiti, v katerih okoliščinah se te informacije ne bi smele objaviti. Kar zadeva fizične osebe, bi se lahko osebni podatki objavili le v izjemnih okoliščinah, ki jih upravičuje teža kršitve, na primer kadar je bila kazen naložena gospodarskemu subjektu, katerega naziv se lahko pripiše fizični osebi, in je ta gospodarski subjekt večkrat kršil zahtevo glede splošne varnosti proizvodov.

- (76) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da sprejme posebne zahteve glede varnosti, opredeli kazalnike izločka, na podlagi katerih morajo države članice sporočati podatke o izvajanju te uredbe, sprejme načine in postopke za izmenjavo informacij v zvezi z ukrepi, sporočenimi prek sistema Safety Gate, ter merila za oceno ravni tveganja, sprejme ukrepe v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo resno tveganje, sprejme načine, kako lahko potrošniki pošiljajo informacije na portalu sistema Safety Gate, določi zahteve za registracijo proizvodov za namene odpoklica in sprejme predlogo za obvestilo o odpoklicu. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta³⁶.
- (77) Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih, ki se nanašajo na zdravje in varnost potrošnikov.
- (78) Za ohranitev visoke ravni zdravja in varnosti potrošnikov bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe v zvezi z identifikacijo in sledljivostjo proizvodov, ki predstavljajo možna resna tveganja za zdravje in varnost. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se to posvetovanje izvede v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje³⁷. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki se nanašajo na pripravo delegiranih aktov.
- (79) Ker ciljev te uredbe, in sicer zagotoviti dosledno in visoko raven varovanja zdravja in varnosti potrošnikov ter hkrati ohraniti enotnost enotnega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi potrebe po visoki stopnji sodelovanja in usklajenega delovanja med pristojnimi organi držav članic ter po mehanizmu za hitro in učinkovito izmenjavo informacij o nevarnih proizvodih v Uniji, temveč se ti cilji zaradi vseevropskega obsega težave lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

---

³⁵ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

³⁶ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

³⁷ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (80) Vsaka obdelava osebnih podatkov za namene te uredbe bi morala biti v skladu z uredbama (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725. Ko potrošniki prijavijo proizvod v sistem Safety Gate, se hranijo le tisti osebni podatki, ki so potrebni za prijavo nevarnega proizvoda, in sicer največ pet let po tem, ko so bili ti podatki kodirani. Proizvajalci in uvozniki bi morali voditi register pritožb potrošnikov le toliko časa, kolikor je to potrebno za namene te uredbe. Če so proizvajalci in uvozniki fizične osebe, bi morali razkriti svoja imena, da lahko potrošnik identificira proizvod za namen sledljivosti.
- (81) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2018/1725, ki je mnenje podal XX XXXX³⁸ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa bistvena pravila o varnosti potrošniških proizvodov, ki se dajo na trg ali so na njem dostopni.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za proizvode, opredeljene v členu 3(1), ki so dani na trg ali so na njem dostopni, če v pravilih prava Unije, ki urejajo varnost zadevnih proizvodov, ni posebnih določb z enakim ciljem.
Če za proizvode veljajo posebne zahteve glede varnosti, ki jih nalaga zakonodaja Unije, se ta uredba uporablja le za vidike in tveganja ali kategorije tveganj, ki jih navedene zahteve ne zajemajo.
Zlasti v zvezi s proizvodi, za katere veljajo posebne zahteve, ki jih nalaga harmonizacijska zakonodaja Unije, kot je opredeljeno v členu 3(25),
  - (a) se poglavje II ne uporablja, če gre za tveganja ali kategorije tveganj, ki jih zajema harmonizacijska zakonodaja Unije;
  - (b) se poglavje III, oddelek 1, poglavji V in VII ter poglavja od IX do XI ne uporabljajo.
2. Ta uredba se ne uporablja za:
  - (a) zdravila za uporabo v humani ali veterinarski medicini;
  - (b) živila;
  - (c) krmo;

---

³⁸ ...

- (d) žive rastline in živali, gensko spremenjene organizme in gensko spremenjene mikroorganizme v zaprtem sistemu ter proizvode rastlin in živali, neposredno vezane na njihovo prihodnje razmnoževanje;
  - (e) živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode;
  - (f) fitofarmacevtska sredstva;
  - (g) opremo, s katero se potrošniki prevažajo ali potujejo in ki jo upravlja ponudnik storitev v okviru storitve, ki se opravlja za potrošnike;
  - (h) zrakoplove iz člena 2(3), točka (d), Uredbe (EU) 2018/1139;
  - (i) starine.
3. Ta uredba se uporablja za proizvode, ki so dani na trg ali so na njem dostopni, ne glede na to, ali so novi, rabljeni, popravljeni ali obnovljeni. Ne uporablja pa se za proizvode, ki jih je treba pred uporabo popraviti ali obnoviti, če so ti proizvodi dostopni na trgu kot taki.
4. Ta uredba ne posega v pravila, določena v pravu Unije o varstvu potrošnikov.
5. Ta uredba se uporablja ob ustreznem upoštevanju previdnostnega načela.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „proizvod“ pomeni vsak predmet, medsebojno povezan ali nepovezan z drugimi predmeti, ki je dobavljen ali dan na voljo za plačilo ali brezplačno v okviru gospodarske dejavnosti, med drugim v okviru zagotavljanja storitve, in je namenjen potrošnikom ali ga lahko potrošniki v razumno predvidljivih okoliščinah uporabljajo tudi, če jim ni namenjen;
2. „varen proizvod“ pomeni vsak proizvod, ki pod običajnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe ali nepravilne uporabe, vključno z dejansko dobo uporabe, ne predstavlja tveganja ali predstavlja le minimalna tveganja, ki so združljiva z uporabo proizvoda ter se štejejo za sprejemljiva in skladna z visoko ravno varovanja zdravja in varnosti potrošnikov;
3. „nevaren proizvod“ pomeni vsak proizvod, ki ne ustreza opredelitvi „varnega proizvoda“;
4. „tveganje“ pomeni kombinacijo verjetnosti, da se pojavi nevarnost, ki povzroča škodo, in stopnje resnosti te škode;
5. „resno tveganje“ pomeni tveganje, za katero se na podlagi ocene tveganja ter ob upoštevanju običajne in predvidljive uporabe proizvoda šteje, da je zaradi kombinacije verjetnosti, da se pojavi nevarnost, ki povzroča škodo, in stopnje resnosti te škode potrebno hitro ukrepanje organov za nadzor trga, vključno s primeri, kadar učinki tveganja niso neposredni;
6. „dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo proizvoda za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti v zameno za plačilo ali brezplačno;
7. „dajanje na trg“ pomeni prvo omogočanje dostopnosti proizvoda na trgu Unije;

8. „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja proizvod ali za katero se tak proizvod načrtuje ali izdeluje in ki trži ta proizvod pod svojim imenom ali blagovno znamko;
9. „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge;
10. „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki da proizvod iz tretje države na trg Unije;
11. „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, ki ni proizvajalec ali uvoznik in ki omogoči dostopnost proizvoda na trgu;
12. „ponudnik storitev odpremnih skladišč“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki v okviru poslovne dejavnosti ponuja vsaj dve od naslednjih storitev: skladiščenje, pakiranje, naslavljanje in odpremo, ne da bi bila lastnica zadevnih proizvodov, pri čemer so izvzete poštno storitve, kakor so opredeljene v členu 2, točka 1, Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁹, storitve dostave paketov, kakor so opredeljene v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁰, in vse druge poštno storitve ali storitve tovarnega prometa;
13. „gospodarski subjekt“ pomeni proizvajalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika, distributerja, ponudnika storitev odpremnih skladišč ali vsako drugo fizično ali pravno osebo, ki mora izpolnjevati obveznosti v zvezi s proizvodnjo proizvodov in omogočanjem njihove dostopnosti na trgu v skladu s to uredbo;
14. „spletna tržnica“ pomeni ponudnika posredniške storitve, ki z uporabo programske opreme, vključno s spletnim mestom, delom spletnega mesta ali aplikacijo, ki jo upravlja trgovec ali se upravlja v njegovem imenu, potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo z drugimi trgovci ali potrošniki za prodajo proizvodov, ki jih zajema ta uredba;
15. „spletni vmesnik“ pomeni vsako programsko opremo, vključno s spletnim mestom, njegovim delom ali aplikacijo, ki jo upravlja gospodarski subjekt ali se upravlja v njegovem imenu in služi temu, da končnim uporabnikom omogoča dostop do proizvodov gospodarskega subjekta;
16. „končni uporabnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki prebiva ali ima sedež v Uniji, ki ji je bil proizvod dostopen kot potrošniku, izven okvira izvajanja kakršnih koli trgovskih, poslovnih, obrtnih ali poklicnih dejavnosti, ali kot poklicnemu končnemu uporabniku v okviru njegovih gospodarskih ali strokovnih dejavnosti;
17. „evropski standard“ pomeni evropski standard, kakor je opredeljen v členu 2(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 1025/2012;
18. „mednarodni standard“ pomeni mednarodni standard, kakor je opredeljen v členu 2(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 1025/2012;
19. „nacionalni standard“ pomeni nacionalni standard, kakor je opredeljen v členu 2(1), točka (d), Uredbe (EU) št. 1025/2012;

---

³⁹ Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L 15, 21.1.1998, str. 14).

⁴⁰ Uredba (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. aprila 2018 o storitvah čezmejne dostave paketov (UL L 112, 2.5.2018, str. 19).

20. „evropska organizacija za standardizacijo“ pomeni evropsko organizacijo za standardizacijo, kakor je navedena v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1025/2012;
21. „nadzor trga“ pomeni dejavnosti, ki jih izvajajo organi za nadzor trga, in ukrepe, ki jih ti sprejmejo za zagotovitev, da so proizvodi skladni z zahtevami iz te uredbe;
22. „organ za nadzor trga“ pomeni organ, ki ga država članica v skladu s členom 10 Uredbe (EU) 2019/1020 določi za organ, odgovoren za organizacijo in izvajanje nadzora trga na ozemlju te države članice;
23. „odpoklic“ pomeni vsak ukrep za vračilo proizvoda, ki je že bil dan na voljo potrošniku;
24. „umik“ pomeni vsak ukrep za preprečitev dostopnosti proizvoda iz dobavne verige na trgu;
25. „harmonizacijska zakonodaja Unije“ pomeni zakonodajo Unije iz Priloge I k Uredbi (EU) 2019/1020 in katero koli drugo zakonodajo Unije, ki harmonizira pogoje za trženje proizvodov, za katere se uporablja navedena uredba.

Člen 4

Prodaja na daljavo

1. Za proizvode, ki se ponujajo za prodajo prek spleta ali drugih sredstev za prodajo na daljavo, se šteje, da so dostopni na trgu, če je ponudba usmerjena v potrošnike v Uniji. Šteje se, da je ponudba za prodajo usmerjena v potrošnike v Uniji, če zadevni gospodarski subjekt svoje dejavnosti na kakršen koli način usmerja v eno ali več držav članic.
2. Za opredelitev, ali je ponudba usmerjena v potrošnike v Uniji, se upoštevajo naslednja neizčrpana merila:
  - (a) uporaba uradnega jezika ali valute držav članic,
  - (b) domensko ime, registrirano v eni od držav članic,
  - (c) geografska območja, na katera se proizvodi lahko odpremi.

POGLAVJE II

Zahteve glede varnosti

Člen 5

Zahteva glede splošne varnosti

Gospodarski subjekti dajejo na trg Unije samo varne proizvode oziroma omogočajo dostopnost samo varnih proizvodov na trgu Unije.

Člen 6

Domneva o varnosti

1. Za namene te uredbe se za proizvod domneva, da je v skladu z zahtevo glede splošne varnosti iz člena 5 v naslednjih primerih:

- (a) če je glede zajetih tveganj in kategorij tveganj v skladu z ustreznimi evropskimi standardi ali deli teh standardov, sklici na katere so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 10(7) Uredbe (EU) št. 1025/2012;
  - (b) kadar ni evropskih standardov iz točke (a), če je proizvod – glede na tveganja, zajeta z zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami iz prava države članice, v kateri je proizvod dostopen na trgu – v skladu s takimi nacionalnimi zahtevami.
2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi posebne zahteve glede varnosti, potrebne za zagotovitev, da proizvodi, ki so skladni z evropskimi standardi, izpolnjujejo zahtevo glede splošne varnosti iz člena 5. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).
3. Vendar domneva o varnosti iz odstavka 1 organom za nadzor trga ne preprečuje ukrepanja v skladu s to uredbo, če obstajajo dokazi, da je proizvod kljub taki skladnosti nevaren.

Člen 7

Vidiki za ocenjevanje varnosti proizvodov

1. Kadar se domneva o varnosti iz člena 5 ne uporablja, se pri oceni, ali je proizvod varen, upoštevajo zlasti naslednji vidiki:
- (a) značilnosti proizvoda, vključno z njegovo zasnovo, tehničnimi značilnostmi, sestavo, embalažo, navodili za sestavljanje ter po potrebi za namestitev in vzdrževanje;
  - (b) vpliv na druge proizvode, kadar se lahko razumno predvideva, da bo proizvod uporabljen skupaj z drugimi proizvodi, kar vključuje medsebojno povezanost proizvodov;
  - (c) učinek, ki bi ga lahko imeli drugi proizvodi na proizvod, ki ga je treba oceniti, vključno z učinkom nevgrajenih predmetov, ki so namenjeni določanju, spreminjanju ali dopolnjevanju načina delovanja drugega proizvoda, ki spada na področje uporabe te uredbe, in jih je treba upoštevati pri ocenjevanju varnosti tega drugega proizvoda;
  - (d) predstavitev proizvoda, označevanje, vsa opozorila in navodila za njegovo varno uporabo in odstranjevanje ter druge oznake ali informacije o proizvodu;
  - (e) kategorije potrošnikov, ki so pri uporabi proizvoda izpostavljeni tveganju, še zlasti ranljivi potrošniki, kot so otroci, starejši in invalidi;
  - (f) videz proizvoda, še zlasti kadar je proizvod, ki sicer ni živo, podoben živilu in se utegne zamenjati za živo zaradi njegove oblike, vonja, barve, videza, embalaže, označevanja, količine, velikosti ali drugih lastnosti;
  - (g) dejstvo, da je proizvod, ki sicer ni zasnovan za otroke in jim ni namenjen, podoben predmetu, ki je zaradi svoje zasnove, embalaže in značilnosti splošno prepoznan kot privlačen ali namenjen otrokom;
  - (h) ustrezne lastnosti glede kibernetike varnosti, potrebne za zaščito proizvoda pred zunanjimi vplivi, vključno z zlonamernimi tretjimi osebami, kadar bi to lahko vplivalo na varnost proizvoda;
  - (i) razvijajoče se, učne in napovedovalne funkcije proizvoda.

2. Možnost doseganja višje stopnje varnosti ali razpoložljivost drugih proizvodov, ki predstavljajo nižjo stopnjo tveganja, ni podlaga za domnevo, da proizvod ni varen.
3. Za namene odstavka 1 se pri ocenjevanju varnosti proizvoda upoštevajo zlasti naslednji elementi, kadar so na voljo:
  - (a) evropski standardi, razen tistih, sklici na katere so bili objavljeni v Uradnem listu Evropske unije v skladu s členom 10(7) Uredbe (EU) št. 1025/2012;
  - (b) mednarodni standardi;
  - (c) mednarodni sporazumi;
  - (d) prostovoljne sheme certificiranja ali podobni okviri tretjih oseb za ugotavljanje skladnosti, zlasti tisti, ki so zasnovani v podporo zakonodaji Unije;
  - (e) priporočila ali smernice Komisije o ocenjevanju varnosti proizvodov;
  - (f) nacionalni standardi, pripravljene v državi članici, v kateri je proizvod dostopen;
  - (g) stanje tehnike in tehnologije, vključno z mnenjem priznanih znanstvenih organov in strokovnih odborov;
  - (h) kodeksi dobre prakse za varnost proizvodov, ki veljajo na zadevnem področju;
  - (i) razumna pričakovanja potrošnikov glede varnosti;
  - (j) zahteve glede varnosti, sprejete v skladu s členom 6(2).

POGLAVJE III

Obveznosti gospodarskih subjektov

Oddelek 1

Člen 8

Obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalci pri dajanju proizvodov na trg zagotovijo, da so bili proizvodi oblikovani in proizvedeni v skladu z zahtevo glede splošne varnosti iz člena 5.
2. Proizvajalci proučijo prejete pritožbe v zvezi s proizvodi, katerih dostopnost na trgu so omogočili in za katere je pritožnik ugotovil, da so nevarni, ter vodijo register teh pritožb in odpoklicev proizvodov.

Proizvajalci potrošnikom zagotovijo javno dostopne komunikacijske kanale, kot so telefonska številka, elektronski naslov ali poseben razdelek na svojem spletnem mestu, prek katerih lahko potrošniki vlagajo pritožbe in proizvajalca obveščajo o morebitnih nesrečah ali varnostnih težavah, ki so jih imeli s proizvodom.

Osebnih podatki, shranjeni v registru pritožb, so le tisti osebni podatki, ki jih proizvajalec potrebuje za preiskavo na podlagi pritožbe o domnevno nevarnem proizvodu. Taki podatki se hranijo le toliko časa, kolikor je potrebno za namene preiskave, in ne dlje kot pet let po tem, ko so bili kodirani.

3. Proizvajalci obveščajo distributerje, uvoznike in spletne tržnice v zadevni dobavni verigi o vseh ugotovljenih varnostnih težavah.
4. Proizvajalci pripravijo tehnično dokumentacijo proizvoda. Tehnična dokumentacija vključuje, kakor je primerno:
  - (a) splošni opis proizvoda in njegovih bistvenih značilnosti, ki so pomembne za ocenjevanje varnosti proizvoda;
  - (b) analizo možnih tveganj, povezanih s proizvodom, in rešitve, sprejete za odpravo ali ublažitev takih tveganj, vključno z rezultati vsakršnih preskusov, ki jih je izvedel proizvajalec ali katera koli tretja oseba v njegovem imenu;
  - (c) seznam evropskih standardov iz člena 6(1), točka (a), ali druge elemente iz člena 7(3), ki se uporabljajo za izpolnjevanje zahteve glede splošne varnosti iz člena 5.

Kadar se kateri koli od evropskih standardov, zdravstvenih in varnostnih zahtev ali elementov iz člena 7(3) uporablja le delno, se opredelijo deli, ki so bili uporabljeni.

5. Proizvajalci hranijo tehnično dokumentacijo deset let po tem, ko je bil proizvod dan na trg, in jo na zahtevo dajo na voljo organom za nadzor trga.
6. Proizvajalci zagotovijo, da so na njihovih proizvodih označeni tip, serijska številka ali drug element za identifikacijo proizvoda, ki so brez težav vidni in čitljivi za potrošnike, kadar velikost ali narava proizvoda tega ne dopušča, pa zagotovijo, da so zahtevane informacije navedene na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen proizvodu.
7. Proizvajalci na proizvodu navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko ter poštni in elektronski naslov, na katerem so dosegljivi, kadar pa to ni mogoče, podatke navedejo na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen proizvodu. V naslovu je navedena enotna kontaktna točka, kjer je proizvajalec dosegljiv.
8. Proizvajalci zagotovijo, da so proizvodu priložena navodila in varnostne informacije v jeziku, ki ga potrošniki brez težav razumejo, kot ga določi država članica, v kateri se omogoči dostopnost proizvoda. Ta zahteva se ne uporablja, če je proizvod mogoče uporabljati varno in tako, kot je predvidel proizvajalec, brez takih navodil in varnostnih informacij.
9. Proizvajalci zagotovijo, da se izvajajo postopki za ohranjanje skladnosti serijske proizvodnje z zahtevo glede splošne varnosti iz člena 5.
10. Proizvajalci, ki na podlagi informacij, ki so jim na voljo, menijo ali utemeljeno domnevajo, da proizvod, ki so ga dali na trg, ni varen, nemudoma sprejmejo potrebne korektivne ukrepe, da zagotovijo skladnost proizvoda, vključno z njegovim umikom s trga ali odpoklicem, če je to primerno.
11. Proizvajalci prek portala Safety Business Gateway iz člena 25 potrošnike nemudoma opozorijo na tveganje za njihovo zdravje in varnost, ki ga predstavlja proizvod, ki ga proizvajajo, in o tem nemudoma obvestijo organe za nadzor trga držav članic, v katerih je proizvod dostopen, pri čemer jim predložijo podrobne informacije zlasti o tveganju za zdravje in varnost potrošnikov ter že sprejetih korektivnih ukrepih.

Člen 9

Obveznosti pooblaščenih zastopnikov

1. Proizvajalec lahko s pisnim pooblastilom imenuje pooblaščenega zastopnika.
2. Pooblaščen zastopnik opravlja naloge, določene v pooblastilu, ki ga prejme od proizvajalca. Pooblastilo pooblaščenemu zastopniku omogoča, da opravlja vsaj naslednje naloge:
  - (a) organu za nadzor trga na njegovo utemeljeno zahtevo v uradnem jeziku, ki ga ta organ razume, predloži vse informacije in dokumentacijo, ki so potrebne, da se dokaže varnost proizvoda;
  - (b) kadar utemeljeno domneva, da zadevni proizvod predstavlja tveganje, o tem obvesti proizvajalca;
  - (c) s pristojnimi nacionalnimi organi na njihovo zahtevo sodeluje pri kateri koli dejavnosti, katere cilj je odpraviti tveganje, ki ga povzročajo proizvodi, za katere je pooblaščen.

Člen 10

Obveznosti uvoznikov

1. Uvozniki pred dajanjem proizvoda na trg zagotovijo, da je proizvod skladen z zahtevo glede splošne varnosti iz člena 5 ter da je proizvajalec izpolnil zahteve iz člena 8(4), (6) in (7).
2. Kadar uvoznik meni ali utemeljeno domneva, da proizvod ni skladen s členom 5 ter členom 8(4), (6) in (7), proizvoda ne da na trg, dokler ni zagotovljena njegova skladnost z zahtevami. Kadar poleg tega proizvod ni varen, uvoznik o tem obvesti proizvajalca in zagotovi, da so o tem obveščeni tudi organi za nadzor trga.
3. Uvozniki na proizvodu navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko ter poštni in elektronski naslov, na katerem so dosegljivi, kadar pa to ni mogoče, podatke navedejo na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen proizvodu. Zagotovijo, da dodatne oznake ne prekrivajo nobene informacije na oznaki proizvajalca.
4. Uvozniki zagotovijo, da so uvoženemu proizvodu priložena navodila in varnostne informacije v jeziku, ki ga potrošniki brez težav razumejo, kot ga določi država članica, v kateri je proizvod dostopen, razen kadar se proizvod lahko uporablja varno in tako, kot je predvidel proizvajalec, brez takih navodil in varnostnih informacij.
5. Uvozniki zagotovijo, da pogoji skladiščenja ali prevoza v času njihove odgovornosti za proizvod ne ogrožajo njegove skladnosti z zahtevo glede splošne varnosti iz člena 5 ter njegove skladnosti s členom 8(6) in (7).
6. Uvozniki na podlagi pritožbe v zvezi s proizvodi, katerih dostopnost na trgu so omogočili, opravijo preiskavo ter te pritožbe in odpoklice proizvodov zabeležijo v register iz člena 8(2), prvi pododstavek, ali svoj register. Uvozniki proizvajalca in distributerje obveščajo o opravljeni preiskavi in njenih rezultatih.

Uvozniki zagotovijo, da so potrošnikom na voljo komunikacijski kanali iz člena 8(2), drugi pododstavek, ki jim omogočajo, da predložijo pritožbe in sporočijo vsako nesrečo ali varnostno težavo, ki so jo imeli s proizvodom. Če taki kanali niso na voljo, jih uvoznik zagotovi.

Osebnosti podatki, shranjeni v registru pritožb, so le tisti osebni podatki, ki jih uvoznik potrebuje za preiskavo na podlagi pritožbe o domnevno nevarnem proizvodu. Taki

podatki se hranijo le toliko časa, kolikor je potrebno za namene preiskave, in ne dlje kot pet let po tem, ko so bili kodirani.

7. Uvozniki sodelujejo z organi za nadzor trga in s proizvajalcem, da zagotovijo varnost proizvoda.
8. Uvozniki, ki na podlagi informacij, ki so jim na voljo, menijo ali utemeljeno domnevajo, da proizvod, ki so ga dali na trg, ni varen, o tem nemudoma obvestijo proizvajalca in zagotovijo, da so sprejeti korektivni ukrepi, potrebni za zagotovitev skladnosti proizvoda, vključno z njegovim umikom s trga ali odpoklicem, če je to primerno. Če taki ukrepi niso bili sprejeti, jih sprejme uvoznik. Uvozniki zagotovijo, da so potrošniki prek portala Safety Business Gateway iz člena 25 takoj in učinkovito obveščeni o tveganju, kjer je to primerno, in da so organi za nadzor trga v državah članicah, v katerih so omogočili dostopnost proizvoda, o tem takoj obveščeni, pri čemer jim predložijo podrobne informacije zlasti o tveganju za zdravje in varnost potrošnikov ter že sprejetih korektivnih ukrepov.
9. Uvozniki hranijo tehnično dokumentacijo iz člena 8(4) deset let po tem, ko so dali proizvod na trg, in jo na zahtevo dajo na voljo organom za nadzor trga.

Člen 11

Obveznosti distributerjev

1. Distributerji pred omogočanjem dostopnosti proizvoda na trgu preverijo, ali proizvajalec in uvoznik izpolnjujeta zahteve iz člena 8(6), (7) in (8) ter člena 10(3) in (4), kakor je ustrezno.
2. Distributerji zagotovijo, da pogoji skladiščenja ali prevoza v času njihove odgovornosti za proizvod ne ogrožajo njegove skladnosti z zahtevo glede splošne varnosti iz člena 5 ter njegove skladnosti s členom 8(6), (7) in (8) ter členom 10(3) in (4), kakor je ustrezno.
3. Distributerji, ki na podlagi informacij, ki so jim na voljo, menijo ali utemeljeno domnevajo, da proizvod ni skladen z določbami iz odstavka 2, ne omogočijo dostopnosti proizvoda na trgu, dokler ni zagotovljena njegova skladnost. Če proizvod ni varen, distributer o tem nemudoma obvesti proizvajalca ali uvoznika, kot je ustrezno, in poskrbi, da so o tem prek portala Safety Business Gateway iz člena 25 obveščeni organi za nadzor trga.
4. Distributerji, ki na podlagi informacij, ki so jim na voljo, menijo ali utemeljeno domnevajo, da proizvod, katerega dostopnost na trgu so omogočili, ni varen ali ni skladen s členom 8(6), (7) in (8) ter členom 10(3) in (4), kot je ustrezno, zagotovijo, da so sprejeti korektivni ukrepi, potrebni za zagotovitev skladnosti proizvoda, vključno z njegovim umikom s trga ali odpoklicem, če je to primerno. Če proizvod ni varen, distributerji o tem nemudoma obvestijo proizvajalca ali uvoznika, kot je ustrezno, in poskrbijo, da so o tem prek portala Safety Business Gateway iz člena 25 obveščeni organi za nadzor trga države članice, v kateri so dali proizvod na voljo, pri čemer jim predložijo podrobne informacije zlasti o tveganju za zdravje in varnost ter sprejetih korektivnih ukrepov.

Člen 12

Primeri, ko se obveznosti proizvajalcev uporabljajo za druge gospodarske subjekte

1. Fizična ali pravna oseba, ki ni proizvajalec in ki bistveno spremeni proizvod, se za namene te uredbe šteje za proizvajalca, zato zanj veljajo obveznosti proizvajalca iz člena 8 za del proizvoda, na katerega vpliva sprememba, ali za celoten proizvod, če bistvena sprememba vpliva na njegovo varnost.
2. Sprememba se šteje za bistveno, če so izpolnjena naslednja tri merila:
  - (a) s spremembo se spremenijo predvidene funkcije, vrsta ali delovanje proizvoda na način, ki ni bil predviden v prvotni oceni tveganja proizvoda;
  - (b) spremenila se je narava tveganja ali pa se je zaradi spremembe povečala raven tveganja;
  - (c) sprememb ni izvedel potrošnik za lastno uporabo.

Člen 13

Notranji postopki za varnost proizvodov

Gospodarski subjekti zagotovijo, da imajo vzpostavljene notranje postopke za varnost proizvodov, ki jim omogočajo spoštovanje zahteve glede splošne varnosti iz člena 5.

Člen 14

Sodelovanje gospodarskih subjektov z organi za nadzor trga

1. Gospodarski subjekti sodelujejo z organi za nadzor trga pri ukrepih, s katerimi bi lahko odpravili ali zmanjšali tveganja, ki jih predstavljajo proizvodi, katerih dostopnost na trgu so omogočili ti gospodarski subjekti.
2. Gospodarski subjekt na zahtevo organa za nadzor trga zagotovi vse potrebne informacije, zlasti:
  - (a) popoln opis tveganja, ki ga proizvod predstavlja;
  - (b) opis vseh korektivnih ukrepov, sprejetih za odpravo tveganja.
3. Gospodarski subjekt na zahtevo opredeli in sporoči tudi naslednje informacije:
  - (a) vse gospodarske subjekte, ki jim je dobavil proizvod;
  - (b) vse gospodarske subjekte, ki so mu dobavili proizvod.
4. Gospodarski subjekti so sposobni predložiti informacije iz odstavka 2 deset let po tem, ko jim je bil proizvod dobavljen, in deset let po tem, ko so proizvod dobavili.
5. Gospodarski subjekti zagotovijo, da sprejeti korektivni ukrep učinkovito odpravlja ali zmanjšuje tveganja. Organi za nadzor trga lahko od gospodarskih subjektov zahtevajo, naj predložijo redna poročila o napredku, in odločijo, ali in kdaj se lahko korektivni ukrep šteje za dokončan.

Člen 15

Odgovorna oseba za proizvode, dane na trg Unije

1. Člen 4(1), (2) in (3) Uredbe (EU) 2019/1020 se uporablja tudi za proizvode, ki so zajeti s to uredbo. Za namene te uredbe se sklicevanja na „harmonizacijsko zakonodajo Unije“ v členu 4(1), (2) in (3) Uredbe (EU) 2019/1020 razumejo kot sklicevanja na „Uredbo [...]“.

2. Gospodarski subjekt iz člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/1020 poleg nalog iz člena 4(3) Uredbe (EU) 2019/1020 redno pregleduje vzorce naključno izbranih proizvodov, dostopnih na trgu. Kadar za proizvode, dostopne na trgu, velja sklep Komisije, sprejet v skladu s členom 26(1) te uredbe, gospodarski subjekt iz člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/1020 vsaj enkrat letno v celotnem obdobju veljavnosti sklepa izvede preskušanje reprezentativnih vzorcev proizvodov, dostopnih na trgu, izbranih pod nadzorom sodnega uradnika ali druge pristojne osebe, ki jo imenuje država članica, v kateri ima gospodarski subjekt sedež.
3. Ime, registrirano trgovsko ime ali registrirana blagovna znamka ter kontaktni podatki, vključno s poštnim in elektronskim naslovom, gospodarskega subjekta iz člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/1020 se navedejo na proizvodu ali na njegovi embalaži, paketu ali priloženem dokumentu.

Člen 16

Posredovanje informacij gospodarskim subjektom

Države članice vzpostavijo postopke, s katerimi gospodarskim subjektom na njihovo zahtevo in brezplačno zagotavljajo informacije v zvezi z izvajanjem te uredbe.

Člen 17

Sledljivost proizvodov

1. Komisija lahko v zvezi z nekaterimi proizvodi, kategorijami ali skupinami proizvodov, ki bi lahko glede na nesreče, evidentirane v portalu Safety Business Gateway, statistične podatke sistema Safety Gate, rezultate skupnih dejavnosti v zvezi z varnostjo proizvodov in druge ustrezne kazalnike ali dokaze predstavljali resno tveganje za zdravje in varnost potrošnikov, od gospodarskih subjektov, ki dajejo navedene proizvode na trg in omogočajo njihovo dostopnost na trgu, zahteva, da vzpostavijo ali upoštevajo sistem sledljivosti.
2. Sistem sledljivosti zajema zbiranje in shranjevanje podatkov, med drugim elektronsko, ki omogočajo identifikacijo proizvoda, njegovih sestavnih delov ali gospodarskih subjektov, vključenih v njegovo dobavno verigo, ter načine prikazovanja teh podatkov in dostopa do njih, vključno z namestitvijo nosilca podatkov na proizvod, njegovo embalažo ali priložene dokumente.
3. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 41 za dopolnitev te uredbe z:
  - (a) določitvijo proizvodov, kategorij ali skupin proizvodov ali sestavnih delov, ki lahko predstavljajo resno tveganje za zdravje in varnost oseb, kot je navedeno v odstavku 1. Komisija v zadevnih delegiranih aktih navede, ali je uporabila metodologijo analize tveganja iz Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2019/417⁴¹ ali, če ta metodologija ni primerna za zadevni proizvod, podrobno opiše uporabljeno metodologijo;

---

⁴¹ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/417 z dne 8. novembra 2018 o določitvi smernic za upravljanje sistema Evropske unije za hitro izmenjavo informacij, imenovanega RAPEX, ki je bil vzpostavljen na podlagi člena 12 Direktive 2001/95/ES o splošni varnosti proizvodov, in njegovega sistema obveščanja (UL L 73, 15.3.2019, str. 121).

- (b) opredelitvijo vrste podatkov, ki jih gospodarski subjekti zbirajo in hranijo z uporabo sistema sledljivosti iz odstavka 2;
  - (c) načini prikazovanja podatkov in dostopa do njih, vključno z namestitvijo nosilca podatkov na proizvod, njegovo embalažo ali priložene dokumente, kot je navedeno v odstavku 2.
4. Komisija pri sprejemanju ukrepov iz odstavka 3 upošteva:
- (a) stroškovno učinkovitost ukrepov, vključno z njihovim vplivom na podjetja, zlasti mala in srednja podjetja;
  - (b) združljivost s sistemi sledljivosti, ki so na voljo na ravni Unije ali mednarodni ravni.

Oddelek 2

Člen 18

Obveznosti gospodarskih subjektov v primeru prodaje na daljavo

Kadar gospodarski subjekti omogočijo dostopnost proizvodov na trgu prek spleta ali drugih sredstev za prodajo na daljavo, so v ustrezni ponudbi proizvoda jasno in vidno navedene vsaj naslednje informacije:

- (a) ime, registrirano trgovsko ime ali registrirana blagovna znamka proizvajalca ter poštni ali elektronski naslov, na katerem je dosegljiv;
- (b) če proizvajalec nima sedeža v Uniji, ime, naslov, telefonska številka in elektronski naslov odgovorne osebe v smislu člena 15(1);
- (c) informacije za identifikacijo proizvoda, vključno z njegovo vrsto in, če je na voljo, serijsko številko in katerim koli drugim identifikatorjem proizvoda;
- (d) vsa opozorila ali varnostne informacije, ki se namestijo na proizvod ali se mu priložijo v skladu s to uredbo ali veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije v jeziku, ki ga potrošniki brez težav razumejo.

Člen 19

Obveznosti gospodarskih subjektov v primeru nesreč ali varnostnih vprašanj v zvezi s proizvodi

1. Proizvajalec zagotovi, da se v dveh delovnih dneh od dne, ko izve za nesrečo, ki jo je povzročil njegov proizvod, ki je bil dan na trg ali je na njem postal dostopen, o njej prek portala Safety Business Gateway iz člena 25 uradno obvestijo pristojni organi države članice, v kateri se je nesreča zgodila. V uradnem obvestilu se navedejo vrsta proizvoda in njegova identifikacijska številka ter okoliščine nesreče, če so znane. Proizvajalec pristojnim organom na zahtevo uradno sporoči vse druge ustrezne informacije.
2. Uvozniki in distributerji, ki so seznanjeni z nesrečo, ki jo je povzročil proizvod, ki so ga dali na trg ali omogočili njegovo dostopnost na trgu, o tem obvestijo proizvajalca, ki lahko uvoznika ali enega od distributerjev pozove, naj predloži uradno obvestilo.

POGLAVJE IV

Spletne tržnice

Člen 20

Posebne obveznosti spletnih tržnic v zvezi z varnostjo proizvodov

1. Spletne tržnice vzpostavijo enotno kontaktno točko, ki omogoča neposredno komunikacijo z organi držav članic za nadzor trga v zvezi z vprašanji varnosti proizvodov, zlasti za naročila v zvezi s ponodbami nevarnih proizvodov.
Spletne tržnice se registrirajo na portalu sistema Safety Gate in na njem navedejo informacije o svoji enotni kontaktni točki.
2. Kar zadeva pooblastila, ki jih države članice podelijo v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2019/1020, države članice svojim organom za nadzor trga podelijo pooblastilo, da v zvezi z vsemi proizvodi, ki jih zajema ta uredba, spletni tržnici odredijo, da s svojega spletnega vmesnika odstrani določeno nezakonito vsebino, ki se nanaša na nevarni proizvod, onemogoči dostop do nje ali končnim uporabnikom, ki dostopajo do nje, prikaže izrecno opozorilo. Take odločbe vsebujejo obrazložitev in določajo enega ali več natančnih enotnih naslovov vira ter po potrebi dodatne informacije, ki omogočajo identifikacijo zadevne nezakonite vsebine. Posredujejo se lahko prek portala sistema Safety Gate.
Spletne tržnice sprejmejo potrebne ukrepe za prejetje in obdelavo odločb, izdanih v skladu s tem odstavkom. Ob prejetju izdane odločbe ukrepajo brez nepotrebne odlašanja, v vsakem primeru pa v dveh delovnih dneh od prejetja odločbe v državi članici, v kateri deluje spletna tržnica. O ukrepih, sprejetih na podlagi odločbe, obvestijo organ za nadzor trga, pri čemer uporabijo kontaktne podatke organa za nadzor trga, objavljene v sistemu Safety Gate.
3. Spletne tržnice upoštevajo informacije o nevarnih proizvodih, ki jih v skladu s členom 24 redno sporočajo organi za nadzor trga in ki jih prejmejo prek portala sistema Safety Gate, in sicer za namene uporabe prostovoljnih ukrepov za odkrivanje, prepoznavanje ali odstranjevanje nezakonitih vsebin, ki se nanašajo na nevarne proizvode, ki se ponujajo na njihovi tržnici, ali onemogočanje dostopa do takih vsebin, kjer je to primerno. O vseh sprejetih ukrepih obvestijo organ, ki je poslal obvestilo v sistem Safety Gate, pri čemer uporabijo kontaktne podatke organa za nadzor trga, objavljene v sistemu Safety Gate.
4. Spletne tržnice se brez nepotrebne odlašanja in najpozneje v petih delovnih dneh v državi članici, v kateri spletna tržnica deluje, ustrezno odzovejo na obvestila v zvezi z varnostjo proizvodov in nevarnimi proizvodi, prejeta v skladu s [členom 14] Uredbe (EU) [.../...] o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES.
5. Za namene zahtev iz člena 22(7) Uredbe (EU) [.../...] o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES spletne tržnice svoj spletni vmesnik oblikujejo in organizirajo na način, ki trgovcem omogoča, da za vsak ponujeni proizvod navedejo spodnje informacije, in sočasno zagotavlja, da so te informacije prikazane ali drugače zlahka dostopne potrošnikom, ko si ogledujejo proizvode v ponudbi:

- (a) ime, registrirano trgovsko ime ali registrirana blagovna znamka proizvajalca ter poštni ali elektronski naslov, na katerem je dosegljiv;
  - (b) če proizvajalec nima sedeža v Uniji, ime, naslov, telefonska številka in elektronski naslov odgovorne osebe v smislu člena 15(1);
  - (c) informacije za identifikacijo proizvoda, vključno z njegovo vrsto in, če je na voljo, serijsko številko ter katerim koli drugim identifikatorjem proizvoda;
  - (d) vsa opozorila ali varnostne informacije, ki se namestijo na proizvod ali se mu priložijo v skladu s to uredbo ali veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije v jeziku, ki ga potrošniki brez težav razumejo.
6. Spletne tržnice sodelujejo z organi za nadzor trga in ustreznimi gospodarskimi subjekti, da bi podprle ukrepe, ki se sprejmejo za odpravo ali, če to ni mogoče, zmanjšanje tveganj, ki jih predstavlja proizvod, ki se ali se je prek njihovih storitev ponujal za prodajo prek spleta. V ta namen spletne tržnice zlasti:
- (a) sodelujejo pri zagotavljanju učinkovitih odpoklicev proizvodov, med drugim tako, da jih ne ovirajo;
  - (b) obveščajo organe za nadzor trga o vseh sprejetih ukrepih;
  - (c) sodelujejo z organi kazenskega pregona na nacionalni ravni in ravni Unije, vključno z Evropskim uradom za boj proti goljufijam, z redno in strukturirano izmenjavo informacij o ponudbah, ki so jih spletne tržnice odstranile na podlagi tega člena;
  - (d) omogočajo dostop do svojih vmesnikov za spletna orodja, ki jih upravljajo organi za nadzor trga za identifikacijo nevarnih proizvodov;
  - (e) na zahtevo organov za nadzor trga, kadar so spletne tržnice ali spletni prodajalci vzpostavili tehnične ovire za pridobivanje podatkov iz svojih spletnih vmesnikov (nabiranje podatkov), omogočijo nabiranje takih podatkov za namene varnosti proizvodov na podlagi parametrov za identifikacijo, ki jih zagotovijo organi za nadzor trga, ki zaprosijo za informacije.

POGLAVJE V

Nadzor trga in izvajanje

Člen 21

Nadzor trga

1. Za proizvode, ki so zajeti s to uredbo, se uporabljajo členi od 10 do 16, člena 18 in 19 ter členi od 21 do 24 Uredbe (EU) 2019/1020.
2. Za namene te uredbe se Uredba (EU) 2019/1020 uporablja na naslednji način:
  - (a) sklicevanja na „harmonizacijsko zakonodajo Unije“ v členih od 10 do 16, členih 18 in 19 ter členih od 21 do 24 Uredbe (EU) 2019/1020 se razumejo kot sklicevanja na „to uredbo“;
  - (b) sklicevanje na „navedeno zakonodajo in to uredbo“ v členu 11(1), točka (b), Uredbe (EU) 2019/1020 se razume kot sklicevanje na „Uredbo [...]“;

- (c) sklicevanja na „mrežo“ v členih od 10 do 16, členih 18 in 19 ter členih od 21 do 24 Uredbe (EU) 2019/1020 se razumejo kot sklicevanja na „mrežo in mrežo za varnost potrošnikov iz člena 28 te uredbe“;
  - (d) sklicevanja na „neskladnost“ v členih od 10 do 16, členih 18 in 19 ter členih od 21 do 24 Uredbe (EU) 2019/1020 se razumejo kot sklicevanja na „neizpolnjevanje določb te uredbe“;
  - (e) sklicevanje na „člen 41“ v členu 14(4), točka (i), Uredbe (EU) 2019/1020 se razume kot sklicevanje na „člen 40 te uredbe“;
  - (f) sklicevanje na „člen 20“ v členu 19(1) Uredbe (EU) 2019/1020 se razume kot sklicevanje na „člen 24 te uredbe“.
3. Če se odkrije nevaren proizvod, proizvajalec na zahtevo organov za nadzor trga navede druge proizvode, ki so proizvedeni po enakem postopku ali vsebujejo enake sestavne dele ali so del iste proizvodne serije in za katere velja enako tveganje.
4. Organi za nadzor trga lahko vzpostavijo sheme, osredotočene na nadzor notranjih postopkov za varnost proizvodov, ki so jih v skladu s členom 13 vzpostavili gospodarski subjekti.

Člen 22

Izvajanje

1. Države članice Komisiji enkrat letno sporočijo podatke o izvajanju te uredbe.
2. Komisija z izvedbenimi akti določi kazalnike izločka, na podlagi katerih morajo države članice sporočiti te podatke. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 42(3).

POGLAVJE VI

Sistem hitrega obveščanja Safety Gate

Člen 23

Sistem Safety Gate

1. Komisija nadalje razvija in vzdržuje sistem hitrega obveščanja za izmenjavo informacij o korektivnih ukrepih v zvezi z nevarnimi proizvodi (sistem Safety Gate).
2. Komisija in države članice imajo dostop do sistema Safety Gate. V ta namen vsaka država članica imenuje enotno nacionalno kontaktno točko, ki opravlja naloge iz člena 24(1) do (6).

Člen 24

Uradna obvestila prek sistema Safety Gate v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo tveganje

1. Države članice v sistemu Safety Gate priglasijo korektivne ukrepe, ki jih sprejmejo njihovi organi ali gospodarski subjekti:
  - (a) na podlagi določb te uredbe v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo tveganje za zdravje in varnost potrošnikov;

- (b) na podlagi Uredbe (EU) 2019/1020 v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo resno tveganje, v skladu s členom 20 Uredbe (EU) 2019/1020.
2. Države članice lahko v sistem Safety Gate prigrasijo korektivne ukrepe, ki jih sprejmejo njihovi organi ali gospodarski subjekti na podlagi določb harmonizacijske zakonodaje Unije in Uredbe (EU) 2019/1020 v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo manj kot resno tveganje.
- Uradno obvestilo se predloži v sistem Safety Gate v dveh delovnih dneh po sprejetju korektivnega ukrepa.
3. Komisija po prejemu uradnega obvestila preveri, ali je v skladu s tem členom in zahtevami v zvezi z delovanjem sistema Safety Gate, ki jih določi na podlagi odstavka 7, ter obvestilo, če so zahteve izpolnjene, pošlje preostalim državam članicam.
4. Države članice v sistem Safety Gate nemudoma prigrasijo vsako posodobitev, spremembo ali odpravo korektivnih ukrepov iz odstavka 1.
5. Kadar država članica prigrasi korektivne ukrepe, sprejete v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo resno tveganje, druge države članice v sistemu Safety Gate prigrasijo ukrepe in dejavnosti, ki so bili naknadno sprejeti v zvezi z istimi proizvodi, ter vse druge pomembne informacije, vključno z rezultati vseh opravljenih preskusov ali analiz, v dveh delovnih dneh od sprejetja teh ukrepov ali dejavnosti.
6. Če Komisija identificira proizvode, ki bi lahko predstavljali resno tveganje in za katere države članice niso predložile uradnega obvestila v sistem Safety Gate, o tem obvesti države članice. Države članice opravijo ustrezna preverjanja in morebitne sprejete ukrepe prigrasijo v sistemu Safety Gate v skladu z odstavkom 1.
7. Komisija razvije vmesnik med informacijskim in komunikacijskim sistemom iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 ter sistemom Safety Gate, da se prepreči dvojni vnos podatkov in omogoči, da se iz navedenega informacijskega in komunikacijskega sistema sproži osnutek uradnega obvestila v sistemu Safety Gate.
8. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih opredeli izvajanje tega člena, zlasti dostop do sistema, njegovo delovanje, informacije, ki jih je treba vnesti v sistem, zahteve, ki jih morajo izpolnjevati uradna obvestila, in merila za oceno ravni tveganja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).

Člen 25

Portal Safety Business Gateway

1. Komisija vzdržuje spletni portal, ki gospodarskim subjektom omogoča, da organom za nadzor trga in potrošnikom zagotavljajo informacije iz člena 8(11), člena 9(2), točka (c), člena 10(8), člena 11(3) in (4) ter člena 19.
2. Komisija pripravi smernice za praktično izvajanje portala Safety Business Gateway.

POGLAVJE VII

Vloga Komisije in usklajevanje izvrševanja

Člen 26

Ukrepi Unije zoper proizvode, ki predstavljajo resno tveganje

1. Kadar Komisija izve, da proizvod ali posebna kategorija ali skupina proizvodov predstavlja resno tveganje za zdravje in varnost potrošnikov, lahko na lastno pobudo ali na zahtevo držav članic z izvedbenimi akti sprejme vse ustrezne ukrepe, prilagojene resnosti in nujnosti razmer, če hkrati:
  - (a) iz predhodnih posvetovanj z državami članicami izhaja, da so med njimi pomembne razlike v sprejetem ali predvidenem pristopu k obravnavanju tveganja, in
  - (b) tveganja glede na naravo varnostne težave proizvoda, kategorije ali skupine proizvodov ni mogoče obravnavati z drugimi postopki, opredeljenimi v posebni zakonodaji Unije, ki se uporablja za take proizvode, na način, ki bi bil primeren stopnji resnosti ali nujnosti primera, in
  - (c) se lahko tveganje učinkovito odpravi le s primernimi ukrepi, sprejetimi na ravni Unije, da se zagotovi dosledna in visoka raven varovanja zdravja in varnosti potrošnikov ter ustrezno delovanje notranjega trga.

Ti ukrepi lahko vključujejo ukrepe, s katerimi se prepove, začasno ustavi ali omeji dajanje takih proizvodov na trg ali omogočanje njihove dostopnosti na trgu ali določijo posebni pogoji za njihovo trženje, da se zagotovi visoka raven varstva potrošnikov.

Komisija v teh izvedbenih aktih določi ustrezne nadzorne ukrepe, ki jih morajo sprejeti države članice za zagotovitev njihovega učinkovitega izvajanja.

2. Izvedbeni akti iz odstavka 1 se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3). V izvedbenem aktu se določi datum, na katerega se bo prenehal uporabljati.
3. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z zdravjem in varnostjo potrošnikov lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 42(4) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.
4. Za proizvode, za katere je bilo prepovedano dajanje na trg Unije ali omogočanje dostopnosti na trgu Unije v skladu z ukrepom, sprejetim na podlagi odstavka 1 ali 3, je izvoz iz Unije prepovedan, razen če ukrep to izrecno dovoljuje.
5. Vsaka država članica lahko Komisiji predloži utemeljeno zahtevo, naj prouči potrebo po sprejetju ukrepov iz odstavka 1 ali 3.

Člen 27

Arbitražni mehanizem

1. V zvezi s proizvodi, ki se na podlagi odločbe organa za nadzor trga v eni državi članici štejejo za nevarne, organi za nadzor trga v drugih državah članicah domnevajo, da so nevarni.

2. Če organi za nadzor trga v drugih državah članicah na podlagi svoje preiskave in ocene tveganja pridejo do drugačnega zaključka glede opredelitve ali stopnje tveganja, lahko zadevne države članice Komisijo zaprosijo za arbitražo. V tem primeru Komisija pozove vse države članice, naj svoje stališče izrazijo v priporočilu.
3. Komisija ob upoštevanju priporočil iz odstavka 2 sprejme mnenje o opredelitvi ali stopnji tveganja zadevnega proizvoda, kot je ustrezno.
4. Države članice ustrezno upoštevajo mnenje.
5. Komisija pripravi smernice za praktično izvajanje tega člena.

Člen 28

Mreža za varnost potrošnikov

1. Vzpostavi se evropska mreža organov držav članic, pristojnih za varnost proizvodov (v nadaljnjem besedilu: mreža za varnost potrošnikov).
2. Komisija spodbuja delovanje mreže za varnost potrošnikov in pri njem sodeluje, zlasti v obliki upravnega sodelovanja.
3. Cilj te mreže za varnost potrošnikov je zlasti olajšati:
  - (a) izmenjavo informacij o ocenah tveganja, nevarnih proizvodih, preskusnih metodah in rezultatih, najnovejšem znanstvenem razvoju in drugih vidikih, pomembnih za kontrolne dejavnosti;
  - (b) vzpostavitev in izvajanje skupnih projektov nadzora in preskušanja;
  - (c) izmenjavo strokovnega znanja in primerov dobre prakse ter sodelovanje pri dejavnostih usposabljanja;
  - (d) boljše sodelovanje na ravni EU v zvezi s sledenjem, umikom in odpoklicem nevarnih proizvodov;
  - (e) okrepljeno sodelovanje med državami članicami na področju izvrševanja zahtev glede varnosti proizvodov, zlasti za olajšanje dejavnosti iz člena 30.
4. Mreža za varnost potrošnikov usklajuje svoje delovanje z drugimi obstoječimi dejavnostmi Unije.
5. Mreža za varnost potrošnikov je ustrezno zastopana in sodeluje pri dejavnostih mreže Unije za skladnost proizvodov, ustanovljene na podlagi člena 29 Uredbe (EU) 2019/1020, ter prispeva k njenim dejavnostim v zvezi z varnostjo proizvodov, da se zagotovi ustrezno usklajevanje dejavnosti nadzora trga na harmoniziranih in neharmoniziranih področjih.

Člen 29

Skupne dejavnosti na področju varnosti proizvodov

1. V okviru dejavnosti iz člena 28(3), točka (b), se lahko organi za nadzor trga z drugimi ustreznimi organi ali organizacijami, ki zastopajo gospodarske subjekte ali potrošnike, dogovorijo, da bodo izvajali dejavnosti za zagotavljanje varnosti in varovanje zdravja potrošnikov v zvezi s posebnimi kategorijami proizvodov, ki se dajejo na trg ali so na njem dostopni, zlasti kategorijami proizvodov, za katere se pogosto ugotovi, da predstavljajo resno tveganje.

2. Organi za nadzor trga in Komisija, kadar je to primerno, zagotovijo, da sporazum o izvajanju dejavnosti ne povzroči nelegalne konkurence med gospodarskimi subjekti ter ne vpliva na objektivnost, neodvisnost in nepristranskost pogodbenic sporazuma.
3. Organ za nadzor trga lahko uporabi katere koli informacije, pridobljene iz dejavnosti v okviru vsake preiskave v zvezi z varnostjo proizvodov, ki jo izvede.
4. Zadevni organ za nadzor trga oziroma, kadar je to primerno, Komisija javno objavita sporazum o skupnih dejavnostih, vključno z imeni vpletenih strani.

Člen 30

Usklajene preiskave potrošniških trgov

1. Organi za nadzor trga se lahko odločijo, da bodo izvajali sočasne usklajene nadzorne ukrepe (usklajene preiskave potrošniških trgov) v zvezi s posameznimi kategorijami proizvodov, da bi preverili njihovo skladnost s to uredbo ali odkrili kršitve te uredbe.
2. Če se zadevni organi za nadzor trga ne dogovorijo drugače, usklajene preiskave potrošniških trgov koordinira Komisija. Koordinator usklajene preiskave potrošniških trgov lahko po potrebi objavi agregirane rezultate.
3. Pri izvajanju usklajenih preiskav potrošniških trgov lahko zadevni organi za nadzor trga uporabijo preiskovalna pooblastila iz poglavja V in vsa druga pooblastila, ki so jim podeljena z nacionalno zakonodajo.
4. Organi za nadzor trga lahko k sodelovanju v usklajenih preiskavah potrošniških trgov povabijo uradnike Komisije in drugo spremljevalno osebje, ki ga je pooblastila Komisija.

POGLAVJE VIII

Pravica do obveščeniosti in uveljavljanja zahtevka

Člen 31

Obveščanje med javnimi organi in potrošniki

1. Informacije, ki so na voljo organom držav članic ali Komisiji v zvezi z ukrepi za proizvode, ki predstavljajo tveganje za zdravje in varnost potrošnikov, so praviloma dostopne javnosti v skladu z zahtevami glede preglednosti ter brez poseganja v omejitve, potrebne za dejavnosti spremljanja in preiskovanja. Javnosti so zlasti dostopne informacije o identifikaciji zadevnih proizvodov, vrsti tveganja in sprejetih ukrepih. Take informacije se zagotovijo v oblikah, dostopnih za invalide.
2. Države članice in Komisija sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da njihovi uradniki in uslužbenci v ustrezno utemeljenih primerih ne smejo razkriti informacij, pridobljenih za namene te uredbe, ki so zaradi svoje narave poslovna skrivnost, razen informacij v zvezi z varnostnimi lastnostmi proizvodov, ki jih je treba objaviti zaradi varstva potrošnikov.
3. Varovanje poslovne skrivnosti ne preprečuje razširjanja informacij, potrebnih za zagotavljanje učinkovitega spremljanja in nadzora trga, pristojnim organom držav članic. Organi, ki prejmejo informacije, ki so poslovna skrivnost, zagotovijo njihovo varstvo.

4. Države članice zagotovijo, da imajo potrošniki in druge zainteresirane strani možnost predložiti pritožbe pri pristojnih organih glede varnosti proizvodov ter glede nadzora in kontrole, pri čemer se te pritožbe ustrezno obravnavajo.

Člen 32

Portal sistema Safety Gate

1. Komisija za namene člena 31(1) in člena 19 vzdržuje portal sistema Safety Gate, ki širši javnosti omogoča prost dostop do izbranih informacij, sporočenih v skladu s členom 24.
2. Potrošniki imajo možnost, da Komisijo prek posebnega razdelka portala sistema Safety Gate obvestijo o proizvodih, ki predstavljajo tveganje za zdravje in varnost potrošnikov. Komisija ustrezno upošteva prejete informacije in po potrebi zagotovi nadaljnje ukrepanje.
3. Komisija z izvedbenim aktom določi način, na katerega potrošniki v skladu z odstavkom 2 pošiljajo informacije, ter način posredovanja teh informacij zadevnim nacionalnim organom za morebitno nadaljnje ukrepanje. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).

Člen 33

Informacije, ki jih gospodarski subjekti zagotavljajo potrošnikom

1. V primeru odpoklica ali kadar je treba potrošnike seznaniti z nekaterimi informacijami, da se zagotovi varna uporaba proizvoda (v nadaljnjem besedilu: varnostno opozorilo), gospodarski subjekti v skladu s svojimi obveznostmi iz členov 8, 9, 10 in 11 o tem neposredno obvestijo vse prizadete potrošnike, ki jih lahko identificirajo. Gospodarski subjekti, ki zbirajo osebne podatke svojih strank, te informacije uporabijo za odpoklice in varnostna opozorila.
2. Če imajo gospodarski subjekti vzpostavljene sisteme za registracijo proizvodov ali programe zvestobe strank za druge namene, kot je obveščanje strank o varnostnih informacijah, svojim strankam omogočijo, da ločeno zagotovijo kontaktne podatke le za varnostne namene. Osebni podatki, zbrani v ta namen, so kar najbolj omejeni in se lahko uporabijo le za stik s potrošniki v primeru odpoklica ali varnostnega opozorila.
3. Komisija z izvedbenimi akti določi zahteve za registracijo proizvodov ali posebnih kategorij proizvodov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).
4. Če z vsemi prizadetimi potrošniki ni mogoče neposredno vzpostaviti stika, gospodarski subjekti v skladu s svojimi odgovornostmi obvestilo o odpoklicu ali varnostno opozorilo razpošljejo prek drugih ustreznih kanalov, pri čemer zagotovijo najširši možni doseg, po možnosti vključno prek: spletnega mesta podjetja, kanalov družbenih medijev, glasil in maloprodajnih mest ter po potrebi objav v množičnih medijih in drugih komunikacijskih kanalih. Informacije so dostopne invalidnim potrošnikom.

Člen 34

Obvestilo o odpoklicu

1. Kadar se potrošnikom zagotovijo pisne informacije o odpoklicu v skladu s členom 33(1) in (4), so te informacije v obliki obvestila o odpoklicu.
2. Obvestilo o odpoklicu je na voljo v jeziku(-ih) držav članic, v katerih je bil proizvod dan na trg, in vsebuje naslednje elemente:
  - (a) naslov „Odpoklic proizvoda iz varnostnih razlogov“;
  - (b) jasen opis odpoklicanega proizvoda, vključno s:
    - (i) fotografijo, imenom in blagovno znamko proizvoda;
    - (ii) identifikacijsko številko proizvoda, kot je serijska številka, in po potrebi grafičnim prikazom mesta, kjer je to številko mogoče najti na proizvodu;
    - (iii) informacijami o tem, kdaj in kje je bil proizvod prodan, če so na voljo;
  - (c) jasen opis nevarnosti, povezane z odpoklicanim proizvodom, pri čemer se je treba izogibati vsem elementom, ki bi lahko vplivali na to, da potrošnik tveganje dojema kot manj resno, vključno z izrazi, kot so „prostovoljno“, „previdnostno“, „diskrecijsko“, „v redkih/specifičnih primerih“, poleg tega je treba navesti, da ni bilo prijavljenih nesreč;
  - (d) jasen opis ukrepov, ki bi jih morali sprejeti potrošniki, vključno z navodilom, naj takoj prenehajo uporabljati odpoklicani proizvod;
  - (e) če je primerno, jasen opis zahtevka, ki je potrošnikom na voljo;
  - (f) brezplačno telefonsko številko ali interaktivno spletno storitev, na kateri lahko potrošniki dobijo več informacij v ustreznih uradnih jezikih Unije;
  - (g) če je primerno, spodbujanje k nadaljnjemu razširjanju informacij o odpoklicu.
3. Komisija z izvedbenimi akti določi predlogo za obvestilo o odpoklicu, pri čemer upošteva znanstveni razvoj in razvoj trga. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 42(2).

Člen 35

Pravica do uveljavljanja zahtevka

1. Brez poseganja v Direktivo (EU) 2019/771 gospodarski subjekt, odgovoren za odpoklic, potrošniku v primeru odpoklica ponudi učinkovito, brezplačno in pravočasno uveljavljanje zahtevka. Ta zahtevki vključuje vsaj eno od naslednjega:
  - (a) popravilo odpoklicanega proizvoda;
  - (b) zamenjavo odpoklicanega proizvoda z varnim proizvodom iste vrste ter vsaj enake vrednosti in kakovosti;
  - (c) povračilo vrednosti odpoklicanega proizvoda.
2. Popravilo, odstranitev ali uničenje proizvoda, ki ga opravijo potrošniki, se šteje za učinkovito uveljavljanje zahtevka le, če lahko potrošnik to izvede preprosto in varno. V takih primerih gospodarski subjekt, odgovoren za odpoklic, potrošnikom zagotovi potrebna navodila in/ali v primeru popravila, ki ga opravi potrošnik, brezplačne nadomestne dele ali posodobitve programske opreme.

3. Zahtevek ne povzroči večjih nevšečnosti za potrošnika. Potrošnik ne krije stroškov pošiljanja ali drugega načina vračila proizvoda. V zvezi s proizvodi, ki po svoji naravi niso prenosni, gospodarski subjekt poskrbi za njihov prevzem.

POGLAVJE IX

Mednarodno sodelovanje

Člen 36

Mednarodno sodelovanje

1. Komisija lahko s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami sodeluje, med drugim z izmenjavo informacij, pri dejavnostih s področja uporabe te uredbe, kot so:
  - (a) dejavnosti izvrševanja in ukrepi, povezani z varnostjo, vključno z nadzorom trga;
  - (b) metode ocenjevanja tveganja in preskušanje proizvodov;
  - (c) usklajeni odpoklici proizvodov in drugi podobni ukrepi;
  - (d) znanstvene, tehnične in regulativne zadeve, katerih cilj je izboljšati varnost proizvodov;
  - (e) nova vprašanja, ki so zelo pomembna za zdravje in varnost;
  - (f) dejavnosti, povezane s standardizacijo;
  - (g) izmenjava uradnikov.
2. Komisija lahko tretjim državam ali mednarodnim organizacijam zagotovi izbrane informacije iz sistema Safety Gate in prejema ustrezne informacije o varnosti potrošniških proizvodov ter o preventivnih, omejevalnih in korektivnih ukrepih, ki so jih sprejele te tretje države ali mednarodne organizacije. Komisija te informacije po potrebi deli z nacionalnimi organi.
3. Izmenjava informacij iz odstavka 2 ima lahko obliko:
  - (a) nesistematične izmenjave v ustrezno utemeljenih in posebnih primerih;
  - (b) sistematične izmenjave na podlagi upravnega dogovora, ki določa vrsto informacij, ki se izmenjajo, in načine izmenjave.
4. V sistemu Safety Gate lahko polno sodelujejo države prosilke in tretje države, če je njihova zakonodaja usklajena z ustrežno zakonodajo Unije in če sodelujejo v evropskem sistemu za standardizacijo. Tako sodelovanje vključuje enake obveznosti kot za države članice v skladu s to uredbo, vključno z obveznostmi uradnega obveščanja in spremljanja. Polno sodelovanje v sistemu Safety Gate temelji na sporazumih med Unijo in temi državami v skladu z ureditvijo, opredeljeno v teh sporazumih.
5. Vsaka izmenjava informacij na podlagi tega člena, ki vključuje osebne podatke, se izvede v skladu s pravili Unije o varstvu podatkov. Osebni podatki se posredujejo le, če je taka izmenjava potrebna izključno zaradi varovanja zdravja ali varnosti potrošnikov.
6. Informacije, izmenjane v skladu s tem členom, se uporabljajo izključno za namen varovanja zdravja ali varnosti potrošnikov in ob upoštevanju pravil o zaupnosti.

POGLAVJE X

Finančne določbe

Člen 37

Dejavnosti financiranja

1. Unija financira naslednje dejavnosti v zvezi z uporabo te uredbe:
  - (a) opravljanje nalog mreže za varnost potrošnikov iz člena 28;
  - (b) razvoj in delovanje sistema Safety Gate iz člena 23, vključno z razvojem rešitev za elektronsko interoperabilnost za:
    - izmenjavo podatkov med sistemom Safety Gate in nacionalnimi sistemi za nadzor trga;
    - izmenjavo podatkov med sistemom Safety Gate in nacionalnimi carinskimi sistemi;
    - izmenjavo podatkov z drugimi ustreznimi omejenimi sistemi, ki jih za namene izvrševanja uporabljajo organi za nadzor trga;
  - (c) razvoj in vzdrževanje portala sistema Safety Gate iz člena 32 in portala Safety Business Gateway iz člena 25, vključno z neomejenim javno dostopnim programskim vmesnikom za izmenjavo podatkov s platformami in tretjimi osebami.
2. Unija lahko financira naslednje dejavnosti v zvezi z uporabo te uredbe:
  - (a) razvoj instrumentov mednarodnega sodelovanja iz člena 36;
  - (b) pripravo in posodabljanje prispevkov za smernice o nadzoru trga in varnosti proizvodov;
  - (c) dajanje tehničnega ali znanstvenega strokovnega znanja na voljo Komisiji v pomoč pri njenem izvajanju upravnega sodelovanja na področju nadzora trga;
  - (d) opravljanje pripravljalnih ali dodatnih del v zvezi z izvajanjem dejavnostmi nadzora trga, povezanimi z uporabo te uredbe, kot so študije, programi, ocene, smernice, primerjalne analize, vzajemni skupni obiski in programi obiskov, izmenjave osebja, raziskovalno delo, razvoj in vzdrževanje podatkovnih zbirk, dejavnosti usposabljanja, laboratorijsko delo, preizkusi strokovnosti, medlaboratorijska testiranja in ugotavljanje skladnosti;
  - (e) kampanje Unije za nadzor trga ter s tem povezane dejavnosti, vključno z viri in opremo, IT orodji in usposabljanjem;
  - (f) dejavnosti, ki se izvajajo v okviru programov tehnične pomoči, sodelovanja s tretjimi državami ter spodbujanja in krepitev politik ter sistemov Unije za nadzor trga med zainteresiranimi stranmi na ravni Unije in mednarodni ravni.

3. Finančna pomoč Unije za dejavnosti iz te uredbe se izvaja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta⁴², bodisi neposredno ali posredno s prenosom nalog izvrševanja proračuna na subjekte, navedene v členu 62(1), točka (c), navedene uredbe.
4. Proračunska sredstva, odobrena za dejavnosti iz te uredbe, letno določi proračunski organ v mejah veljavnega finančnega okvira.
5. S sredstvi, ki jih je proračunski organ odobril za financiranje dejavnosti nadzora trga, se lahko krijejo tudi odhodki za pripravljalne dejavnosti, spremljanje, kontrole, revizije in ocene, ki so potrebni za upravljanje dejavnosti v skladu s to uredbo in doseganje njihovih ciljev; zlasti stroški študij, srečanj strokovnjakov, informacijskih in komunikacijskih dejavnosti, vključno z institucionalnim komuniciranjem o političnih prednostnih nalogah Unije, kolikor zadevajo splošne cilje dejavnosti nadzora trga, odhodki, povezani z omrežji informacijske tehnologije, ki se osredotočajo na obdelavo in izmenjavo podatkov, skupaj z vsemi drugimi odhodki za tehnično in upravno pomoč, ki jih je imela Komisija z upravljanjem dejavnosti v skladu s to uredbo.

Člen 38

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim ravnanjem, z učinkovitimi pregledi in, kadar se ugotovijo nepravilnosti, izterjavo nepravilno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.
2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen za izvajanje revizij na podlagi dokumentacije in inšpekcij na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi programa Enotni trg in njegovega naslednika⁴³.
3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁴ in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96⁴⁵ izvaja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, financirano na podlagi programa,

---

⁴² Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

⁴³ UL L 292, 14.11.1996, str. 2.

⁴⁴ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁴⁵ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

prišlo do goljufije, korupcije ali drugega nezakonitega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblaščajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

POGLAVJE XI

Končne določbe

Člen 39

Odgovornost

1. Nobena odločitev, sprejeta na podlagi te uredbe, s katero se omejuje dajanje proizvoda na trg ali zahteva njegov umik ali odpoklic, ne vpliva na oceno odgovornosti zadevne stranke z vidika nacionalnega prava, ki se uporablja v zadevnem primeru.
2. Ta uredba ne vpliva na Direktivo Sveta 85/374/EGS⁴⁶.

Člen 40

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvrševanja. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice do [*vstaviti datum – tri mesece po začetku veljavnosti te uredbe*] uradno obvestijo Komisijo o teh pravilih in ukrepih ter jo brez odlašanja uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.
2. Države članice pri nalaganju kazni po potrebi upoštevajo vsaj naslednja okvirna merila:
  - (a) trajanje ali časovne učinke kršitve ter njeno naravo in težo, zlasti raven nastalega tveganja za potrošnika;
  - (b) število nevarnih proizvodov, dostopnih na trgu, ali število prizadetih potrošnikov ali oboje;
  - (c) vlogo in odgovornost gospodarskega subjekta ali spletne tržnice;
  - (d) vse ukrepe gospodarskega subjekta ali spletne tržnice za pravočasno ublažitev ali odpravo škode, ki so jo utrpeli potrošniki;
  - (e) kadar je primerno, ali je kršitev naklepna ali posledica malomarnosti;
  - (f) vse predhodne kršitve gospodarskega subjekta ali spletne tržnice;

---

⁴⁶ Direktiva Sveta z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (85/374/ES) (UL L 210, 7.8.1985, str. 29).

- (g) neposredno ali posredno pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube, ki jih ima gospodarski subjekt ali spletna tržnica zaradi kršitve, če so na voljo ustrezni podatki;
  - (h) velikost podjetja;
  - (i) raven sodelovanja z organom;
  - (j) način, na katerega je organ izvedel za kršitev, zlasti če in v kakšnem obsegu ga je gospodarski subjekt ali spletna tržnica pravočasno uradno obvestila o kršitvi;
  - (k) kakršne koli druge obteževalne ali olajševalne okoliščine v zvezi s primerom.
3. Vrste kršitev, ki jih storijo gospodarski subjekti oziroma spletne tržnice ter za katere so naložene kazni, vključujejo vsaj:
- (a) kršitev zahteve glede splošne varnosti proizvodov;
  - (b) nepravčasno seznanitev organa z nevarnim proizvodom, ki je bil dan na trg;
  - (c) neupoštevanje odločitve, odredbe, začasnega ukrepa, zaveze gospodarskega subjekta ali drugega ukrepa, sprejetega v skladu s to uredbo;
  - (d) neizpolnjevanje obveznosti gospodarskih subjektov glede sledljivosti in obveščanja iz členov 8, 9, 10, 11, 18 in 19;
  - (e) zagotavljanje napačnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij v odgovor na zahtevo organov za nadzor trga;
  - (f) nepredložitev zahtevanih informacij v predpisanem roku;
  - (g) neprivolitev v inšpekcijske preglede;
  - (h) nepredložitev zahtevane dokumentacije ali proizvodov med inšpekcijskimi pregledi;
  - (i) ponarejanje rezultatov preskusov.
4. V primeru glob znaša najvišji znesek kazni vsaj 4 % letnega prometa gospodarskega subjekta ali spletne tržnice v zadevni državi članici ali zadevnih državah članicah.
5. Države članice lahko naložijo tudi periodične denarne kazni, da bi gospodarske subjekte ali spletne tržnice prisilile, da:
- (a) odpravijo kršitev določb te uredbe;
  - (b) ravnajo v skladu z odločbo, s katero je odrejen korektivni ukrep;
  - (c) zagotovijo popolne in točne informacije;
  - (d) privolijo v inšpekcijski pregled;
  - (e) organom za nadzor trga omogočijo nabiranje podatkov s spletnih vmesnikov.
6. Države članice Komisijo vsako leto do 31. marca obvestijo o vrsti in višini kazni, ki so jih naložile v skladu s to uredbo, opredelijo dejanske kršitve te uredbe in navedejo identiteto gospodarskih subjektov ali spletnih tržnic, ki so jim bile kazni naložene.
7. Komisija vsako leto pripravi in objavi poročilo o kaznih, ki so jih naložile države članice.
8. Informacije iz odstavka 6 se ne objavijo v poročilu iz odstavka 7 v kateri koli od naslednjih okoliščin:
- (a) kadar je treba ohraniti zaupnost preiskave ali nacionalnega sodnega postopka;

- (b) kadar bi objava povzročila nesorazmerno škodo gospodarskemu subjektu ali spletni tržnici;
- (c) kadar gre za fizično osebo, razen če je objava osebnih podatkov izjemoma upravičena, na primer zaradi resnosti kršitve.

Člen 41

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 17(3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [vstaviti datum – datum začetka veljavnosti te uredbe].
3. Prenos pooblastila iz člena 17(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁴⁷.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 17(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta Evropski parlament in Svet pred iztekom tega roka obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se lahko na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 42

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

Člen 43

Ocena

1. Komisija do [vstaviti datum pet let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] izvede oceno te uredbe. Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-

---

⁴⁷ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

socialnemu odboru predloži poročilo o glavnih ugotovitvah ocene. V poročilu se zlasti oceni, ali je bil s to uredbo dosežen cilj izboljšanja varstva potrošnikov pred nevarnimi proizvodi, pri čemer se upošteva njen učinek na podjetja, zlasti na mala in srednja podjetja.

2. Države članice Komisiji na zahtevo predložijo informacije, potrebne za oceno te uredbe.

Člen 44

Spremembe Uredbe (EU) št. 1025/2012

1. Uredba (EU) št. 1025/2012 se spremeni:

v členu 10 se doda naslednji odstavek 7:

„7. Kadar evropski standard, pripravljen v podporo Uredbi (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁸ [ta uredba (uredba o splošni varnosti proizvodov)], izpolnjuje zahtevo glede splošne varnosti iz člena 5 navedene uredbe in posebne zahteve glede varnosti iz [člena [6] navedene uredbe], Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* nemudoma objavi sklic na tak evropski standard.“;

v členu 11 se odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

„1. Kadar država članica ali Evropski parlament meni, da harmonizirani standard ali evropski standard, pripravljen v podporo Uredbi (EU) .../... [ta uredba (uredba o splošni varnosti proizvodov)], ne izpolnjuje v celoti zahtev, ki naj bi jih zajemal in ki so določene v ustrezni harmonizacijski zakonodaji Unije ali v navedeni uredbi, o tem s podrobno obrazložitvijo obvesti Komisijo. Komisija po posvetovanju z odborom, ustanovljenim z ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije, če tak odbor obstaja, ali z odborom, ustanovljenim z Uredbo (EU) .../... [ta uredba (uredba o splošni varnosti proizvodov)], ali po drugih oblikah posvetovanja s sektorskimi strokovnjaki odloči:

- (a) da sklicevanje na zadevni harmonizirani standard ali evropski standard, pripravljen v podporo Uredbi (EU) .../... [uredba o splošni varnosti proizvodov], objavi ali ne objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali da ga objavi z omejitvijo;
  - (b) da sklicevanje na zadevni harmonizirani standard ali evropski standard, pripravljen v podporo Uredbi (EU) .../... [uredba o splošni varnosti proizvodov], v *Uradnem listu Evropske unije* ohrani ali ga ohrani z omejitvijo ali da ga umakne.
2. Komisija na svojem spletnem mestu objavi informacije o harmoniziranih standardih in evropskih standardih, pripravljenih v podporo Uredbi (EU) .../... [uredba o splošni varnosti proizvodov], za katere se je uporabila odločitev iz odstavka 1.
  3. Komisija o odločitvi iz odstavka 1 obvesti zadevno evropsko organizacijo za standardizacijo in po potrebi zahteva revizijo zadevnih harmoniziranih standardov ali evropskih standardov, pripravljenih v podporo Uredbi (EU) .../... [uredba o splošni varnosti proizvodov].“

---

⁴⁸ Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta o splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL ...).“

Člen 45

Razveljavitev

1. Direktiva 87/357/EGS in Direktiva 2001/95/ES se razveljavita z učinkom od [datum začetka uporabe].
2. Sklicevanja na direktivi 87/357/EGS in 2001/95/ES se štejejo za sklicevanja na to uredbo in Uredbo (EU) št. 1025/2012 ter se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.

Člen 46

Prehodne določbe

Države članice ne ovirajo omogočanja dostopnosti na trgu proizvodov, zajetih z Direktivo 2001/95/ES, ki so v skladu z navedeno direktivo in so bili dani na trg pred [vstaviti datum – datum začetka uporabe te uredbe].

Člen 47

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [6 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

1.2. Zadevna področja

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

1.4.2. Specifični cilji

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

1.4.4. Kazalniki smotrnosti

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.

1.5.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

1.5.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

1.5.5. Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

3.2.2. Ocenjene realizacije, financirane z odobritvami za poslovanje

3.2.3. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o splošni varnosti proizvodov ter razveljavitvi Direktive Sveta 87/357/EGS in Direktive 2001/95/ES

1.2. Zadevna področja

Naslov: 03 – Enotni trg –

Poglavje: 03 02 Program Enotni trg

Postavka: 03 02 04 Opolnomočenje potrošnikov in civilne družbe ter zagotovitev visoke ravni varstva potrošnikov in varnosti proizvodov, vključno s sodelovanjem končnih uporabnikov pri oblikovanju politike na področju finančnih storitev

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

Nov ukrep

Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa⁴⁹

Podaljšanje obstoječega ukrepa

Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

Varstvo potrošnikov, pravičnejši in bolj povezan notranji trg; digitalni enotni trg.

Zagotoviti, da se na notranji trg dajejo le varni proizvodi, ter zagotoviti visoko raven varnosti in varstva potrošnikov ter enake konkurenčne pogoje za podjetja na enotnem trgu.

Cilj predloga je revidirati Direktivo 2001/95/ES o splošni varnosti proizvodov, da bi zagotovili varstvo potrošnikov EU pred nevarnimi proizvodi, hkrati pa zagotovili pravilno delovanje enotnega trga, zlasti enake konkurenčne pogoje za podjetja.

Namen predlaganih proračunskih ukrepov je nadaljevanje in nadaljnji razvoj ukrepov sodelovanja v zvezi z nadzorom trga (tudi na mednarodni ravni), financiranjem elektronskih vmesnikov, ki omogočajo izmenjavo podatkov, ter obveščanjem potrošnikov in gospodarskih subjektov o nevarnih proizvodih, ter izvajanje novega predloga (z izvedbenimi in delegiranimi akti ter okrepljenimi dejavnostmi standardizacije).

1.4.2. Specifični cilji

Specifični cilj št.

1. Okrepitev postopkov sodelovanja med izvršilnimi organi pri nadzoru trga, da bi se zmanjšale razdrobljenost in neučinkovitosti.

2. Povečanje operativne zmogljivosti, izboljšanje učinkovitosti in razpoložljivosti virov za usklajevanje izvrševanja in izvajanja predloga (spremljanje, delegirani akti), povečanje uporabe postopka standardizacije.

⁴⁹ Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

3. Okrepitev nabora orodij za izvrševanje, da bi se organom za nadzor trga dalo na voljo bolj odvrtačilna, učinkovita in trajna orodja.
  4. Izboljšanje izmenjave informacij o nevarnih proizvodih v EU in z zunanjimi partnerji (tudi z informacijskimi orodji). Izboljšanje obveščanja podjetij in potrošnikov o nevarnih proizvodih z informacijskimi orodji.
  5. Spodbujanje skladnosti z zakonodajo EU o varnosti proizvodov na področju neharmoniziranih potrošniških proizvodov.
- Cilji zajemajo nadzor trga v EU in na zunanjih mejah ter vključujejo digitalne in tradicionalne dobavne verige.

1.4.3. *Pričakovani rezultati in posledice*

Navedite, kakšne učinke naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Ciljna populacija bodo vsi potrošniki v Evropski uniji, ki bodo imeli koristi od varnih proizvodov, danih na notranji trg. Okrepljen nadzor trga bo koristil evropskim proizvajalcem, saj bo preprečil nepošteno konkurenčne prakse podjetij, ki ne spoštujejo obveznosti glede varovanja zdravja in varnosti potrošnikov.

1.4.4. *Kazalniki smotrnosti*

Navedite, s katerimi kazalniki se bodo spremljali napredek in dosežki.

Spremljanje izvajanja predloga bo temeljilo na vnaprej določenih glavnih kazalnikih spremljanja in izvrševanja. Komisija bo začela spremljati izvajanje revidirane direktive o splošni varnosti proizvodov po začetku veljavnosti te pobude.

V oceni učinka je bil opredeljen sklop kazalnikov spremljanja, predlaganih za spremljanje doseganja opredeljenih ciljev politike (glej oddelek 9 ocene učinka).

Spremljanje bo izvajala predvsem Komisija, in sicer na podlagi rednih potrošniških raziskav na ravni EU, podatkov, ki jih zagotovijo podjetja in organi za nadzor trga, ter podatkov iz sistema Safety Gate. Spremljanje in vrednotenje se bosta po možnosti izvajala na podlagi obstoječih virov podatkov.

V predlogu so določene obveznosti poročanja za države članice. To poročanje bo potekalo na podlagi kazalnikov izvrševanja, ki bodo podrobneje opredeljeni v študiji. Komisija izvaja študijo, v kateri bo opredelila skupni sklop izvedljivih in ustreznih kazalnikov izvrševanja na področju varnosti proizvodov, o katerih se bo dogovorila z državami članicami.

Komisija je poleg tega opredelila obstoječe vire informacij o poškodbah in proučila možnost vzpostavitve podatkovne zbirke o poškodbah na ravni EU, da bi pripomogla k izvajanju zakonodaje o varnosti proizvodov. Trenutno ocenjuje stroške in koristi vzpostavitve take podatkovne zbirke (prek usklajenih ukrepov z državami članicami).

Poleg rednega spremljanja in poročanja se predlaga tudi ocena uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti in skladnosti tega zakonodajnega posredovanja ter njegove dodane vrednosti EU, in sicer pet let po začetku izvajanja predloga v državah članicah.

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude*

Cilj tega predloga je doseči naslednje:

S sprejetjem predloga se bo izboljšala ocena tveganja, ki ga predstavljajo novi tehnološki proizvodi, kar bo omogočilo boljše delovanje tega zakonodajnega akta kot varnostne mreže.

Kratkoročno pričakujemo izboljšanje varnosti potrošniških proizvodov, kupljenih prek spleta, zaradi boljših pravil o nadzoru trga za spletno prodajo in povečanih obveznosti za spletne tržnice glede varnosti proizvodov.

Pravila o nadzoru trga za neharmonizirane proizvode bodo usklajena s pravili za harmonizirane proizvode. Poleg tega bodo nekatere izboljšave pravil o nadzoru trga v okviru te pobude za nadzor trga vseh proizvodov okrepile nadzor trga in srednjeročno zagotovile večjo varnost proizvodov.

Predlagana izboljšava sedanjega sistema Safety Gate/RAPEX bo omogočila hitrejšo izmenjavo informacij, kar bo omogočilo zgodnejše korektivne ukrepe.

Pričakuje se, da se bo zaradi izboljšanega postopka odpoklica in boljšega obveščanja potrošnikov kratkoročno povečala učinkovitost odpoklicev proizvodov.

Večja učinkovitost postopka standardizacije za neharmonizirane proizvode na ravni Komisije bo olajšala določanje standardov za te proizvode: srednjeročno lahko pričakujemo večje število standardov. Večja uporaba evropskih standardov bo proizvajalcem zagotovila večjo gotovost, da so njihovi proizvodi skladni z ustreznimi zahtevami glede varnosti, podjetjem pa se bo z zagotavljanjem enakih možnosti omogočilo, da konkurirajo pod enakimi konkurenčnimi pogoji.

Predlog bo uskladil oceno tveganja proizvodov, podobnih živilom, in tako zagotovil njihovo enako obravnavo v vseh državah članicah.

1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Razlogi za ukrepanje na evropski ravni (predhodno)

Sodelovanje EU pri varnosti proizvodov za neharmonizirane proizvode prinaša jasne koristi, kar je razvidno iz ocene direktive o splošni varnosti proizvodov in ocene učinka tega predloga:

- skupna pravila Unije omogočajo ekonomijo obsega pri nadzoru trga, zlasti zaradi eksponentnega razvoja spletne prodaje, ki povečuje čezmejno prodajo in neposredni uvoz iz tretjih držav. Poleg tega si države članice EU delijo stroške nadzora trga z izvajanjem skupnih ukrepov za nadzor trga in izmenjavo informacij;
- ukrepanje EU omogoča hitrejše in učinkovitejše kroženje informacij, zlasti prek sistema Safety Gate/RAPEX, kar zagotavlja hitre ukrepe proti nevarnim proizvodom po vsej EU in enake konkurenčne pogoje;
- skupna pravila za varnost proizvodov na ravni EU prinašajo koristi v smislu prihranka pri stroških ter manjšega upravnega bremena in zapletenosti za podjetja,

saj podjetjem ni več treba izpolnjevati raznovrstnih sklopov nacionalnih pravil. To omogoča tudi prost pretok blaga v EU in tesnejše sodelovanje med državami članicami;

- skupna pravila Unije omogočajo razvoj standardov EU za varnost proizvodov, ki z uvedbo domneve o varnosti na ravni EU podjetjem lajšajo skladnost na področju varnosti proizvodov (in potencialno zmanjšajo s tem povezane stroške);
- na mednarodni ravni je skupni sklop določb, uveden z direktivo o splošni varnosti proizvodov, Evropski uniji omogočil, da se odločneje zavzema za visoko raven varnosti pri mednarodnih akterjih ter se tako spoprijema z vse večjim dotokom blaga iz tretjih držav prek spletne prodaje.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost Unije (naknadno)

Z ukrepanjem na ravni EU se bo izboljšalo delovanje notranjega trga, saj bodo usklajena pravila o varnosti proizvodov in nadzoru trga po vsej EU zagotovila bolj izenačeno obravnavo podjetij in s tem manjšo verjetnost izkrivljanja konkurence na enotnem trgu EU. Boljši nadzor trga in okrepljeno usklajevanje med državami članicami bosta omogočila boljše odkrivanje nevarnih proizvodov ter s tem večje varstvo in zaupanje potrošnikov.

1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Unija je svojo prvo uredbo o splošni varnosti proizvodov sprejela leta 1992. Veljavna direktiva o splošni varnosti proizvodov je bila sprejeta leta 2001. Iz vrednotenja sedanje direktive o splošni varnosti proizvodov in mnenj deležnikov izhaja, da je direktiva o splošni varnosti proizvodov še vedno zelo uporaben instrument, zlasti zaradi svoje funkcije varnostne mreže. Zdi se, da je direktiva na splošno izpolnila svoje cilje glede zagotavljanja visoke ravni varnosti potrošnikov ob hkratnem zagotavljanju učinkovito delujočega notranjega trga blaga; vendar ugotavljamo, da še vedno preveč nevarnih proizvodov pride do potrošnikov ali ostane v njihovih rokah, kar je podlaga za sedanji predlog.

1.5.4. *Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti*

Cilj predloga je revidirati Direktivo 2001/95/ES o splošni varnosti proizvodov, da bi zagotovili varstvo potrošnikov EU pred nevarnimi proizvodi, hkrati pa zagotovili pravilno delovanje enotnega trga, zlasti enake konkurenčne pogoje za podjetja. Zato se predlog popolnoma ujema s členom 3(2)(d) uredbe o vzpostavitvi programa Enotni trg, katerega cilj je opolnomočiti potrošnike in civilno družbo ter zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov in varnosti proizvodov.

Finančne posledice predloga na odobritve za poslovanje se bodo v celoti krile z odobritvami, predvidenimi v večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027 v okviru finančnih sredstev programa Enotni trg.

Predlog je ena od pravnih pobud v okviru nove agende za varstvo potrošnikov.

Predlog zagotavlja boljšo uskladitev z določbami Uredbe (EU) 2019/1020 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov. Predlog je kot varnostna mreža združljiv s harmonizirano zakonodajo in jo dopolnjuje na dva načina. Prvič, v celoti se uporablja za potrošniške proizvode, ki ne spadajo na področje uporabe harmonizirane zakonodaje (npr. pohištvo, izdelki za nego otrok, oblačila). Drugič, delno se uporablja za potrošniške proizvode, zajete s harmonizirano zakonodajo (npr. igrače

ali avtomobili), če vidiki varnosti proizvodov, ki jih zajema direktiva o splošni varnosti proizvodov, niso zajeti v harmonizirani zakonodaji.

Varnost živilskih proizvodov je urejena ločeno z Uredbo (ES) št. 178/2002 o splošni živilski zakonodaji. Vendar lahko Uredba (ES) št. 1935/2004 o materialih, namenjenih za stik z živili, medsebojno deluje s predlogom, ko gre za proizvode, ki vsebujejo take materiale (npr. škatle za malico/kosilo za večkratno uporabo), in ostaja združljiva. Za nevarne proizvode, ki vsebujejo materiale, namenjene za stik z živili, bi lahko veljala varnostna opozorila v obeh sistemih za opozarjanje, in sicer RASFF za živila in Safety Gate/RAPEX za neživilske proizvode.

Predlog je v celoti skladen in združljiv z drugimi politikami EU in nedavnimi predlogi za okrepitev izvrševanja na drugih področjih politike, kot so:

- akt o digitalnih storitvah: cilj predloga akta o digitalnih storitvah je določiti nove obveznosti za spletne posrednike, med drugim v zvezi s tem, kako obravnavajo vse vrste nezakonitih vsebin, ki gostujejo na njihovih spletnih mestih, vključno z nevarnimi proizvodi. Akt o digitalnih storitvah določa splošne horizontalne obveznosti za spletne posrednike in dopušča, da je zakonodaja v zvezi s posebnimi vrstami nezakonitih vsebin (kot je varnost proizvodov) bolj specifična. Ta predlog bo poleg vloge spletnih posrednikov urejal tudi druge vidike varnosti proizvodov pri spletni prodaji, kot so vloga prodajalcev in pooblastila organov za nadzor trga;
- horizontalni okvir za umetno inteligenco: njegov cilj je osredotočiti se na aplikacije z visokim tveganjem. Zato bo, tudi z vidika varnosti proizvodov, deloval kot sektorska zakonodaja, ki določa posebne zahteve za aplikacije umetne inteligence, ta predlog pa se bo uporabljal kot varnostna mreža za proizvode in vidike, ki niso zajeti z drugo sektorsko zakonodajo, da se zagotovi pravna podlaga za umik takih proizvodov, s čimer se zagotovi učinkovito varstvo potrošnikov;
- direktiva o varnosti omrežij in informacijskih sistemov: v nedavnem predlogu je določeno, da morajo vse države članice sprejeti nacionalno strategijo za varnost omrežij in informacijskih sistemov, da bi izboljšale kibernetiko varnost v EU. Vendar predlog ne vključuje minimalnih zahtev glede kibernetike varnosti za potrošniške proizvode, zato ne zagotavlja pravne podlage za ukrepanje organov zoper proizvode, ki predstavljajo taka tveganja;
- krožno gospodarstvo: v skladu z novim akcijskim načrtom za krožno gospodarstvo morajo biti proizvodi, dani na trg EU, bolj trajnostni in zato zasnovani tako, da trajajo dlje, da jih je lažje popraviti ter nadgraditi, reciklirati in ponovno uporabiti. Poglavitno je, da popravljene, nadgrajene, reciklirane ali ponovno uporabljene proizvodi še naprej izpolnjujejo zahteve glede varnosti proizvodov. V skladu z direktivo o okoljsko primerni zasnovi izdelkov je treba pri izbrani konstrukcijski rešitvi upoštevati vidika varnosti in zdravja; vendar varnostna vprašanja, povezana s končnimi proizvodi, niso posebej obravnavana. Cilj pobude za trajnostno politiko proizvodov (ki bo nadomestila direktivo o okoljsko primerni zasnovi izdelkov in razširila področje njene uporabe) bo predvsem obravnavati dejstvo, da številnih proizvodov ni mogoče enostavno in varno ponovno uporabiti, popraviti ali reciklirati. Če v pobudah iz akcijskega načrta za krožno gospodarstvo niso posebej obravnavani nekateri varnostni vidiki, povezani s proizvodi v krožnem gospodarstvu, pride v poštev funkcija varnostne mreže tega predloga.

Te pobude se torej ne prekrivajo, temveč se dopolnjujejo. Prednost vključitve vidikov vsebinskih alternativnih področij politike v zakonodajo o varnosti

proizvodov je torej ta, da se zagotovi resnična varnostna mreža za potrošnike, ki omogoča varnost vseh neživilskih potrošniških proizvodov na trgu EU.

1.5.5. *Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev*

/

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

Časovno omejeno

- od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

Časovno neomejeno

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma LLLL in LLLL,
- ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja⁵⁰

Neposredno upravljanje – Komisija:

- z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,
- prek izvajalskih agencij.

Deljeno upravljanje z državami članicami.

Posredno upravljanje, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

- tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,
- subjektom javnega prava,
- subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščenim za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

Izvajalska agencija bi lahko upravljala pogodbene vidike posameznih projektov pod nadzorom matičnega generalnega direktorata.

⁵⁰ Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Predlog vključuje obveznost ocenjevanja.

S tem predlogom se bo okreпил informacijski sistem Safety Gate, ki povezuje organe za nadzor trga in Komisijo. Z uporabo informacijskega sistema bi lahko stalno in učinkovito spremljali operativne dejavnosti.

Spremljanje prek informacijskega sistema bo dopolnjeno z delom obstoječe mreže za varnost potrošnikov ter zagotavljanjem zanesljivejših in celovitejših informacij držav članic o varnosti proizvodov in izvršilnih dejavnostih v zvezi z neharmoniziranimi proizvodi v okviru njihovih nacionalnih strategij izvrševanja.

Doseganje specifičnih ciljev se bo spremljalo na podlagi vnaprej opredeljenih kazalnikov.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. *Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol*

Neposredno upravljanje, ki ga izvaja Komisija, bo omogočilo ohranjanje neposrednih stikov z organi držav članic in deležniki, ki sodelujejo pri dejavnostih. Komisija lahko z neposrednim upravljanjem ukrepe bolje prilagodi potrebam politike, kar ji omogoča večjo prožnost za ponovno prilagajanje prednostnih nalog v primeru nastajajočih potreb in prispevanje k skupnim ciljem Unije.

2.2.2. *Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje*

Operativna tveganja se nanašajo na informacijski sistem Safety Gate: tveganje, da informacijski sistem ne bo učinkovito podpiral sodelovanja organov za nadzor trga in mreže za varnost potrošnikov.

Operativna tveganja se nanašajo tudi na raven virov, ki so na ravni držav članic namenjeni organom za nadzor trga.

Da bi ta tveganja zmanjšali, se izvajajo učinkoviti postopki upravljanja informacijske tehnologije, v katere so dejavno vključeni uporabniki sistemov.

2.2.3. *Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)*

Stroški kontrol so v primerjavi z odobrenimi sredstvi za razvoj samega informacijskega sistema zanemarljivi.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preventivne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

Ukrepi, ki jih bo izvajala Komisija, bodo predmet predhodnih in naknadnih kontrol v skladu s finančno uredbo. V pogodbah in sporazumih, sprejetih med izvajanjem te uredbe, bosta Komisija, vključno z uradom OLAF, in Računsko sodišče izrecno

pooblaščen za izvajanje revizij, pregledov na kraju samem in inšpekcijskih pregledov.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif. ⁵¹	držav Efte ⁵²	držav kandidatk ⁵³	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
1	03.020401	dif.	DA	NE	NE	NE

⁵¹ Dif. = diferencirana sredstva; nedif. = nediferencirana sredstva.

⁵² Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

⁵³ Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira		Številka 1								
GD JUST			Leto 2024 ⁵⁴	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje							po letu 2027			
Proračunska vrstica ⁵⁵ 03.020401	obveznosti	(1a)	7,000	7,000	7,000	7,000				28,000
	plačila	(2a)	2,100	7,000	7,000	7,000	4,900			28,000
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ⁵⁶										
Proračunska vrstica 03010101		(3)	0,200	0,200	0,200	0,200				0,800
Odobritve za GD JUST SKUPAJ	obveznosti	= 1a + 1b + 3	7,200	7,200	7,200	7,200				28,800
	plačila	= 2a + 2b + 3	2,300	7,200	7,200	7,200	4,900			28,800

⁵⁴ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude. Nadomestite „N“ s pričakovanim prvim letom izvajanja (na primer: 2021). Naredite isto za naslednja leta.

⁵⁵ Po uradni proračunski nomenklaturi.

⁵⁶ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

Ta oddelek se izpolni s „proračunskimi podatki upravne narave“, ki jih je treba najprej vnesti v Prilogo k oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga (Priloga V k notranjim pravilom), ki se prenese v sistem DECIDE za namene posvetovanj med službami.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
GD JUST									
• Človeški viri		3,054	3,054	3,054	3,054				12,216
• Drugi upravni odhodki		0,095	0,095	0,095	0,095				0,380
GD JUST SKUPAJ	odobritve	3,149	3,149	3,149	3,149				12,596

Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	3,149	3,149	3,149	3,149				12,596
--	---	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	---------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2024⁵⁷	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	10,349	10,349	10,349	10,349				41,396
	plačila	5,449	10,349	10,349	10,349	4,900			41,396

⁵⁷ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude. Nadomestite „N“ s pričakovanim prvim letom izvajanja (na primer: 2021). Naredite isto za naslednja leta.

3.2.2. Ocenjene realizacije, financirane z odobritvami za poslovanje

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije	↓	Vrsta ⁵⁸	povprečni stroški	Leto 2024		Leto 2025		Leto 2026		Leto 2027		Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)						SKUPAJ			
				REALIZACIJE																	
				število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ⁵⁹				Okrepitev postopkov sodelovanja med izvršilnimi organi pri nadzoru trga, da bi se zmanjšale razdrobljenost in neučinkovitosti																	
Usklajene dejavnosti za varnost proizvodov	Dejavnosti	0,300	10	3,000	10	3,000	10	3,000	10	3,000									40	12,000	
Študije, medsebojni strokovni pregledi, preskušanje	Poročila	0,200	2	0,400	2	0,400	2	0,400	2	0,400									8	1,600	
Seštevek za specifični cilj št. 1			12	3,400	12	3,400	12	3,400	12	3,400									48	13,600	
SPECIFIČNI CILJ št. 2 ...				Povečanje operativne zmogljivosti, izboljšanje učinkovitosti in razpoložljivosti virov za usklajevanje izvrševanja in izvajanja predloga (spremljanje, delegirani akti), povečanje uporabe postopka standardizacije																	
Izvajanje predloga (delegirani akti, spremljanje, standardizacija)																					

⁵⁸ Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest ...).

⁵⁹ Kakor je opisan v točki 1.4.2. „Specifični cilji ...“.

Seštevek za specifični cilj št. 2																			
SPECIFIČNI CILJ št. 3			Okrepitev nabora orodij za izvrševanje, da bi se organom za nadzor trga dalo na voljo bolj odvrtačilna, učinkovita in trajna orodja.																
Velepodatki in druga inovativna orodja pri	informacijska orodja	0,125	2	0,250	2	0,250	2	0,250	2	0,250									1,000
Seštevek za specifični cilj št. 3			2	0,250	2	0,250	2	0,250	2	0,250									1,000
SPECIFIČNI CILJ št. 4			Izboljšanje izmenjave informacij o nevarnih proizvodih znotraj EU in z zunanjimi partnerji (tudi z informacijskimi orodji) Izboljšanje obveščanja podjetij in potrošnikov o nevarnih proizvodih z informacijskimi orodji																
Sistem Safety Gate	Informacijski	0,166	9	1,500	9	1,500	9	1,500	9	1,500									6,000
Izmenjava podatkov z mednarodnimi partnerji in drugo mednarodno sodelovanje	Povezava z drugimi sistemi	0,35	3	1,050	3	1,050	3	1,050	3	1,050									4,200
Seštevek za specifični cilj št. 4			12	2,550	12	2,550	12	2,550	12	2,550									10,200
SPECIFIČNI CILJ št. 5			Spodbujanje skladnosti z zakonodajo EU o varnosti proizvodov na področju neharmoniziranih potrošniških proizvodov																
Promocija in obveščanje	Konference, tisk, kampanja	0,2	4	0,800	4	0,800	4	0,800	4	0,800									3,200
Seštevek za specifični cilj št. 5			4	0,800	4	0,800	4	0,800	4	0,800									3,200
SKUPAJ				7,000		7,000		7,000		7,000									28,000

3.2.3. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2024 ⁶⁰	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
--	----------------------------	--------------	--------------	--------------	---	--	--	--------

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	3,054	3,054	3,054	3,054				12,216
Drugi upravni odhodki	0,095	0,095	0,095	0,095				0,380
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira	3,149	3,149	3,149	3,149				12,596
SKUPAJ	3,149	3,149	3,149	3,149				12,596

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerezporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

⁶⁰ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude. Nadomestite „N“ s pričakovanim prvim letom izvajanja (na primer: 2021). Naredite isto za naslednja leta.

3.2.3.1. Ocenjene potrebe po človeških virih

- Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	Leto 2024	Leto 2025	Leto 20 26	Leto 20 27	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)							
20 01 02 01 (sedež in predstavništva Komisije)	18	18	18	18			
20 01 02 03 (delegacije)							
01 01 01 01 (posredne raziskave)							
01 01 01 11 (neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)⁶¹							
20 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)	5	5	5	5			
20 02 03 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)							
XX 01 xx yy zz⁶²	– na sedežu						
	– na delegacijah						
01 01 01 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)							
01 01 01 12 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
SKUPAJ	23	23	23	23			

XX je zadevno področje ali naslov v proračunu.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	<p>Priprava delegiranih aktov (v zvezi s sledljivostjo in odpoklici), vzpostavitev novih dejavnosti sodelovanja (nov arbitražni mehanizem, medsebojni strokovni pregledi, sodelovanje z mrežo Unije za skladnost proizvodov), pilotne nacionalne strategije za izvrševanje zahtev glede varnosti proizvodov, izboljšanje povezav z drugimi podatkovnimi zbirkami (ICSMS, carina), mednarodno sodelovanje in spremljanje izvajanja Uredbe. Priprava izvedbenih aktov za dejavnosti standardizacije.</p> <p>Osebe AD za naloge v zvezi z varnostjo proizvodov in nadzorom trga, tehnično in pravno analizo, upravljanjem skupnih ukrepov, specifičnim strokovnim znanjem na področju nadzora trga, upravljanjem projektov, usklajevanjem in izvajanjem sistema Safety Gate, mednarodnim sodelovanjem, sekretariatom mreže za varnost potrošnikov, komunikacijskimi in promocijskimi dejavnostmi, nadzorom informacijskih in podatkovnih sistemov ter finančnim poslovanjem.</p> <p>Osebe AST za podporo pri organizaciji sestankov in vse upravne naloge.</p>
--------------------------------	---

⁶¹ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

⁶² Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

Zunanji sodelavci	Rutinsko vzdrževanje IT in posebni razvojni projekti.
-------------------	---

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

Predlog/pobuda:

- se lahko v celoti financira s prerazporeditvijo znotraj zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira;

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske. V primeru pomembnejših sprememb med programi predložite Excelovo tabelo.

Spremembe niso potrebne.

- zahteva uporabo nedodeljene razlike do zgornje meje v zadevnem razdelku večletnega finančnega okvira in/ali uporabo posebnih instrumentov, kot so opredeljeni v uredbi o večletnem finančnem okviru;

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice, ustrezne zneske in instrumente, ki naj bi bili uporabljeni.

- zahteva spremembo večletnega finančnega okvira.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

- ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;
- je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N ⁶³	Leto N + 1	Leto N + 2	Leto N + 3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točka 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

⁶³ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude. Nadomestite „N“ s pričakovanim prvim letom izvajanja (na primer: 2021). Naredite isto za naslednja leta.

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
  - za lastna sredstva,
  - za druge prihodke.

navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ⁶⁴						
		Leto N	Leto N + 1	Leto N + 2	Leto N + 3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen								

Za namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

/

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

/
---

⁶⁴ Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.